

Giới thiệu Y Khuynh Thiên Hạ

Tên truyện: 穿越之医倾天下; Into the World of Medicine; Bước Vào Thế Giới Y Khoa.

Editor: Emily Ton

Cô là con gái của thế gia y học, ông nội cô khi còn sống từng được người đời gọi là y thánh. Trước khi qua đời, ông đã để lại cho cô cuốn y kinh bởi vì chỉ có cô mới có thể trở thành thiên tài y học tiếp theo của nhà họ Dung. Nhưng Dung Khuynh Nhan cô không ngờ những chảy chung một dòng máu với cô lại vì cuốn y kinh mà ông nội để lại cho cô lại buộc cô phải chết. Đúng là để cho cô mở rộng tầm mắt a! Vậy thì tất cả ai cũng đừng mong có được nó!

Thế nhưng, khi ấy, dị biến xảy ra...

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 1: "Tại sao?"

Editor: Emily Ton

Trên tầng cao nhất của toà nhà cao 10 tầng, một thiếu nữ tuyệt sắc đang đứng ở rào chắn bên cạnh. Một trận gió thổi qua, cả người cô vẻ như lung lay sắp đổ. Trong tình huống như vậy, một người chỉ cần nhìn đến đều sẽ cảm thấy trong lòng run sợ. Tuy nhiên, khuôn mặt người thiếu nữ trông có vẻ đã tái nhợt, cả người lại không có vẻ khiếp sợ, ở trên mặt cô, không hề kinh hoàng hay thất thố, phẳng phất như thể cô ấy đang đứng trên mặt đất bằng phẳng.

Đối diện với người thiếu nữ, có ba người. Đó là một cặp vợ chồng trung niên và một chàng trai trẻ tuổi. Nếu như nhìn kỹ, có thể nhận ra, ba người đứng bên cạnh này có khuôn mặt vài phần tương tự như thiếu nữ kia.

"Khuynh Nhan (倾颜), chúng ta cũng không muốn như vậy." Người phụ nữ trung niên nhìn người thiếu nữ đối diện, trên mặt mang theo vài phần áy náy, nhưng càng kiên định nhiều hơn, "Chỉ cần con nguyện ý đem 《y kinh》(医经) mà ông nội lưu lại đưa ra đây, chúng ta vẫn luôn là người một nhà."

"Dung Khuynh Nhan, mày cũng không cần phải cố chấp như vậy." Người đàn ông trung niên còn lại trên mặt không có biểu tình gì, dường như không có một chút áy náy với tất cả những hành động mà bọn họ đang làm, "Mày bắt quá chỉ là một đứa con gái, không có tương lai trong nhà này. Cuốn 《y kinh》 này chính là của gia đình họ Dung chúng ta, theo lý thì phải để tiểu Kiệt kế thừa nó."

Chàng trai trẻ tuổi không nói câu nào, chỉ yên lặng nhìn về phía thiếu nữ đối diện, đáy mắt mang theo một tia khinh thường.

Người thiếu nữ nhìn ba người đang đứng đối diện, chính là Dung Khuynh Nhan, không nhịn được nhếch khoé miệng cười châm chọc, "Người một nhà, tôi không biết rằng người một nhà sẽ buộc người thân của họ phải chết. Hôm nay thật đúng là để tôi được mở rộng tầm mắt a!"

Không sai, ba người đang đứng đối diện, chính là người nhà của cô.

Nghĩ đến hai chữ "người nhà" này, Dung Khuynh Nhan cảm thấy buồn cười.

Cho tới nay, cô đều không có quan hệ thân cận với người nhà. Hôm nay đột nhiên nhận được tin của mẹ cô điện báo, nói là hy vọng cô sẽ về nhà ăn cơm. Cô về, nhưng không hề nghĩ đến, toàn bộ bắt quá chỉ là một cái bẫy. Thứ bọn họ muốn bắt quá chính là 《y kinh》 của ông nội lưu lại mà thôi. Đáng tiếc, bọn họ đã tính sai người.

"Mọi người không muốn làm con bị thương." Người đàn bà trung niên vội vàng mở miệng giải thích nói, "Chúng ta chỉ muốn cuốn 《y kinh》 mà thôi."

"Tốt, không cần phải nhiều lời vô nghĩa với chị ấy như vậy." Chàng trai trẻ tuổi, cũng chính là em trai của Dung Khuynh Nhan —— Dung Kiệt không kiên nhẫn mở miệng nói, "Dung Khuynh Nhan, hôm nay chị mà không đem 《y kinh》 giao ra đây, vậy đừng trách người em trai này không khách khí."

Chỉ cần nghĩ đến ông nội đã mất, trong lòng Dung Kiệt ngăn không được sự phẫn hận. Rõ ràng anh mới là trưởng tử đích tôn của dòng họ Dung gia. Nhưng ở trong mắt lão già kia, chỉ có Dung Khuynh Nhan mới là cháu gái. Dung Khuynh Nhan sở dĩ có thể trở thành bác sỹ nổi tiếng trên thế giới, còn không phải bởi vì lão già kia đem 《y kinh》 truyền cho cô.

"Không có 《y kinh》." Dung Khuynh Nhan lạnh giọng mở miệng nói, "Cho dù mọi người có tin hay không, 《y kinh》 tổ truyền của Dung gia sớm đã bị thất lạc, ngay cả ông nội cũng chưa từng nhìn thấy nó."

Mặc kệ người đối diện có tin tưởng hay không, đây đúng là sự thật. Y thuật mà cô đang có là đã học được từ ông nội, cũng không phải từ cái gọi là 《y kinh》.

"Dung Khuynh Nhan, đã tới tình huống hiện tại này rồi, chị vẫn còn muốn mạnh miệng." Dung Kiệt giận dữ đỏ cả mắt, anh ta đột nhiên móc ra một khẩu súng ngắn, chĩa thẳng vào Dung Khuynh Nhan, "Em nói cho chị biết, hôm nay nếu như chị không đem 《y kinh》 giao ra đây, vậy không cần phải sống nữa."

"Tiểu Kiệt, con đang muốn làm gì?" Nhìn khẩu súng ngắn trong tay Dung Kiệt, người đàn bà trung niên có phần sợ hãi, "Chúng ta chỉ muốn 《y kinh》 mà thôi, Khuynh Nhan là chị của con."

"Mẹ, đừng động đây." Dung Kiệt thậm chí cũng không liếc mắt nhìn mẹ một cái.

Người đàn bà trung niên còn muốn nói gì đó, nhưng lại bị người đàn ông trung niên một bên ngăn lại, "Tốt, chuyện này hãy để tiểu Kiệt tự mình làm chủ đi!"

Tất nhiên, ông cũng đồng ý cách làm như vậy.

Người đàn bà trung niên ngậm miệng lại, cuối cùng vẫn không mở miệng thêm lần nào nữa.

Nhìn ba người gọi là "thân nhân" đứng đối diện với mình, đáy mắt của Dung Khuynh Nhan hiện lên một tia bi ai. Không nghĩ rằng cả đời nàng khôn khéo, cuối cùng lại rơi vào nông nổi. Nếu như là thời điểm bình thường, cô khẳng định mình có thể rời đi dễ như trở bàn tay, chỉ là hiện tại cô đã bị hạ thuốc, cả người đều không có chút sức lực nào, chỉ sợ hôm nay giống như là ngày cuối cùng của cuộc đời cô.

"Dung Khuynh Nhan, chị hãy suy nghĩ cho kỹ." Dung Kiệt cười lạnh mở miệng nói, "Nếu không còn sống nữa, thì chị thật sự là cái gì cũng đều không có. Dù sao 《y kinh》 kia ở chỗ chị đã lâu như vậy, chị cũng nên thuộc lâu rồi. Cho dù thật sự giao ra đây, đối với chị mà nói, cũng không có bất cứ tổn thất gì, không phải hay sao?"

Ngoài miệng tuy rằng là nói như vậy, nhưng trong lòng anh ta căn bản là không hề có ý để Dung Khuynh Nhan rời đi. Một ngọn núi không thể có hai con hổ, sau khi lấy được 《y kinh》, anh ta sẽ không thể để Dung Khuynh Nhan tiếp tục sống ở trên thế giới này. Nếu không, cho dù anh ta có lấy được, cũng không có khả năng để trở thành một bác sỹ nổi tiếng.

"Không có chính là không có." Nghe lời nói của Dung Khuynh Nhan, đáy mắt của Dung Kiệt chợt lóe lên ý định giết người.

Đừng nói trên tay cô không có cái gì, cho dù thật sự là có. Cô cũng sẽ không giao ra.

"Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt," Dung Kiệt lạnh nhạt nhìn người đối diện, "Một khi đã như vậy, thì đừng trách em không khách khí."

Nói xong, Dung Kiệt không chút do dự bấm cò súng.

"Bang ——" một âm thanh vang lên, viên đạn bay nhanh hướng tới Dung Khuynh Nhan.

Dung Khuynh Nhan theo bản năng muốn tránh né. Nhưng, đúng vào lúc này cô lại đang đứng cạnh rìa của tầng cao nhất, bất chợt loé lên, cô trực tiếp rơi xuống từ trên tầng cao nhất của toà nhà.

Cuối cùng, cô nhìn thấy vẻ đắc ý trên khuôn mặt Dung Kiệt, còn có đối với những người gọi là cha mẹ kia, trên mặt tuy rằng mang theo một tia áy náy, nhưng chung quy cũng không hề ngăn cản.

Ha ha, bọn họ cho rằng nếu cô đã chết, bọn họ sẽ có được tất cả mọi thứ hay sao? Mặc kệ cái gì gọi là 《y kinh》, hay là tài sản cô tích lũy khi còn sống, những người này đều sẽ không nhận được một đồng nào.

Vào thời điểm này, cô cũng không hề chú ý tới, vòng ngọc vẫn luôn mang ở trên tay, bỗng nhiên phát ra một ánh sáng mỏng manh.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 2: Xuyên qua

Đại lục Thánh Hồng ——

Bên trong tiểu viện của một toà đại trạch hùng vĩ heo lánh, một vài người đàn ông và phụ nữ quần áo ngắn nắp, đứng đối diện và đang dùng tay đập chân đá một nữ tử quần áo cũ nát nằm trên mặt đất, vừa đánh, trong miệng vừa hùng hùng hổ hổ.

"Hừ, sữa bát quái, người lớn lên xấu xí còn chưa nói. Hai mắt kia chỉ là đồ trang sức a! Cưng nhiên dám đụng vào Khuynh Tuyết, người không muốn sống nữa sao?"

"Lớn lên xấu như vậy, không cần phải ra ngoài mà mắt mặt xấu hổ. Mẹ Dung Khuynh Nhan, nếu như ta là người, thì sẽ tránh ở bên trong tiểu viện của

mình, miễn ra bên ngoài dọa người."

"....."

Đứng ở cách đó không xa, là một nữ tử thanh lệ thoát tục, đứng nhìn từ xa xa, một bộ dáng không liên quan đến mình.

Nếu như không nói, chỉ sợ ai cũng không thể tin được, nữ tử lúc này ngã vào nơi đó, bị đánh đến mình đầy thương tích, cùng nữ tử thanh lệ thoát tục này, cư nhiên là hai tỷ muội.

Không sai, nữ tử bị đánh, gọi là Mộ Dung Khuynh Nhan. Nữ tử thờ ơ lạnh nhạt kia, gọi là Mộ Dung Khuynh Tuyết. Hai người là tỷ muội cùng cha khác mẹ.

"Đủ rồi."

Một lúc thật lâu sau đó, Mộ Dung Khuynh Tuyết cũng không biết có phải đã nhìn chán rồi hay không, cho nên nhàn nhạt mà mở miệng nói một câu.

Lời nàng nói vừa ra khỏi miệng, lập tức tất cả mọi người đều dừng lại. Ngay sau đó, tất cả mọi người tiến lên, bao vây quanh nàng, trong miệng còn không ngừng nói lời khen tặng.

Mộ Dung Khuynh Tuyết cũng không mở miệng nói thêm bất cứ điều gì, từ trong đám đông tách mọi người ra, rồi khỏi tiểu viện cũ nát này. Cũng không thêm liếc mắt nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan lúc này đang ngã nằm trên mặt đất một cái, tựa như không hề quen biết.

Ai cũng không để ý tới, lúc này Mộ Dung Khuynh Nhan ngã trên mặt đất, đã không còn hơi thở, cả người thoạt nhìn giống như một con búp bê vải hồng nát.

Một đạo ánh sáng hiện lên, bộ ngực của Mộ Dung Khuynh Nhan vốn đã không còn hơi thở bỗng nhiên bắt đầu chậm rãi có phập phồng. Qua một lúc lâu, nàng chậm rãi mở mắt.

Đau ——

Đây là cảm giác duy nhất mà Dung Khuynh Nhan có được. Bất quá, cũng đúng là loại đau đớn xuyên tim, làm nàng nhịn không được giật mình một cái. Nàng còn có thể cảm giác được đau, điều này chứng tỏ, nàng còn sống.

Chỉ sợ ngay cả hai vợ chồng kia cùng Dung Kiệt cũng đều không thể tưởng tượng được, nàng cư nhiên gặp đại nạn mà không chết.

Bất quá, rất nhanh, Dung Khuynh Nhan liền phát hiện có điều không thích hợp. Nàng thử hoạt động tay chân mình một chút, phát hiện trên người mình thật sự có hiện tượng gãy xương, nhưng cũng không nghiêm trọng lắm. Từ nơi cao như vậy ngã xuống, sao có thể lại như vậy chứ?

Là một bác sĩ, nàng hiểu rất rõ ràng hậu quả của việc từ chỗ cao rơi xuống sẽ có hình dạng ra sao.

Ngay sau đó, nàng phát hiện thêm một sự thật càng nghiêm trọng hơn, đó chính là giờ phút này nàng đang nằm ở một nơi rất xa lạ. Hơn nữa, khi nàng hoạt động tay chân mình một chút, phát hiện tay chân của mình dường như đã được thu nhỏ lại không ít.

Ngay khi Dung Khuynh Nhan muốn bò dậy, muốn tìm hiểu rõ ràng tình cảnh hiện tại của mình, đột nhiên đầu nàng truyền đến một trận đau đớn kịch liệt.

Rồi sau đó, trong đầu nàng không ngừng hiện lên một loạt các hình ảnh. Một số ký ức không thuộc về nàng không ngừng chui vào trong đầu nàng, làm nàng cảm thấy đau nhức.

Lúc này nàng cũng không làm gì được, chỉ có thể nhắm mắt lại, cố gắng tiêu hoá những thông tin trong đầu mình.

Dường như chỉ trong chốc lát, dường như đã trải qua thật lâu, Dung Khuynh Nhan rốt cuộc lại mở mắt lần nữa.

Khoảnh khắc khi nàng tròn mắt, hai tròng mắt giống như ngôi sao, sáng rọi mê người.

Nếu như lúc này có người ở đây, khẳng định sẽ thất thần không nhìn được. Nhìn hai tròng mắt mê người kia, làm người không tự chủ được quên đi khuôn mặt xấu xí của nàng.

- Hết chương 2 -

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 3: Trôi sinh phế vật (1)

Dung Khuynh Nhan chậm rãi bò lên từ trên mặt đất, cố gắng chịu đựng cơn đau trên người, từ từ bước vào phòng.

Nàng tiến vào phòng, nhìn thấy bên trong bài trí rất đơn sơ, không có một tia ghét bỏ, rất nhanh đến bên giường ngồi xuống.

Nửa dựa vào mép giường, khoe miệng Dung Khuynh Nhan gọi lên một nụ cười ý vị thâm trường. Không nghĩ tới, ngã xuống từ nơi cao hơn 10 tầng, nàng không những không ngã chết, ngược lại đã xuyên qua đến thời đại này.

Bất quá, tuy rằng là xuyên qua đến thời đại này, chính là tình cảnh của nàng tựa hồ cũng không tốt hơn bao nhiêu.

Ở thời cổ đại này, người mạnh mẽ sẽ được tôn vinh, nàng một phế vật, quả thật là không tốt. Giờ phút này nàng đã không còn là Dung Khuynh Nhan, mà là tiểu thư con vợ cả của Mộ Dung thế gia ở đại lục Thánh Hồng —— Mộ Dung Khuynh Nhan.

Phụ thân của Mộ Dung Khuynh Nhan là con trai thứ ba của vợ cả gia chủ Mộ Dung thế gia Mộ Dung Hùng —— Mộ Dung Hi Chiêu. Nói đến Mộ Dung Hi Chiêu, chính là nổi danh thiên tài trên đại lục Thánh Hồng, lúc ấy chỉ mới hơn 16 tuổi đã đạt tới *dung hợp kỳ* (*giai đoạn hội nhập*). Đến thời điểm năm 18 tuổi, được học viện Thanh Long nổi danh trên đại lục tuyển nhận, sau đó biểu hiện xuất sắc trong tỷ thí của tứ đại học viện, càng được môn phái coi trọng, trở thành đệ tử của môn phái.

Có thể nói, Mộ Dung Hi Chiêu rất nổi bật, không ai có thể so sánh. Mộ Dung thế gia nhờ vào sự tồn tại của Mộ Dung Hi Chiêu, khí phách càng thêm hăng hái, nâng cao một bước.

Mà mẫu thân của Mộ Dung Khuynh Nhan, lại không người biết được lai lịch của nàng. Chỉ biết, có một ngày, Mộ Dung Hi Chiêu đem người mang về. Mẫu thân của Mộ Dung Khuynh Nhan —— Lâm Nhưộc Thủy, cũng giống như tên của nàng, là một nữ nhân bình thường. Về đẹp của nàng, so với đệ nhất mỹ nữ năm đó trên đại lục, còn muốn đẹp hơn vài phần. Hơn nữa, thực lực của Lâm Nhưộc Thủy rất mạnh, so với Mộ Dung Hi Chiêu cũng không kém cỏi chút nào, thậm chí có thể nói là mạnh hơn vài phần.

Đối với Lâm Nhưộc Thủy, trong lòng Mộ Dung Hùng tuy rằng rất không vừa lòng, nhưng cũng không nói gì thêm, cuối cùng vẫn đồng ý cho cuộc hôn nhân này.

Có một cặp cha mẹ với thực lực cường đại như vậy, lúc trước khi Mộ Dung Khuynh Nhan còn chưa được sinh ra, đã được người gửi gắm hy vọng vô tận.

Đáng tiếc, hy vọng càng lớn, thất vọng cũng càng lớn.

Sau khi Mộ Dung Khuynh Nhan được sinh ra, bên trái của khuôn mặt liền có một khối bớt vinh quang tốt đỉnh. Theo thời gian trôi qua, khối bớt này không những không hề biến mất, ngược lại càng ngày càng lớn, cuối cùng thậm chí chiếm cứ một nửa má trên mặt trái của Mộ Dung Khuynh Nhan. Chính vì thế cũng làm khuôn mặt của nàng thoát nhìn thập phần quý dị.

Bất quá, đây cũng không phải là điều quan trọng nhất.

Nhà đột còn gặp mưa suốt đêm. Ngay thời điểm khi Mộ Dung Khuynh Nhan 3 tuổi, đã bị thử nghiệm ra, kinh mạch bị tắc nghẽn, là một phế vật không có cách nào tu luyện.

Phải biết rằng, ở trong đại lục Thánh Hồng, cường giả vi tôn (người mạnh được tôn vinh). Một phế vật không có cách nào tu luyện, lại còn là một sừ bát quái (xấu xí), đối với gia tộc một chút cống hiến đều không có. Người như vậy, tồn tại bên trong tại gia tộc chính là bị bỏ rơi.

Bất quá, mặc dù Mộ Dung Khuynh Nhan là một phế vật, nhưng bởi vì có phụ thân là Mộ Dung Hi Chiêu cùng mẫu thân Lâm Nhưộc Thủy tồn tại, ngày tháng của nàng ở trong Mộ Dung thế gia cũng còn xem là khá thanh bình.

Chỉ tiếc, ngày tháng thanh bình như vậy, khi nàng lên 5 tuổi đã bị đánh vỡ.

Tuy rằng Mộ Dung Khuynh Nhan bị thử nghiệm ra không có cách nào tu luyện, nhưng Mộ Dung Hi Chiêu cùng Lâm Nhưộc Thủy vẫn luôn không hề nhụt chí. Bọn họ không ngừng tìm kiếm các loại biện pháp, hy vọng có thể giúp Mộ Dung Khuynh Nhan chữa trị kinh mạch. Mà một năm kia, thời điểm khi hai người ra ngoài tìm kiếm biện pháp, bỗng nhiên bị mất tin tức.

Từ đó về sau, địa vị của Mộ Dung Khuynh Nhan có thể nói là xuống dốc không phanh.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 4: Trời sinh phế vật (2)

Nghĩ như vậy, Dung Khuynh Nhan không có một tia nhụt chí. Nếu ông trời đã cho nàng thêm một cơ hội, vậy về sau nàng chính là Mộ Dung Khuynh Nhan. Dung Khuynh Nhan đã chết, hiện tại đang sống chính là Mộ Dung Khuynh Nhan.

Sau khi ổn định lại suy nghĩ của mình, Mộ Dung Khuynh Nhan mới cảm giác được đau đớn truyền đến từ thân thể này. Bất quá, vẫn còn tốt, tuy rằng rất đau, nhưng bất quá chỉ là da thịt bị thương mà thôi, nội tạng cũng không có thương thế.

Vừa nhớ tới mình như thế nào mà bị thương, đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan hiện lên một mảnh sương lạnh. Vị trí của nàng ở trong cái nhà này thật là thấp a! Là tiểu thư con vợ cả, cuối cùng lại bị người đánh chết như thế.

Bất quá, nếu nàng đã trở thành Mộ Dung Khuynh Nhan, vậy nàng tuyệt đối sẽ không sống giống như nguyên chủ. Chỉ là, ở trong cái thế giới này thực lực là tối thượng, trước mắt quan trọng nhất chính là tăng lên thực lực của chính mình, nếu không, hết thảy đều chỉ là nói suông.

Nghỉ ngơi một thời gian, sau khi khôi phục thể lực, Mộ Dung Khuynh Nhan ngồi xuống xếp bằng, dựa theo ký ức lưu lại trong đầu của nguyên chủ, bắt đầu tu luyện.

Rất nhanh, Mộ Dung Khuynh Nhan có thể cảm giác được linh khí xung quanh bắt đầu khởi động. Một tia linh khí không ngừng từ bốn phương tám hướng tụ tập đến, hóa thành một dòng nước âm ỉng mãnh tràn vào trong cơ thể nàng.

Mộ Dung Khuynh Nhan tập trung tinh thần, dẫn đường linh khí này chậm rãi lưu động trong kinh mạch của mình. Cuối cùng, dòng linh khí chạy qua các nơi trong thân thể nàng, không ngừng di động hướng tới vị trí đan điền.

Chỉ là, những linh khí đó sau khi tới vị trí đan điền rồi, lại không tụ tập lại, mà đột nhiên tiêu tán.

Cho dù là như thế, Mộ Dung Khuynh Nhan vẫn không nhụt chí, lại bắt đầu thử lại một lần nữa.

Sau khi trải qua ba lần đều thất bại, Mộ Dung Khuynh Nhan rốt cuộc ngừng lại. Nàng cảm thấy có một chút nhụt chí, xem ra thân thể này thật đúng là phế vật. Rõ ràng có thể cảm nhận được linh khí lưu động rất rõ ràng, cũng có thể đem linh khí hội tụ vào trong cơ thể. Nhưng, cố tình ngay sau khi hội tụ ở đan điền, những linh khí đó lập tức biến mất vô tung, không tìm thấy một chút dấu vết.

Trách không được nguyên chủ cho tới nay đều không có biện pháp tu luyện, xem ra thân thể này thật đúng là phế vật a! Không chỉ có là phế vật, lại còn là phế vật ngu ngốc xấu xí hiếm gặp.

Những linh lực đó rõ ràng có thể tiến vào trong cơ thể nàng, nhưng lại không có cách nào tiến vào đan điền, đừng nghĩ đến việc chuyển hóa thành huyền lực của chính mình.

Cảm giác như vậy, giống y như là cầm một cái giỏ tre đi múc nước. Rõ ràng con sông đang chảy ngay trước mặt nàng, nhưng mặc kệ nàng nỗ lực như thế nào, cuối cùng đều chỉ là công dã tràng.

Xem ra tu luyện linh lực sợ là một chiêu số không thể thực hiện được. Bất quá, cho dù là như thế, nàng cũng tuyệt đối sẽ không từ bỏ. Dù không có cách nào tu luyện huyền lực, nàng cũng tuyệt đối sẽ dựa vào chính mình, trở thành cường giả đứng trên đỉnh núi.

Tạm thời không có cách nào tu luyện huyền lực, Mộ Dung Khuynh Nhan hạ quyết tâm, phải rèn luyện thật tốt thân thể của mình, làm cho bản thân nhanh chóng khôi phục lại trạng thái trước kia.

Nàng đã từng là thần y vang danh khắp thiên hạ, nhưng lại hiếm khi có người biết đến, nàng còn là một người lính đánh thuê thiết huyết. Người biết chuyện này cũng chỉ có gia gia nàng. Chỉ tiếc, gia gia sớm đã qua đời.

Một tay giết người, một tay cứu người, đây chính là cuộc sống của nàng. Đối với chuyện này, sau khi gia gia biết chuyện, không những không trách cứ nàng, ngược lại cho rằng đây là một chuyện tốt. Gia gia vốn dĩ còn lo lắng về tính cách của nàng quá mềm yếu, phải chịu khi dễ. Sau khi biết nàng là một người lính đánh thuê, ngược lại yên tâm không ít.

Nhưng chỉ sợ là ngay cả gia gia cũng không nghĩ tới, cho dù nàng có một thân bản lĩnh, vẫn tránh không khỏi bị người thân ám toán. Cuối cùng, hồn về tây thiên, đại nạn không chết, lại đi tới thế giới xa lạ này.

Nhớ tới gia gia đã từng yêu thương mình vô cùng, đáy lòng Mộ Dung Khuynh Nhan cảm thấy hoài niệm.

Đúng ngay lúc này, trong khi đang lơ đãng, Mộ Dung Khuynh Nhan phát hiện một cái vòng tay trên cổ tay của mình. Mà cái này vòng tay này lại giống như đúc với cái mà trước kia nàng từng có.

Sợ là đây chỉ là ảo giác của mình, Mộ Dung Khuynh Nhan lập tức nâng cổ tay lên. Sau một hồi lâu, nàng rốt cuộc xác định, đây là vòng tay của nàng.

Chẳng lẽ, nàng sở dĩ có thể đi vào thế giới này, có quan hệ với cái vòng tay này hay sao?

Thời điểm lúc Mộ Dung Khuynh Nhan còn đang suy tư, nàng đột nhiên cảm thấy một trận đau đớn truyền đến từ cổ tay. Nguyên lai không biết khi nào, cổ tay của nàng đã bị đâm một chút, máu đỏ tươi chảy ra.

Làm Mộ Dung Khuynh Nhan cảm thấy khiếp sợ chính là, máu kia cũng không hề chảy xuống, ngược lại là bị vòng ngọc trên tay hấp thu.

Sau khi vòng ngọc hấp thu máu của nàng, bỗng nhiên chậm rãi biến sắc, đầu tiên là phần hồng, ngay sau đó biến thành đỏ thẫm, cuối cùng biến thành màu đỏ thẫm giống như màu máu.

Mộ Dung Khuynh Nhan còn chưa kịp tự hỏi đến tột cùng là đã xảy ra chuyện gì, nàng chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, ngay sau đó mất đi ý thức.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 5: Không gian

Thời điểm tỉnh lại lần nữa, Mộ Dung Khuynh Nhan phát hiện mình đã ở địa phương khác, không còn ở trong căn nhà nhỏ cũ nát kia nữa.

Nàng cũng không biết lúc này mình đang ở địa phương nào. Phóng nhãn nhìn xung quanh, nơi xa có núi có suối, mà nàng lúc này đang an vị trên một mảnh cỏ xanh mượt. Cách chỗ nàng không xa, có một gian nhà tranh nhỏ.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, Mộ Dung Khuynh Nhan không có cảm giác hoảng loạn. Tuy rằng nàng cũng không biết chính mình như thế nào mà đi vào địa phương này. Nàng đứng lên, nhìn cảnh vật bốn phía xung quanh một vòng.

"Người nhìn, hiện tại người đang ở trong không gian này."

Ngay tại thời điểm Mộ Dung Khuynh Nhan đang âm thầm suy tư, đột nhiên vang lên một giọng nói. Giọng nói này có vẻ rất tang thương, phảng phất như đã trải qua ngàn vạn năm lắng đọng lại. Hơn nữa, khi nghe được giọng nói này, nàng cảm giác được trên người truyền đến từng đợt uy áp. Bất quá, dù là như vậy, nàng cũng vẫn ngạo nghễ đứng thẳng ở nơi đó.

"Người là ai?" Mộ Dung Khuynh Nhan nhíu mày, đáy mắt hiện lên một tia cảnh giác.

Lúc này nàng đang ở một địa phương không rõ, hơn nữa, thân thể này hiển nhiên là quá yếu, nàng căn bản không có cách nào thi triển được bản lĩnh trước kia. Trong một hoàn cảnh lạ lẫm như vậy, cho dù gặp phải nguy hiểm, nàng cũng không biết chính mình có năng lực tự bảo vệ mình hay không.

"Ta sao?" Giọng nói tang thương lại lần nữa vang lên, "Ta là người đã cứu người, cũng là người thù họ không gian này."

"Là người cứu ta?" Mộ Dung Khuynh Nhan híp mắt, "Ý người là nói, ta sở dĩ có thể xuyên qua đến thời đại này, trọng sinh ở trên người Mộ Dung Khuynh Nhan, là bởi vì người?"

"Không sai. Là ta đem người đưa tới nơi này." Nói tới đây, giọng nói kia dừng lại một chút, "Bất quá, có thể trở thành cường giả của thời đại này hay không, phải dựa vào chính bản thân người."

"Cái gì?" Nghe những lời như vậy, Mộ Dung Khuynh Nhan hơi sững sờ, không thể hiểu đến tột cùng là ý tứ gì.

"Người sẽ sớm biết đến."

Theo giọng nói rơi xuống, một cỗ hơi thở hùng hồn đột nhiên xông tới, Mộ Dung Khuynh Nhan chỉ cảm thấy linh khí xung quanh không ngừng từ bốn phương tám hướng, hướng tới trong cơ thể nàng. Không giống như lúc trước, những linh lực nồng đậm đó sau khi tiến vào trong cơ thể nàng, không hề biến mất như trước, mà là điên cuồng dừng mảnh hướng về phía đan điền của nàng. Đau đớn kịch liệt giống như muốn đem đan điền nàng xé nát.

Đột nhiên, một đoạn khẩu quyết đột nhiên hiện lên trong đầu nàng.

Mộ Dung Khuynh Nhan vô thức há mồm, thoát ra một chuỗi chú ngữ khó hiểu, tay cũng bắt đầu biến hóa thành những biểu tượng phức tạp, ánh sáng *kim sắc (màu vàng)* càng ngày càng thịnh, bắt đầu quanh quẩn quanh thân nàng, khiến nàng thoát nhìn ngay cả thần thánh cũng không thể xâm phạm.

Nếu như có người ở đây, khẳng định sẽ cảm thấy khiếp sợ vì một màn trước mắt. Bởi vì, bao phủ bên trong kim quang là Mộ Dung Khuynh Nhan với làn da trắng nõn, vết bớt bên mặt trái đã biến mất vô tung vô ảnh. Mộ Dung Khuynh Nhan đã không còn vết bớt kia nữa, ngũ quan tinh xảo, phảng phất như là một kiệt tác bất công của ông trời, tuyệt mỹ mà lại không thể xâm phạm.

Bất quá, lúc này Mộ Dung Khuynh Nhan cũng không phát hiện ra điểm này, nàng cũng không có thời gian để phát hiện ra điểm này. Lượng lớn linh khí dừng mảnh tràn vào trong đan điền nàng, khiến quanh đan điền nàng xuất hiện một cỗ đau đớn như muốn xé rách.

Đối mặt với thống khổ như vậy, người bình thường đã sớm khóc lóc thảm thiết. Nhưng, Mộ Dung Khuynh Nhan lại không hề kêu rên một tiếng, chỉ cắn răng chịu đựng, chuyên chú dẫn những linh lực đó vào trong đan điền của mình.

Nàng rất rõ ràng, tình huống hiện tại, đối với nàng mà nói, tuyệt đối là có lợi hơn có hại. Nếu như ngay cả đau đớn này cũng không chịu đựng nổi, nàng làm sao có thể trở thành một kẻ mạnh đây!

Chậm rãi, Mộ Dung Khuynh Nhan cảm thấy thân thể đau đớn của mình bắt đầu giảm bớt.

Qua một thời gian, khi những đau đớn kia hoàn toàn biến mất, Mộ Dung Khuynh Nhan rõ ràng cảm giác được linh lực đang vận hành trong đan điền và lưu hành trong cơ thể.

Không bao lâu, nàng liền cảm giác được nơi đan điền của mình, xuất hiện một vật nhỏ như hạt sen, lúc này đang phát ra ánh sáng, không ngừng hấp thụ linh khí xung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 6: Trúc Cơ

Không biết qua bao lâu, bên ngoài làn da của Mộ Dung Khuynh Nhan bắt đầu chậm rãi chảy ra một ít màu đen dơ bẩn, cùng với từng trận tanh tưởi. Nếu như bị người khác nhìn thấy, khẳng định sẽ cho rằng không biết là khát cái từ nơi nào tới.

Đối với hết thầy này, Mộ Dung Khuynh Nhan cũng không biết, cũng không có thời gian để biết. Nàng lúc này, chỉ chuyên chú với tu luyện.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đột nhiên, Mộ Dung Khuynh Nhan mở mắt ra. Ngay khoảnh khắc khi nàng mở to mắt, thời gian như lặng yên. Cặp mắt như ngôi sao, khiến thiên địa vạn vật đều âm ảm thất sắc. Nếu như nhìn kỹ đôi mắt nàng, nhất định sẽ không tự chủ được mà trầm mê trong đó.

Khi Mộ Dung Khuynh Nhan mở to mắt ra, đáy mắt hiện lên ánh sáng sắc bén. Lúc này nàng đã không phải là một phế vật không thể tu luyện trước kia, hiện tại nàng đã trực tiếp nhảy qua Luyện Khí kỳ (炼气期), đạt tới Trúc Cơ kỳ (筑基期).

Nếu như bị người ngoài biết được, khẳng định sẽ bị chấn động. Phải biết rằng, khi mọi người tu luyện nhất thiết phải thực hiện từng bước. Tu luyện vốn dĩ không phải là một việc dễ dàng, người bình thường muốn cảm nhận linh khí tồn tại, cũng phải tiêu tốn rất nhiều năm. Sau khi cảm giác được linh khí tồn tại, có thể đem linh khí chuyển hóa thành Huyền Lực của bản thân, sau đó mới tới Luyện Khí kỳ.

Từ Luyện Khí kỳ tới Trúc Cơ kỳ, người bình thường, cần ít nhất là ba bốn năm. Ngay cả Mộ Dung Khuynh Tuyết, ngược trong gia tộc Mộ Dung đều khen ngợi là thiếu nữ thiên tài, hiện tại bất quá cũng chính là đạt tới Trúc Cơ kỳ mà thôi.

Nhưng hiện tại Mộ Dung Khuynh Nhan lại trực tiếp nhảy quá Luyện Khí kỳ, tới Trúc Cơ kỳ, có thể thấy được tiến triển như vậy, không phải hai chữ thiên tài có thể hình dung.

Đương nhiên, đối với hết thầy này, Mộ Dung Khuynh Nhan lại không có chút cảm kích nào.

"Xem ra, tiềm lực của ngươi so với tưởng tượng của ta còn tốt hơn nhiều." Giọng nói viễn cổ kia lại vang lên lần nữa.

"Ngươi là ai?" Mộ Dung Khuynh Nhan hép mắt, mở miệng dò hỏi.

Bất quá, lúc này ở trong mắt nàng, đã không có sự cảnh giác ban đầu. Tuy rằng không biết giọng nói này đến từ cùng là ai, nhưng nàng có thể khẳng định, chủ nhân của giọng nói này sẽ không tổn thương nàng. Nàng biết, hiện tại bản thân nàng sở dĩ có thể tu luyện, nhất định là do chủ nhân giọng nói này làm.

"Ngươi vẫn nên xử lý chính mình một chút trước đi!" Trong giọng nói viễn cổ có dấu vết mỉm cười, "Chờ đến khi ngươi tắm rửa sạch sẽ, chúng ta lại nói cũng không muộn."

Lúc này, Mộ Dung Khuynh Nhan rút cuộc chú ý tới bộ dáng hiện tại của mình. Sau khi phát hiện bộ dáng chật vật của mình, nàng nhin không được nhin này. Tuy rằng nàng không có thói ở sạch, nhưng cũng không có cách nào chịu đựng được bộ dáng cả người dơ bẩn lại có mùi.

Nhìn chung quanh bốn phía một vòng, Mộ Dung Khuynh Nhan cũng không ngại ngần gì, trực tiếp cởi quần áo, lập tức nhảy xuống suối, bắt đầu tắm rửa sạch sẽ. Tuy rằng biết ở trong không gian này, không chỉ có nàng, còn có người gọi là người thủ hộ không gian. Nhưng nàng cũng không thêm để ý. Hơn nữa, tuy rằng nàng đã thành niên, nhưng khối thân thể này cũng bất quá mới 15 tuổi mà thôi.

Rất nhanh, Mộ Dung Khuynh Nhan đã tắm rửa sạch sẽ. Nàng mặc lại quần áo của mình, sau đó dùng Huyền Lực, trực tiếp đem quần áo trên người cùng tóc đều hong khô.

Không lâu sau khi Mộ Dung Khuynh Nhan bước ra từ trong nước, trước mặt nàng đột nhiên xuất hiện luồng ánh sáng chói mắt. Ngay sau đó, từ trong ánh sáng lóa mắt kia, truyền đến một giọng nói tựa hồ là đến từ viễn cổ.

"Lấy máu, khế ước Ngô Linh! Từ đây huyết nhục giao hòa, sinh tử một mạng, toàn bộ giao cho Ngô chủ!"

Giọng nói trầm thấp cổ xưa, vang lên không ngừng, làm người không tự chủ được muốn thần phục.

Bất quá, người có ý chí kiên định như Mộ Dung Khuynh Nhan, tự nhiên là không có khả năng bị mê hoặc. Ánh mắt sắc bén của nàng nhìn ánh sáng trước mắt, không lùi bước chút nào.

Không lâu sau, nàng bỗng cảm thấy trong ý thức của mình, tựa hồ có nhiều thêm một đồ vật. Nàng biết, đây hẳn là do khế ước.

Bên trong ánh sáng chói lòa hiện ra một thân ảnh ma thú, thân hình uy mãnh, bốn vó đập lửa, mới vừa xuất hiện, liền đột nhiên hướng lên trời rồng to.

"Rồng ——" mang theo thanh âm hơi thờ viễn cổ, quanh quẩn trong không gian.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 7: Tiểu bạch đoàn

Ánh sáng dần dần tan đi, bóng dáng bên trong cũng dần dần trở nên rõ ràng hơn. Nhìn đối tượng vừa mới khế ước với mình ở trước mắt, Mộ Dung Khuynh Nhan tròn tròn mắt.

Giọng nói mang theo tang thương, đến từ viễn cổ găm rú, cùng với bóng dáng uy vũ, trong nháy mắt, hoàn toàn điên đảo.

Mộ Dung Khuynh Nhan nhìn quái thú trước mắt, thiếu chút nữa muốn hoài nghi hai mắt chính mình. Tiểu thú trước mắt chỉ lớn bằng hai cái bàn tay, một thân lông trắng, đôi mắt tròn vo, linh động, có điểm giống con thỏ, lại có điểm giống hồ ly.

"Chủ nhân." Giọng nói trẻ con vang lên, *tiểu bạch đoàn** trước mắt trực tiếp bỏ nhào trên người Mộ Dung Khuynh Nhan, một bộ dáng hưởng thụ.

**Tiểu bạch đoàn: 小白团: những đốm nhỏ màu trắng; quả bóng nhỏ màu trắng.*

Mộ Dung Khuynh Nhan nhìn tiểu bạch đoàn trong lòng ngực, không phản ứng trong một thời gian dài. Từ những gì đã xảy ra, nàng biết khế ước của mình, tuyệt đối không phải là một con thú con. Nhưng, nhìn như thế nào, nàng cũng đều không có biện pháp đem bóng dáng uy vũ lúc trước, liên hệ với tiểu bạch đoàn trước mắt này.

"Người chính là người chủ hộ không gian này?" Mộ Dung Khuynh Nhan trực tiếp vươn tay, xách cổ tiểu bạch đoàn, trực tiếp mở miệng.

"Chủ nhân, người sao có thể đối đãi với ta như vậy đây?" Đôi mắt tiểu bạch đoàn sáng lấp lánh, lúc này hiện lên những giọt nước mắt, lộ ra ủy khuất bên trong, "Nhân gia chính là uy vũ hùng tráng, người gặp người thích....."

"Ít nói nhảm." Tiểu bạch đoàn còn chưa nói xong, Mộ Dung Khuynh Nhan đã lạnh lùng ngắt lời nó, "Nếu người còn nói thêm gì nữa, ta liền độc cam người."

Vừa nghe đến lời nói của Mộ Dung Khuynh Nhan, hai chân trước của tiểu bạch đoàn lập tức bung kín miệng mình, một bộ dáng như đứa trẻ sợ mẹ.

Ô ô ô, vì sao chủ nhân lại hung dữ như thế? Chẳng lẽ là bởi vì sự tình vừa mới phát sinh hay sao? Nhưng nó làm như vậy, cũng là vì tốt cho chủ nhân a! Sao nó lại xui xẻo như vậy a! Nó có thể tưởng tượng được những ngày tháng bị thâm trôi qua sau này của mình.

Đối mặt với bộ dáng điềm đạm đáng yêu của tiểu bạch đoàn, Mộ Dung Khuynh Nhan không có một chút mềm lòng, nàng trực tiếp mở miệng dò hỏi, "Nơi này đến tốt cùng là địa phương nào, còn có, ta vì sao lại ở chỗ này."

Sau khi nghe được Mộ Dung Khuynh Nhan hỏi chuyện, tiểu bạch đoàn nghiêm túc hơn, tuy rằng mặt ngoài nhìn không ra tó.

"Chủ nhân, nơi này là không gian bên trong vòng Càn Khôn. Vòng Càn Khôn chính là chiếc vòng ngọc người vẫn luôn mang theo, lúc này máu của người chảy tới trên mặt của vòng Càn Khôn, giải khai phong ấn vòng Càn Khôn, vì thế không gian này đã được kích hoạt."

Khi nói chuyện, tiểu bạch đoàn đã trượt khỏi tay nàng, trực tiếp treo ở giữa không trung, đối diện cùng Mộ Dung Khuynh Nhan, mở miệng nói, "Hiện tại người đã ký kết khế ước với ta, về sau, người chính là chủ nhân không gian này."

Sau khi hiểu hết lời nói của tiểu bạch đoàn, khóe miệng Mộ Dung Khuynh Nhan gợi lên một nụ cười. Không nghĩ tới, thật đúng là "*liễu ám hoa minh hựu nhất thôn**" a! Không ngờ sau khi xuyên qua đến thời đại này, nàng cư nhiên có thể mở ra được một không gian như vậy.

** 柳暗花明又一村: liễu ám hoa minh hựu nhất thôn; Nghĩa: trong hoàn cảnh không còn đường lui vẫn tìm ra được lối thoát.*

Vòng Càn Khôn là gia gia đã để lại cho nàng, nói bên trong cái vòng tay này có bí mật của Dung gia. Không nghĩ tới, cư nhiên sẽ là dạng này.

Nhớ tới gia gia, đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan hiện lên một tia hoài niệm. Từ nhỏ đến lớn, gia gia đều ở bên người nàng cho đến khi lớn lên, tất cả kiến thức y thuật hiện có của nàng đều là gia gia chỉ dạy. Quan hệ giữa nàng và cha mẹ cũng không thân mật lắm. Nhưng nàng như thế nào cũng không nghĩ

tới, cha mẹ thân sinh của mình cư nhiên sẽ vì một quyển《Y Kinh》căn bản không hề tồn tại mà lấy đi tính mạng của nàng.

Ngẩng đầu, nhìn một vòng xung quanh không gian thuộc về chính mình này, Mộ Dung Khuynh Nhan nhắc chân, hướng tới bên trong đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 8: Y kinh

Đi vào nhà gỗ nhỏ, Mộ Dung Khuynh Nhan không khỏi kinh ngạc cảm thán, căn nhà nhỏ này thoạt nhìn từ bên ngoài là không có gì, nhưng bên trong lại có một hang động tuyệt vời.

Một bước đi vào, xông thẳng vào mũi chính là hương vị được tràn đầy. Mộ Dung Khuynh Nhan ngạc nhiên hơn khi phát hiện, trong căn nhà nhỏ này, có rất nhiều dược liệu mà nàng chưa từng thấy qua.

Thành thật mà nói, trong phòng bài trí rất đơn sơ. Có một cái bàn gỗ và vài cái ghế ở một bên phòng. Ở bên kia, còn có rất nhiều kệ. Mặt trên mỗi một cái kệ đều bày đủ loại dược liệu đã được phơi khô.

Ở phía bên kia của kệ, lại bày không rất nhiều bình sứ, cũng không biết bên trong chứa đựng gì.

Mộ Dung Khuynh Nhan tiến lên vài bước, cảm lấy một bình sứ nhỏ, một mùi hương được nồng đậm xông vào mũi, nàng nhú mày, đáy mắt hiện lên một tia kinh ngạc, "Đây là ——"

"Chủ nhân, đây là đan dược." Tiểu bạch đoàn một bên vội vàng mở miệng giải thích nói, "Tất cả đều là Đan dược do chủ nhân trước đây luyện chế, bên trong thậm chí còn có tử phẩm đan dược!"

"Chủ nhân trước đây?" Mộ Dung Khuynh Nhan quay đầu, nhìn về phía tiểu bạch đoàn, hơi kinh ngạc, "Người nói là không gian này trước đây đã có chủ nhân sao?"

"Ân ư!" Tiểu bạch đoàn liên tục gật đầu, tiếp tục mở miệng, "Chủ nhân trước đây là một vị dược sư, ở phương diện luyện chế đan dược cũng rất có thành tựu."

"Vậy hiện tại hắn ở đâu?" Đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan hiện lên một tia nghi hoặc, "Còn có, hắn là dạng người gì a?"

Sau khi nghe câu hỏi của Mộ Dung Khuynh Nhan, tiểu bạch đoàn lập tức bắt đầu nhớ lại. Nhưng, mặc kệ nó nghĩ như thế nào, bên trong đầu óc đều không có một tia hồi ức.

"Có chuyện gì vậy?" Mộ Dung Khuynh Nhan cũng nhìn ra tiểu bạch đoàn có điểm không thích hợp.

"Ta cũng không biết." Đáy mắt tiểu bạch đoàn tất cả đều là mê mang, "Ta rõ ràng nhớ rõ, chủ nhân trước đây là một vị dược sư. Nhưng, mặc kệ ta nghĩ như thế nào, dường như đều không thể nhớ nổi chút nào về bộ dáng hắn, còn có rất nhiều sự tình đều trở nên rất mơ hồ."

"Nếu nghĩ không ra, vậy không cần suy nghĩ." Tuy rằng không biết chuyện là như thế nào, Mộ Dung Khuynh Nhan vẫn mở miệng khuyên.

"Chủ nhân, người thật là tốt với ta."

Đang nói, tiểu bạch đoàn lập tức lại muốn nhảy vào lồng ngực của Mộ Dung Khuynh Nhan. Đáng tiếc, Mộ Dung Khuynh Nhan chợt loé sang hướng bên cạnh, tiểu bạch đoàn trực tiếp té lăn trên đất.

Đối mặt với đãi ngộ như vậy, tiểu bạch đoàn quay đầu, ủy khuất nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan, đáy mắt tràn đầy khiêu nại.

Mộ Dung Khuynh Nhan hoàn toàn không chú ý tới tiểu bạch đoàn, nàng lúc này, toàn bộ lực hấp dẫn đều bị một vật cách đó không xa hấp dẫn. Vô tình, nàng phát hiện, ở trên mặt bàn gỗ, bỗng nhiên bày một quyển sách. Bìa của cuốn sách có hai ký tự rất to viết 《Y Kinh》.

"Đây là ——" Mộ Dung Khuynh Nhan nhặt cuốn sách lên, đáy mắt tràn đầy khiếp sợ.

Nàng không ngờ tới cư nhiên sẽ thấy quyển sách này địa phương này. Tuy rằng cho tới nay, đều nghe nói Dung gia vẫn luôn truyền lưu một quyển sách gọi là 《Y Kinh》, nhưng từ trước tới nay nàng cũng chưa từng thấy qua. Cũng vì quyển sách này, mà nàng mới bị người thân hại chết.

Nguyên lai quyển sách này thật sự tồn tại, chẳng qua, vẫn luôn bị giấu kín ở bên trong không gian của vòng tay tổ truyền Dung gia mà thôi.

"Chủ nhân, đây là 《Y Kinh》." Tiểu bạch đoàn nhảy đến trên vai Mộ Dung Khuynh Nhan, mở miệng giải thích nói, "Thiên hạ có đủ các loại bệnh. Đường nhiên, quan trọng nhất, vẫn là bên trong có đủ loại phối phương đan dược. Chủ nhân, người vốn là một y sư, có nó, đối với người mà nói, tuyệt đối là

như hồ thêm cánh. Chỉ tiếc ——"

Bạn đang đọc truyện *Y Khuyhnh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 9: Bạch Trạch

"Đáng tiếc cái gì?" Mộ Dung Khuyhnh Nhan truy vấn.

Tiểu bạch đoàn nghiêng đầu, sau khi suy nghĩ trong chốc lát, mới mở miệng nói, "Cuốn 《Y Kinh》 này cũng không hoàn chỉnh, đây thật ra chỉ là một nửa trong đó."

Mộ Dung Khuyhnh Nhan cầm lấy 《Y Kinh》 bắt đầu lật xem. Càng xem, trong lòng nàng càng thêm khiếp sợ, bên trong sách tịch này ghi lại rất nhiều ca bệnh mà nàng chưa từng nghe qua. Quan trọng nhất chính là, bên trong còn có các loại phối phương đan dược và phương pháp luyện chế. Đan dược cao cấp nhất ở bên trong đã là đan dược cấp 10.

Trong trí nhớ trước đây của nguyên chủ, nàng biết rất rõ ràng, bên trong đại lục Thánh Hồng, dược sư có thể luyện chế ra đan dược cấp 9, đều rất hiếm thấy. Thậm chí đỉnh cấp dược sư có thể luyện chế ra đan dược cấp 10, có thể đem dược trên mười đầu ngón tay. Đan dược cấp 10 là đan dược cao cấp nhất.

"Sao có thể có được?" Mộ Dung Khuyhnh Nhan hơi chau mày, "Các đan phương trong này thực sự rất đầy đủ."

"Không phải như thế." Tiểu bạch đoàn lắc đầu, biểu tình nghiêm túc, "Trong này thật sự là có không ít đan phương, thậm chí đã có đan phương cấp 10. Nhưng, trên thế giới này, đan dược cao cấp nhất cũng không phải là đan dược cấp 10, mà là——"

Nói tới đây, tiểu bạch đoàn dừng lại một chút, biểu tình càng nghiêm túc hơn, "Tiên đan!"

Hai chữ vừa nói ra tới, đồng tử Mộ Dung Khuyhnh Nhan hơi co lại, đáy mắt hiện lên một tia khiếp sợ.

Đối với đan dược, nàng cũng không phải thập phần hiểu biết. Tuy rằng nàng đi theo ông nội học Trung y, hơn nữa là bác sỹ nổi tiếng thế giới, nhưng đối với đan dược cổ xưa này, nàng cũng chỉ nghe nói qua mà thôi, căn bản là chưa từng thực sự tiếp xúc qua.

Vốn đang cho rằng tiên đan chỉ là vật trong truyền thuyết, không nghĩ tới nó thật sự tồn tại.

"Vì thế người nói rằng, trong cuốn 《Y Kinh》 này, chính là thiếu đan phương của tiên đan sao?" Mộ Dung Khuyhnh Nhan mở miệng dò hỏi.

"Không sai." Tiểu bạch đoàn gật đầu, "Chỉ có tìm được một nửa khác của 《Y Kinh》, gộp lại, mới là cuốn hoàn chỉnh. Chỉ là, một nửa khác nằm ở địa phương nào, ta cũng không biết."

"Ta nhất định sẽ tìm được một nửa khác của 《Y Kinh》." Mộ Dung Khuyhnh Nhan kiên định mở miệng nói.

"Chủ nhân, ta tin tưởng người nhất định có thể làm được." Tiểu bạch đoàn vươn tay nắm thành quyền, liên tục gật đầu.

"Đúng rồi, người tên là gì a?" Mộ Dung Khuyhnh Nhan nhìn tiểu bạch đoàn trước mắt, tò mò mở miệng dò hỏi, "Thậm chí đến bây giờ, ta còn không biết tên của người đâu!"

Nghe thấy Mộ Dung Khuyhnh Nhan rót cuộc nhớ tới hỏi tên của mình, tiểu bạch đoàn thiếu chút nữa đã cảm động đến rơi nước mắt, nó ưỡn bộ ngực, nói ra đại danh chính mình, "Chủ nhân, tên của ta gọi là Bạch Trạch?"

"Bạch Trạch?" Nghe thấy tên này, trong giọng nói của Mộ Dung Khuyhnh Nhan mang theo sự hoài nghi, còn có một ít kinh ngạc.

Tuy rằng kiến thức của nàng rất hạn hẹp, nhưng cũng đã từng nghe nói qua đại danh thần thú Bạch Trạch. Truyền thuyết Bạch Trạch là thần thú viễn cổ, tượng trưng cho điềm lành, có thể nói tiếng người, thông hiểu về vạn vật, thông hiểu về thiên hạ quỷ thần, là thần thú khiến người gặp dữ hóa lành bình an.

Mà tiểu bạch đoàn trước mắt, ngoại trừ cả người bên ngoài trắng như tuyết, thật đúng là nhìn không ra một chút bóng dáng của thần thú Bạch Trạch.

"Chủ nhân, người đây là ánh mắt gì a?" Nhìn ánh mắt hoài nghi của Mộ Dung Khuyhnh Nhan, tiểu bạch đoàn dựng thẳng lông, "Bổn đại gia đường đường chính chính là thần thú Bạch Trạch, là——"

"Được, ta đã biết." Mắt thấy tiểu bạch đoàn lại muốn bắt đầu thao thao bất tuyệt, Mộ Dung Khuyhnh Nhan lập tức mở miệng chặn lại nói, "Ta đương nhiên tin tưởng người."

Không tin cũng không được, nàng đều đã cùng tiểu bạch đoàn trước mắt định ra khế ước. Hơn nữa, thời điểm vừa mới định ra khế ước, cổ hơi thờ đến

từ viễn cổ kia, là thật sự tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuyhnh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 10: Người Nam Cung Gia Tới

Mộ Dung Khuyhnh Nhan cũng không ở trong không gian quá lâu. Tuy rằng nàng thực sự cảm thấy rất hứng thú với 《Y Kinh》, đặc biệt là các phối phương luyện chế đan dược. Chỉ là, hiện tại nàng còn không có biện pháp để bắt đầu luyện chế đan dược. Thứ nhất, nàng chưa từng học qua làm thế nào để luyện đan, thứ hai nàng cũng không có đan lò và môi lửa thích hợp.

Lần nữa trở lại bên trong căn nhà nhỏ của chính mình, đáy mắt Mộ Dung Khuyhnh Nhan hiện lên ánh sáng vinh quang. Tuy rằng hiện tại nàng đã có thể tu luyện, nhưng nàng biết, chính mình vẫn còn rất yếu nhược. Hơn nữa——

Mộ Dung Khuyhnh Nhan sờ sờ bả vai nhỏ gầy yếu của mình. Không thể không nói, trước kia thân thể này ngoại trừ không thể tu luyện, mà còn rất không linh hoạt. Xem ra, nàng vẫn phải nghĩ biện pháp cấp tốc rèn luyện thân thể này trước mới được. Tuy nói rằng sử dụng Huyền Lực rất quan trọng, nhưng cũng không thể khinh thường sức mạnh từ thân thể.

"Mộ Dung Khuyhnh Nhan, Mộ Dung Khuyhnh Nhan——"

Ngay lúc Mộ Dung Khuyhnh Nhan còn đang tính toán lên kế hoạch rèn luyện thân thể, bên ngoài truyền đến một tiếng la hét. Thanh âm đặc biệt sắc bén, trong giọng nói mặt còn mang theo sự khinh thường.

Người đang tới truyền tin, cũng thật sự là rất khinh thường Mộ Dung Khuyhnh Nhan. Không, có lẽ nên nói, trong gia tộc Mộ Dung gia này, không có người nào để mắt đến Mộ Dung Khuyhnh Nhan. Một phế vật không có khả năng tu luyện, không thể mang đến một chút vinh quang cho gia tộc, lại còn mang đến sỉ nhục vô tận.

Mộ Dung Khuyhnh Nhan đẩy cửa ra, đi ra ngoài, nhíu mày, mở miệng nói, "Có việc gì sao?"

"Nam Cung gia thiếu gia tới." Người tới truyền tin, cũng chính là quản gia của gia tộc Mộ Dung—— Lâm Quang Hùng, thời điểm nhìn đến Mộ Dung Khuyhnh Nhan, trên mặt tất cả đều là khinh miệt, "Gia chủ nói, hiện tại người hãy lập tức đến đại sảnh."

Đối mặt với thái độ của Lâm Quang Hùng, Mộ Dung Khuyhnh Nhan cũng không tức giận. Nàng sẽ không lãng phí cảm xúc của mình với một số người hay sự việc không quan trọng. Cho nên, sau khi nghe đến những lời này, nàng trực tiếp lướt qua Lâm Quang Hùng, rời khỏi sân.

Mất thấy Mộ Dung Khuyhnh Nhan không thèm liếc mắt nhìn mình một cái đã trực tiếp rời đi, sắc mặt Lâm Quang Hùng không tốt lắm. Cho tới nay, hần thân là quản gia Mộ Dung thế gia, tuy rằng trên danh nghĩa là hạ nhân, nhưng không ít thiếu gia tiểu thư đối hần đều rất lễ độ. Hiện tại phế vật Mộ Dung Khuyhnh Nhan này cư nhiên dám làm lơ sự tồn tại của hần.

"Thật sự cho rằng chính mình là một đại tiểu thư sao?" Lâm Quang Hùng nhìn bóng dáng Mộ Dung Khuyhnh Nhan, khinh thường mắng thảm, "Hừ, dám nhìn mặt cho ta xem, chờ chút nữa đến thời điểm người phải xấu mặt."

Tuy rằng không rõ Nam Cung gia thiếu gia tới nơi này là vì sự tình gì, nhưng nhất định là không có chuyện gì tốt.

Phải biết rằng, thiếu gia Nam Cung gia—— Nam Cung Diệp, cũng chính là vị hôn phu của Mộ Dung Khuyhnh Nhan, tiếng tăm lừng lẫy trong tứ đại gia tộc. Khác xa với thanh danh phế vật của Mộ Dung Khuyhnh Nhan, Nam Cung Diệp này chính là thiên tài nổi danh. Thời điểm ba tuổi đã thức tỉnh Huyền Lực, năm tuổi đã đạt tới Luyện Khí kỳ. Ở năm mười hai tuổi, cũng đã tới Trúc Cơ kỳ. Hiện tại hần 18 tuổi đã đạt tới trung kỳ của Khai Quang Kỳ.

Thành tựu như vậy, cùng với các bạn đồng lứa tuổi, chính là người xuất sắc.

Hơn nữa, Nam Cung thiếu gia này không chỉ có xuất thân cao quý, mà lớn lên còn có một tướng mạo phong dật tuấn lãng.

Cho tới nay, Mộ Dung Khuyhnh Nhan vẫn luôn là sỉ nhục của Nam Cung thiếu gia. Một thiên tài tu luyện, cố tình lại có một vị hôn thê phế vật. Không cần phải suy nghĩ, hôm nay người Nam Cung gia qua đây, khẳng định là không có chuyện gì tốt. Nói không chừng là tới để từ hôn!

Nghĩ đến đây, Lâm Quang Hùng cảm thấy lòng mình thống khoái hơn rất nhiều.

-oOo-

Bạn đang đọc truyện *Y Khuyhnh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 11: Nam Cung Diệp

Editor: Emily Ton

Lúc này Mộ Dung Khuynh Nhan đang hướng đại sảnh đi đến, sắc mặt đặc biệt bình tĩnh. Khóe miệng nàng lộ ra tươi cười ý vị thâm trường, *người Nam Cung gia tới, phải không?*

Đối với Nam Cung Diệp, nàng vẫn có thể tìm ra được từ trong trí nhớ nguyên chủ. Có lẽ nên nói, Nam Cung Diệp là điểm sáng duy nhất trong những ký ức đen tối của nguyên chủ. Tuy rằng ngoài miệng không nói ra, nhưng nguyên chủ vẫn luôn mang theo sự ngưỡng mộ đối với vị hôn phu Nam Cung Diệp, thậm chí còn rất chờ mong có thể gả cho Nam Cung Diệp.

Chỉ tiếc, nguyên chủ không có khả năng thực hiện nguyện vọng này. Bởi vì Mộ Dung Khuynh Tuyết, sinh mệnh của nguyên chủ 15 tuổi, đã vĩnh viễn kết thúc.

Bất quá, theo nàng, cho dù nguyên chủ tiếp tục sống sót, cũng không đợi được đến ngày Nam Cung Diệp cưới nàng. Nguyên chủ không nhìn ra được, nhưng nàng thì lại nhìn thấy rất rành mạch.

Nam Cung Diệp chính là thiên tài kiệt xuất nhất trong tứ đại gia tộc Nam Cung gia. Phải biết rằng, trên đại lục Thánh Hồng, có ba đại quốc cùng tứ đại gia tộc. Ba đại quốc phân biệt là: Già La quốc, Thánh Ly quốc và Lý Khắc quốc. Vị trí quốc gia hiện tại nàng đang sống chính là Già La quốc, bên trong Già La quốc có tứ đại gia tộc phân biệt là: Mộ Dung thế gia, Nam Cung thế gia, Thu Nguyên thế gia cùng Bắc Ly thế gia.

Nam Cung Diệp sinh ra đã hiển hách, dung mạo tuấn lãng, lại là thiên tài tu luyện. Mà vị hôn thê này là nàng, chỉ sợ là vết nhơ lớn nhất của Nam Cung Diệp!

Trong lòng nàng đã đi lại cả ngàn dặm, nhưng thần sắc trên mặt Mộ Dung Khuynh Nhan lại không có bất luận biến hoá gì, nàng vững bước hướng tới đại sảnh đi đến.

Dọc theo đường đi không ít người khi nhìn thấy Mộ Dung Khuynh Nhan, trên mặt đều mang theo vui sướng khi người gặp họa. Tuy rằng ngoài miệng bọn họ không nói, nhưng trong lòng đều đang suy đoán, hôm nay người Nam Cung gia tới, hẳn là vì muốn từ hôn.

Trong lòng mọi người đều cảm thấy, sừu bát quái Mộ Dung Khuynh Nhan này căn bản không xứng với thiếu gia Nam Cung gia.

Lúc này, trong đại sảnh——

Nam Cung Diệp đang ngồi cùng phụ thân hần - Nam Cung Đình Lễ. Trên mặt Nam Cung Đình Lễ mang theo lời xin lỗi, nhưng đáy mắt lại một chút xin lỗi cũng đều không có. Mà Nam Cung Diệp tuy rằng không nói gì, chính là trên mặt lại mang theo một cỗ cao ngạo.

Ở phía trên chủ vị, chính là gia chủ gia tộc Mộ Dung đang ngồi, cũng chính là tổ phụ của Mộ Dung Khuynh Nhan—— Mộ Dung Hùng. Đối mặt với lời xin lỗi của Nam Cung Đình Lễ và Nam Cung Diệp, trong lòng hắn vẫn không thoải mái.

Giống như mọi suy đoán của mọi người, hôm nay phụ tử Nam Cung Diệp lại đây, thật sự là muốn từ hôn.

Ngoại trừ ba người bọn họ, Mộ Dung Khuynh Tuyết cũng đang ở đây, nàng đứng ngay bên cạnh Mộ Dung Hùng, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, không hề có bất cứ phát biểu hay bình luận gì, một bộ dáng ngoan ngoãn hiểu chuyện.

"Mộ Dung bá phụ, sự tình từ hôn lần này, thật sự là Nam Cung gia chúng ta không phải." Nam Cung Đình Lễ ôm quyền, cười mở miệng nói, "Hiện tại Diệp nhi đã được tuyển chọn vào học viện Huyền Vũ. Trước khi tiến nhập học viện, hẳn hy vọng có thể giải trừ hôn sự cùng Mộ Dung Khuynh Nhan, còn thỉnh bá phụ thông cảm."

Ngoài miệng tuy rằng nói như vậy, nhưng đáy mắt Nam Cung Đình Lễ lại mang theo sự kiêu ngạo. Phải biết rằng, muốn tiên tiến nhập vào tứ đại học viện để học tập cũng không phải là một việc dễ dàng.

Mỗi năm thủ đô Già La sẽ tuyển chọn một số người, chỉ cần người được tuyển chọn có đủ điều kiện, mới có tư cách tiến nhập vào tứ đại học viện. Mà tứ đại gia tộc mỗi năm cũng sẽ có hai vị trí. Cho nên mới có cuộc tỷ thí giữa tứ đại gia tộc. Hiện tại con hắn được lão sư học viện Huyền Vũ nhìn trúng có thể trực tiếp tiến vào học viện, đó chính là vận may. Những gia tộc khác đều không có vinh dự như vậy!

Vì thế nên khi Diệp nhi đề nghị, muốn giải trừ hôn sự cùng Mộ Dung Khuynh Nhan, hắn không hề nghĩ ngợi liền đáp ứng.

Diệp nhi sẽ sớm tiến vào học viện Huyền Vũ, tiền đồ về sau chính là vô cùng. Một nửa kia của hắn như thế nào có thể là một phế vật không có Huyền Lực đây!

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 12: Thay đổi người

Editor: Emily Ton

Thần sắc trên mặt Mộ Dung Hùng không đổi. Đối với ngày này, hắn sớm đoán trước rồi sẽ tới. Không nói đến Nam Cung thế gia là một đại gia tộc, ngay cả một gia tộc bình thường, cũng rất khó tiếp thu một phế vật không thể tu luyện như thế. Đặc biệt Nam Cung Diệp lại rất được Nam Cung Đình Lễ coi trọng, nghiêm nhiên chính là gia chủ đời sau của gia tộc Nam Cung.

Hiện tại gia tộc Mộ Dung đã không lớn như trước, có thể nói, mấy năm nay, gia tộc Mộ Dung vẫn đang không ngừng suy sụp, mà gia tộc Nam Cung lại không ngừng phồn thịnh. Rút lui một cửa này, đối với gia tộc Mộ Dung mà nói, tuyệt đối là lợi hơn hại.

Nghĩ đến những việc này, tâm của Mộ Dung Hùng càng thêm vài phần chán ghét đối với Mộ Dung Khuynh Nhan.

"Gia chủ Nam Cung, sự tình từ hôn, có phải còn muốn bàn bạc kỹ hơn hay không?" Mộ Dung Hùng nhú mày, mở miệng nói, "Xét cho cùng một cửa hôn sự này, là năm đó Hi Chiêu và người đã cùng định ra."

Sở dĩ có hôn sự tồn tại, cũng là vì năm đó Mộ Dung Hi Chiêu đã từng đã cứu Nam Cung Đình Lễ một mạng.

Mộ Dung Hùng hiện tại nói ra như vậy, bất quá là nhắc nhở Nam Cung Đình Lễ không cần vong ân phụ nghĩa.

"Mộ Dung bá phụ, ta cũng biết, lần này sự tình từ hôn, là Nam Cung gia chúng ta đuối lý." Nam Cung Đình Lễ cười mở miệng nói, "Cho nên, dựa theo ý ta, dù sao cũng đều là liên hôn, hay là đổi người này thành Khuynh Tuyết đi!"

Không thể phủ nhận, năm đó hắn sở dĩ đáp ứng một cửa hôn sự này, là bởi vì Mộ Dung Hi Chiêu cứu hắn một mạng, nhưng quan trọng hơn là hắn thấy được tiềm lực của Mộ Dung Hi Chiêu. Mộ Dung Hi Chiêu tuổi còn trẻ mà đã có thành tựu lớn như vậy, tiền đồ tương lai khẳng định là vô hạn. Năm đó định ra cửa hôn sự này, cũng là vì muốn tìm một đồng minh đáng tin cậy cho gia tộc Nam Cung mà thôi.

Chỉ là không nghĩ tới thời thế thay đổi, Mộ Dung Hi Chiêu cư nhiên mất tích. Quan trọng nhất chính là, Mộ Dung Khuynh Nhan lại là một phế vật, sao có thể xứng đôi với Diệp nhi đây!

Đối với Mộ Dung Khuynh Tuyết, hắn cũng không phải rất vừa lòng. Tuy rằng nói Mộ Dung Khuynh Tuyết năng lực khá tốt, hiện tại tuổi còn trẻ cũng đã đạt tới hậu kỳ Trúc Cơ kỳ. Nhưng xuất thân của nàng, trước sau vẫn là cái gai trong lòng hắn.

Bất quá, Diệp nhi thích, hắn cũng không có cách nào. Hơn nữa, Mộ Dung Khuynh Tuyết cũng được coi trọng trong gia tộc Mộ Dung. Cho nên hắn mới có thể đưa ra ý nghĩ như vậy.

Mộ Dung Khuynh Tuyết vẫn luôn đứng bên người Mộ Dung Hùng vừa nghe đến kiến nghị của Nam Cung Đình Lễ, tuy là rất bình tĩnh, trên mặt vẫn hiện lên một tia đỏ ửng. Nàng cẩn thận ngẩng đầu, trộm nhìn về phía Nam Cung Diệp liếc mắt một cái, vừa lúc chạm phải ánh mắt của Nam Cung Diệp. Nàng lập tức lại dời đi tầm mắt của mình, làm bộ không có gì phát sinh.

"Điều này——" Tâm của Mộ Dung Hùng vừa động, đối với kiến nghị này cũng thực động tâm.

Ngay thời điểm hai người còn đang tính tiếp tục thảo luận, một giọng nói thanh thúy vang lên, đánh vỡ yên lặng bên trong phòng khách.

"Xem ra tổ phụ cùng gia chủ Nam Cung đã có quyết định a! Bất quá, trước khi làm ra quyết định, có phải cũng nên hỏi đương sự là ta một chút hay không?"

Theo thanh âm vang lên, một thân ảnh mảnh khảnh xuất hiện ở trong đại sảnh.

Nữ tử đôi mắt linh động như sao, lông mày như liễu, ngũ quan tinh xảo, chỉ tiếc, làn da trắng sáng trên mặt, chiếm cứ một khối bớt to màu đỏ-tím, đột nhiên phá hủy vẻ đẹp chính thể, sinh ra một loại cảm giác quý dị.

Người tới đứng là Mộ Dung Khuynh Nhan, nàng ngẩng đầu uốn ngực, bước chân vững vàng đi đến.

"Mộ Dung Khuynh Nhan, người còn không biết lễ nghi a?" Nhìn bộ dáng Mộ Dung Khuynh Nhan trực tiếp đi vào, đáy mắt Mộ Dung Hùng tất cả đều là chán ghét, "Ai nói cho người, người có thể tùy tiện xông tới?"

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 13: Khiêu khích

"Gia chủ đại nhân, hân ngời là người đã kêu ta tới đi!" Đối mặt với lửa giận của Mộ Dung Hùng, trên mặt Mộ Dung Khuynh Nhan không có một tia khiếp nhược, nàng rất tự nhiên hào phóng đi đến.

Đối với Mộ Dung Hùng, nàng thật sự là kêu không nổi hai chữ "tổ phụ". Hơn nữa, nàng cũng không cho rằng, Mộ Dung Hùng thật sự đối đãi với nàng như cháu gái.

Đối mặt với sự vô lễ của Mộ Dung Khuynh Nhan, Mộ Dung Hùng càng thêm tức giận, "Mộ Dung Khuynh Nhan, ngươi rốt cuộc có biết mình đang nói chuyện cùng ai hay không? Ai cho ngươi lá gan, dám nói chuyện cùng ta như vậy?"

"Ha ha." Đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan hiện lên một tia châm chọc, tiếp tục mở miệng nói, "Gia chủ đại nhân, ngươi hôm nay kêu ta tới, chắc là không phải muốn ở chỗ này thảo luận về vấn đề giáo dưỡng ta đi!"

"Ngươi——" Đáy mắt Mộ Dung Hùng tràn đầy lửa giận, nếu không phải bởi vì phụ tử Nam Cung Đình Lễ còn ở nơi này, hẳn nhất định sẽ hung hăng giáo huấn Mộ Dung Khuynh Nhan.

"Ngươi chính là Khuynh Nhan?" Đúng lúc này, Nam Cung Đình Lễ mở miệng, trên mặt hắn mang theo ý cười hiền lành, thời điểm nhìn về phía Mộ Dung Khuynh Nhan, còn mang theo một tia xin lỗi, "Nháy mắt, ngươi đã lớn như vậy rồi."

"Nam Cung gia chủ." Mộ Dung Khuynh Nhan cười gật gật đầu, "Hôm nay Nam Cung gia chủ tới cửa, còn có ý gọi ta tới, xem ra sự tình lần này, hẳn là có quan hệ cùng ta!"

Cho dù Nam Cung Đình Lễ thoát nhìn như một trưởng bối hiền lành bình thường, Mộ Dung Khuynh Nhan tuyệt đối sẽ không thể không đề phòng. Cáo già giống như Nam Cung Đình Lễ, nàng tuyệt đối không thể xem thường. Vừa rồi còn đang thảo luận về sự tình thay đổi hôn sự, hiện tại đã lập tức biến thành một bộ dáng trưởng bối tốt bụng, thật đúng là khiến người nhìn cảm thấy không thoải mái.

Mà nàng ghét nhất, chính là loại mang hình người nhưng đội lột hổ.

Thấy Mộ Dung Khuynh Nhan trực tiếp như vậy, Nam Cung Đình Lễ sững sốt một chút, bất quá ngay sau đó hắn lập tức hồi phục lại tinh thần, "Đúng là có việc, bất quá ta đang thương lượng cùng Mộ Dung gia chủ."

"Mộ Dung Khuynh Nhan, nơi này không tới phiên ngươi nói chuyện." Sau khi Mộ Dung Hùng lạnh lùng nhìn Nam Cung Đình Lễ liếc mắt một cái, tiếp tục mở miệng nói, "Nam Cung gia chủ, đề nghị vừa rồi của ngươi, ta cảm thấy rất khả thi, cứ quyết định như vậy đi!"

Lời vừa nói ra, đáy mắt Mộ Dung Khuynh Tuyết đang đứng một bên hiện lên một tia mừng thầm, nàng ngẩng đầu, liếc nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan đang đứng nơi kia một cái, đáy mắt mang theo khinh bỉ cùng khinh miệt.

Tuy rằng Mộ Dung Khuynh Nhan là một nửa tỷ tỷ nàng (*ý nói tỷ tỷ cùng cha khác mẹ*), nhưng hai người lại đều không có một chút tình cảm nào. Từ nhỏ đến lớn, nàng ghét nhất chính là Mộ Dung Khuynh Nhan. Nếu không phải bởi vì Mộ Dung Khuynh Nhan, nàng cũng sẽ không mất đi phụ thân. Còn có, Mộ Dung Khuynh Nhan bất quá chính là một phế vật, dựa vào cái gì mà chiếm danh phận con vợ cả, dựa vào cái gì mà có hôn ước cùng Diệp ca ca.

Từ nhỏ đến lớn, nàng đều luôn nỗ lực hơn bất cứ ai. Nàng muốn cho mọi người đều biết, chỉ có Mộ Dung Khuynh Tuyết nàng mới có tư cách xứng là nữ nhi của Mộ Dung Hi Chiêu, còn Mộ Dung Khuynh Nhan không có tư cách này.

Nàng biết, mình đã thành công, nỗ lực của nàng, đều được trên dưới gia tộc Mộ Dung thừa nhận. Bởi vì nàng có thiên phú, địa vị của nàng ở trong mắt tổ phụ cũng không hề nhỏ. Hiện tại ngay cả hôn sự của Mộ Dung Khuynh Nhan cũng đã trở thành của nàng.

Nàng là người chiến thắng, mà Mộ Dung Khuynh Nhan chỉ có thể cả đời bị nàng đạp dưới chân.

Đối mặt với ánh mắt khiêu khích của Mộ Dung Khuynh Tuyết, Mộ Dung Khuynh Nhan ngay cả nhìn đều không thèm nhìn một cái, khóe miệng nàng gọi lên một mặt cười trào phúng, "Xem ra hai người đều đã thương lượng rất tốt a! Đương sự là ta còn chưa có phát biểu ý kiến đâu!"

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 14: Phản kích

"Mộ Dung Khuynh Nhan, ta đối với ngươi một chút cảm giác đều không có." Nhìn đến Mộ Dung Khuynh Nhan tựa hồ không muốn giải trừ hôn ước, Nam Cung Diệp lạnh mặt, mở miệng nói, "Hơn nữa, cọc hôn sự này vốn dĩ không phải do ta nguyện ý."

Hắn biết rõ Mộ Dung Khuynh Nhan rất ngưỡng mộ hắn. Trước kia, Mộ Dung Khuynh Nhan vẫn thường xuyên nhìn trộm hắn. Một phé vật không có Huyền Lực, nếu như hắn không cảm giác được, đó là không có khả năng. Bất quá, cho dù biết đó là Mộ Dung Khuynh Nhan, hắn cũng chưa bao giờ để ý tới.

Đừng nói đến khuôn mặt xấu xí như sừu bát quái của Mộ Dung Khuynh Nhan, cho dù là đẹp như thiên tiên, hắn cũng thấy chướng mắt. Phé vật không có cách nào tu luyện, tuyệt đối không thể xứng với hắn.

"Rất tốt, xem ra tại điểm này, chúng ta đều có quan điểm giống nhau." Khóe miệng Mộ Dung Khuynh Nhan gợi lên một nụ cười nhạt, hai tròng mắt loé sáng, khiến khuôn mặt đáng ghét nhìn xấu xí, tựa hồ phai nhạt vài phần.

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người đều hơi sững sốt. *Quan điểm giống nhau, đây là có ý tứ gì? Nam Cung Diệp không muốn thực hiện một cửa hôn sự này, ý tứ của Mộ Dung Khuynh Nhan, chẳng lẽ là nói nàng cũng không thích Nam Cung Diệp sao?*

Nghĩ thông suốt điểm này, sắc mặt Nam Cung Diệp trở nên không tốt. Hắn cảm thấy chính mình có thể chướng mắt Mộ Dung Khuynh Nhan, nhưng là Mộ Dung Khuynh Nhan lại không thể chướng mắt hắn.

"Nói như vậy, ngươi cũng đồng ý từ hôn." Tuy rằng không thích sự vô lễ của Mộ Dung Khuynh Nhan, nhưng đối với kết quả như vậy, Mộ Dung Hùng vẫn tương đối vừa lòng, "Một khi đã như vậy, một cửa hôn sự——"

"Chờ một chút." Mộ Dung Hùng còn chưa nói xong, đã bị Mộ Dung Khuynh Nhan quyết định lại lần nữa, "Ta thật sự đồng ý từ hôn, nhưng người từ hôn, không phải Nam Cung Diệp, mà là Mộ Dung Khuynh Nhan ta."

"Cái gì?" Sắc mặt Nam Cung Diệp biến đen, "Mộ Dung Khuynh Nhan, ngươi đây là có ý tứ gì?"

Nhìn bộ dáng Nam Cung Diệp tức giận, Mộ Dung Khuynh Nhan cười nhạo ra tiếng, "Ý tứ của ta thực minh bạch, không phải sao? Hiện tại không phải Nam Cung Diệp ngươi muốn từ hôn, mà là ta muốn từ hôn. Là ta thấy ngươi chướng mắt."

Lời cuồng vọng như vậy được nói ra từ trong miệng Mộ Dung Khuynh Nhan, trong lúc nhất thời khiến tất cả mọi người cảm thấy không thể tiếp thu. Cho tới nay, Mộ Dung Khuynh Nhan ở trong mắt mọi người căn bản chỉ là một sự tồn tại trong suốt. Bởi vì không thể nào tu luyện, cho nên Mộ Dung Khuynh Nhan ở trong gia tộc Mộ Dung không có một chút địa vị nào, tuy rằng là con vợ cả, nhưng lại không được coi trọng.

Trong gia tộc Mộ Dung, bất cứ người nào cũng đều có thể khi dễ nàng. Có lẽ là bởi vì đã chịu sự ức hiếp lâu dài, hơn nữa bởi vì diện mạo xấu xí, cho nên Mộ Dung Khuynh Nhan có vẻ hơi quá mềm yếu, lúc bình thường, ngay cả đi đường đều luôn cúi đầu, không dám nhìn bất luận kẻ nào liếc mắt một cái.

Hiện tại nghe thấy nàng nói ra như vậy, sao có thể khiến người không cảm thấy khiếp sợ đây?

"Mộ Dung Khuynh Nhan!" Nghe thấy Mộ Dung Khuynh Nhan nói thẳng thừng như vậy, sự tức giận trong lòng Nam Cung Diệp cũng bị kích động, "Ngươi có tư cách gì mà nói ra những lời như vậy?"

"Ha ha, năm đó là Nam Cung gia các ngươi đã định ra một cửa hôn sự này." Mộ Dung Khuynh Nhan ngẩng đầu, ánh mắt sắc bén nhìn về phía Nam Cung Diệp, "Như thế nào, hiện tại các ngươi muốn đổi ý, phải không? Ở trong mắt các ngươi, còn có gia tộc Mộ Dung chúng ta sao?"

Đối mặt với chất vấn của Mộ Dung Khuynh Nhan, Nam Cung Diệp lửa giận ngập trời, nhưng lại không thể nói gì để bác bỏ.

"Tỷ tỷ, ta biết, ngươi từ trước tới nay đều thích Diệp ca ca. Nhưng chuyện tình cảm, cũng không có cách nào miễn cưỡng. Ngươi vì sao lại không chịu buông tay?"

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 15: Quyết định

Editor: Wattpad@Emily_Ton.

Lúc này mở miệng chính là Mộ Dung Khuynh Tuyết, nàng cảm thấy, lúc này Mộ Dung Khuynh Nhan nói bất quá đều là lời đen đủi. Tình nghĩa của Mộ Dung Khuynh Nhan đối với Nam Cung Diệp, nàng đều xem ở trong mắt. Cho nên, nàng cũng không cho rằng Mộ Dung Khuynh Nhan thật sự muốn từ hôn.

"Ha ha, Mộ Dung Khuynh Tuyết, xem ra ngươi thật sự là gấp không chờ nổi muốn tiếp nhận người từng là tỷ phu tương lai của mình a!" Khóe miệng Mộ Dung Khuynh Nhan gợi lên một nụ cười, nhưng nói đi nói lại vẫn là những từ ngữ rất bén nhọn, chọc thẳng nhân tâm, "Trách không được Nam Cung Diệp lại cấp bách muốn đổi người trong cửa hôn sự này như vậy, nguyên lai là bởi vì nguyên nhân này a! Các ngươi hẳn là đã sớm đã bắt đầu xã giao trong bóng tối đi!"

Nghe Mộ Dung Khuynh Nhan nói trắng ra như vậy, sắc mặt Mộ Dung Khuynh Tuyết lập tức trở nên trắng bệch. Đáy mắt nàng ánh lên lệ quang, nhìn về phía Mộ Dung Khuynh Nhan, mang theo ủy khuất. Hiển nhiên, nàng không nghĩ tới Mộ Dung Khuynh Nhan sẽ đem tội danh như thế ấn ở trên người nàng.

"Mộ Dung Khuynh Nhan, ngươi không cần ở chỗ này nói hươu nói vượn." Nhìn đến Mộ Dung Khuynh Tuyết bị ủy khuất, đáy mắt Nam Cung Diệp hiện lên một tia đau lòng, mắt nhìn về phía Mộ Dung Khuynh Nhan tràn ngập ghét bỏ, "Ta cùng Tuyết nhi là trong sạch. Mộ Dung Khuynh Nhan, ta sở dĩ muốn từ hôn cùng ngươi, cũng là vì ta không có một chút tình cảm gì với ngươi."

"Ta đối với ngươi cũng không có bất luận chút tình cảm gì a." Mộ Dung Khuynh Nhan không chút nào để ý mở miệng nói, "Bất quá, vẫn là một câu kia của ta, nếu muốn từ hôn, nhất thiết là ta từ hôn, mà không phải ngươi."

"Mộ Dung Khuynh Nhan, ngươi không cần khinh người quá đáng."

Nam Cung Diệp không có chút nào cho rằng lúc này Mộ Dung Khuynh Nhan là đang nói thật. Theo hần, Mộ Dung Khuynh Nhan nói nhiều như vậy, bất quá là bởi vì không muốn từ hôn mà thôi.

Đối với Mộ Dung Khuynh Nhan, trong lòng hần chỉ có chán ghét, cho nên mặc kệ thế nào, hôm nay hần nhất định phải từ hôn.

"Mộ Dung gia chủ, chuyện này, ngươi thấy thế nào đây?" Sắc mặt Nam Cung Đình Lễ cũng trở nên không tốt, "Kiến nghị ta vừa nói ra, không biết ngươi có phải cũng đồng ý hay không, nếu ngươi đồng ý, vậy hãy hạ quyết định đi! Bất quá, cho dù ngươi không đồng ý với kiến nghị của ta, hôn sự của Diệp nhi cùng Mộ Dung Khuynh Nhan, đều muốn phải được giải trừ."

Nam Cung Đình Lễ ngữ khí có vẻ cứng rắn, mặc kệ thế nào, hần đều sẽ không để nhĩ tử mình cưới một phế vật làm thê tử. Bộ dáng của Mộ Dung Khuynh Nhan, căn bản là không có tư cách trở thành chủ mẫu Nam Cung gia. Kỳ thật năm đó, sau khi Mộ Dung Khuynh Nhan bị trắc nghiệm ra là phế vật, hần đã muốn lui một cửa hôn sự này. Chỉ là ngại mặt mũi với Mộ Dung Hi Chiêu, hơn nữa lo lắng bị người ta nói là vong ân phụ nghĩa, cho nên mới vẫn luôn kéo không giải quyết mà thôi."

"Ta đồng ý." Sau khi Mộ Dung Hùng hưng hăng trừng mắt nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan liếc mắt một cái, mới quay đầu, nhìn về phía Nam Cung Đình Lễ, trực tiếp mở miệng nói, "Dù sao Khuynh Nhan cùng Khuynh Tuyết đều là tỷ muội, ai gả vào Nam Cung gia đều giống nhau, ta không có bất luận ý kiến gì."

Nghe thấy Mộ Dung Hùng nói thế, Mộ Dung Khuynh Tuyết mới thật sự thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời, trong ánh mắt nàng nhìn về phía Mộ Dung Khuynh Nhan có nhiều thêm một tia đắc ý.

"Gia chủ cũng không thèm hỏi ý kiến đương sự là ta sao?" Nhìn thấy Mộ Dung Hùng trực tiếp đưa ra quyết định, Mộ Dung Khuynh Nhan cũng không tức giận.

"Mộ Dung Khuynh Nhan, nơi này không có chỗ cho ngươi nói chuyện." Mộ Dung Hùng mở miệng nói không có chút lưu tình nào, "Chuyện này, ta đã quyết định, Khuynh Tuyết so với ngươi càng thích hợp với Nam Cung gia hơn. Nếu như ngươi còn muốn tiếp tục ở trong nhà Mộ Dung, thì không cần nhiều lời nữa, nếu không chớ trách ta không niệm tình con cháu."

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 16: Bạch Trạch tức giận

Niệm tình con cháu.

Thời điểm nghe mấy lời như thế, Mộ Dung Khuynh Nhan thiếu chút nữa đã phải cười ra tiếng. Nếu như Mộ Dung Hùng không nói, chỉ sợ nàng đã quên, thân thể đang đứng trước mắt chính là tổ phụ nàng.

"Nếu gia chủ đại nhân đã nói như vậy, ta đây cũng không có gì để nói." Mộ Dung Khuynh Nhan nhún vai, trên mặt không có biểu tình gì, "Ta đây, ở chỗ này liền chúc Nam Cung thiếu gia cùng Mộ Dung Khuynh Tuyết bách niên giai lão!"

Ai cũng không chú ý tới, khi nói chuyện, đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan nhanh chóng hiện lên một tia sáng. Kẻ thức thời là trang tuần kiệt, nàng vẫn hiểu đạo lý này. Không sai, đối với tra nam Nam Cung Diệp cùng tra nữ Mộ Dung Khuynh Tuyết, nàng thật sự rất muốn hung hăng giáo huấn một trận. Bất quá, nàng cũng biết, nếu như thật sự ra tay ở chỗ này, kết quả cuối cùng, chỉ sợ cũng không chạy nổi đi đâu.

Trước mắt cho dù là tu vi của Mộ Dung Hùng, hay là tu vi của Nam Cung Đình Lễ, nàng đều nhìn không thấu, vậy chỉ có thể thuyết minh, tu vi hai người này cao hơn nàng rất nhiều. Nàng không muốn làm chuyện hy sinh vô vị.

Bất quá, si nhục ở chỗ này hôm nay, nàng nhất định sẽ trả lại. Không phải vì chính nàng, mà là vì nguyên chủ, một linh hồn đã không biết trôi đi phương

nào.

Hôn sự cứ như vậy định ra, vốn là hôn sự của Mộ Dung Khuynh Nhan cùng Nam Cung Diệp, hiện tại biến thành hôn sự của Mộ Dung Khuynh Tuyết cùng Nam Cung Diệp.

Tin tức này rất nhanh đã truyền khắp trong gia tộc Mộ Dung. Sau khi nghe đến tin tức này, không có bất kỳ người nào vì Mộ Dung Khuynh Nhan mà đứng ra bên vực kẻ yếu. Cơ hồ mọi người đều cảm thấy, đây tựa hồ là một sự tình đương nhiên.

Tất cả mọi người đều cảm thấy, so với Mộ Dung Khuynh Nhan, Mộ Dung Khuynh Tuyết càng thích hợp hơn với Nam Cung Diệp.

Khi tin tức lan truyền, mọi người càng thêm xem nhẹ Mộ Dung Khuynh Nhan. Ngay cả hôn sự của mình đều giữ không nổi, vẫn là một phế vật, người như vậy thật đúng là sỉ nhục của Mộ Dung gia.

....Editor: Emily Ton....

Đối với những nghị luận đó, Mộ Dung Khuynh Nhan không có bất luận cảm giác gì.

Nàng về tới phòng mình phòng rồi, liền đóng cửa lại, tính toán bắt đầu tiếp tục tu luyện.

Ngay thời điểm khi nàng đóng cửa phòng lại, Bạch Trạch đột nhiên tự mình chạy ra tới.

"Chủ nhân, những người đó thật là quá vô si." Bạch Trạch tức giận mở miệng nói, "Bọn họ cư nhiên dám đối với người như vậy, thời điểm vừa rồi, người nên để ta ra ngoài, hảo hảo giáo huấn bọn họ một trận a!"

Tuy rằng Bạch Trạch vẫn luôn ở trong không gian, nhưng đối với sự tình vừa rồi phát sinh ở trong đại sảnh, nó vẫn có thể biết được. Mới vừa rồi nó vẫn luôn muốn ra bên ngoài, nếu không phải bị chủ nhân hấn ngăn lại, hẳn đã sớm nhảy ra giáo huấn những người vô si đó.

"Được rồi, không cần phải tức giận." Mộ Dung Khuynh Nhan để ý chính là một việc khác, "Bất quá, Bạch Trạch, người có thể đánh thắng Mộ Dung Hùng và Nam Cung Đình Lễ hay sao?"

"Đó là đương nhiên." Bạch Trạch ngửa đầu, một bộ dáng ngạo kiều, "Bất quá chỉ là hai nhân vật nhỏ mà thôi, bản đại gia chỉ cần búng đầu ngón tay út một cái liền có thể trực tiếp nghiền chết bọn họ."

Nhìn bộ dáng của Bạch Trạch, Mộ Dung Khuynh Nhan liền biết, đây là lời nói thật. Điều này cũng làm nàng có chút hiểu biết thêm đối với thực lực của Bạch Trạch. Tu vi của Mộ Dung Hùng cùng Nam Cung Đình Lễ không thấp, nhưng ở trong mắt Bạch Trạch tựa hồ bất quá chỉ là bụi bặm tồn tại. Bởi vậy có thể thấy được, thực lực của Bạch Trạch tuyệt đối không đơn giản.

Đồng thời với cảm thán, Mộ Dung Khuynh Nhan cũng có chút thất bại, xem ra thực lực hiện tại của nàng thật đúng là quá yếu. Nàng vẫn nên tăng tốc độ tu luyện mới được.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 17: Đại hội gia tộc

"Tốt, Nam Cung Diệp đích xác không phải là người tốt. Một khi đã như vậy, người cũng không cần tức giận vì hắn! Không đáng."

Mộ Dung Khuynh Nhan mở miệng trấn an Bạch Trạch, đương nhiên, đây cũng là ý tưởng chân thật trong lòng nàng.

"Chủ nhân, tuy rằng người nói vậy rất có đạo lý, nhưng ta vẫn không quen nhìn bộ dáng vênh vác tự đắc kia của Nam Cung Diệp," Bạch Trạch nâng đầu, ngạo kiều mở miệng nói, "Hắn cho rằng bản thân mình là ai a! Hắn cư nhiên dám từ hôn, cho dù từ hôn, cũng nên là chủ nhân người nói ra mới đúng. Hắn căn bản không xứng với chủ nhân."

"Ta thật sự là chướng mắt hắn." Đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan hiện lên một tia sáng lạnh lẽo, "Ta sẽ chứng minh cho mọi người thấy, là Nam Cung Diệp hắn không xứng với ta, mà không phải ta Mộ Dung Khuynh Nhan không xứng với hắn."

"Chủ nhân, nói như vậy, có phải người đã có ý tưởng gì hay không?" Sau khi nghe Mộ Dung Khuynh Nhan nói, trước mắt Bạch Trạch sáng ngời, biểu tình vội vàng hiện lên trên mặt, thật giống như đang nói, *nhANH nOI cho ta biếT, nHANH nOI cho ta biếT*.

Sau khi Mộ Dung Khuynh Nhan gật gật đầu, mới chậm rãi mở miệng nói, "Đại hội gia tộc sẽ nhanh chóng được cử hành, đến lúc đó người của tứ đại gia tộc đều sẽ tham gia. Nam Cung Diệp tuy rằng đã được nằm trong danh sách nhập học vào học viện Huyền Vũ, nhưng một cơ hội để nổi bật như vậy, ta nghĩ hắn chắc chắn sẽ không bỏ qua."

"Chủ nhân, người muốn trong đại hội gia tộc đánh bại hắn sao?" Bạch Trạch lập tức liền minh bạch ý tứ của Mộ Dung Khuynh Nhan, nó gật gật đầu, tin tưởng mười phần mở miệng nói, "Chủ nhân, cố lên, ta tin tưởng người nhất định có thể làm được."

Mộ Dung Khuynh Nhan không nói gì thêm, nhưng tự tin trên mặt lại đủ để thuyết minh hết thảy.

"Đại hội gia tộc lần này, ta là nhất định phải thắng." Đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan hiện lên một tia ánh sáng, "Vừa lúc nhân cơ hội này, có thể rời khỏi Mộ Dung gia."

Đối với gia tộc Mộ Dung, trong lòng nàng không có một chút lưu luyến gì. Ở trong trí nhớ của nguyên chủ, ôn nhu duy nhất, chỉ sợ chính là cha mẹ nàng —— Mộ Dung Hi Chiêu cùng Trần Nhượng Thủy. Hiện tại hai người đều đã không ở gia tộc Mộ Dung, nàng lưu lại cũng không có gì tốt.

Nhớ tới phụ mẫu của chính mình, đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan bỗng hiện lên một tia nghi hoặc.

Ở trong trí nhớ của nàng, Mộ Dung Hi Chiêu cùng Trần Nhượng Thủy có tình cảm rất tốt. Nhưng, một khi đã như vậy, vì sao lại có sự tồn tại của Mộ Dung Khuynh Tuyết ở đây?

"Chủ nhân, người đang suy nghĩ gì à?" Mắt thấy Mộ Dung Khuynh Nhan đột nhiên không nói, Bạch Trạch có điểm kỳ quái, "Chủ nhân, người có phải lo lắng về đại hội gia tộc hay không?"

Rốt cuộc hiện tại Nam Cung Diệp đã là trung kỳ Tâm Động kỳ, mà chủ nhân bất quá chính là vừa mới đạt Trúc Cơ kỳ mà thôi. Hai người chênh nhau vài cấp bậc. Nếu như chủ nhân muốn đánh bại Nam Cung Diệp, chỉ sợ là một việc rất khó khăn.

"Không có." Mộ Dung Khuynh Nhan lắc lắc đầu, quên đi những chuyện lung tung lộn xộn trong đầu, "Ta cũng biết, hiện tại ta muốn đánh bại Nam Cung Diệp không phải một việc dễ dàng. May mà, hiện tại cách đại hội gia tộc vẫn còn thời gian một tháng, ta nhất định phải trong đoạn thời gian này nhanh chóng tăng lên năng lực của mình mới được."

"Ta nhất định sẽ trợ giúp chủ nhân." Bạch Trạch nắm chặt tay nhỏ, tuy rằng nhìn không ra, nhưng nó vẫn mang một bộ dáng rất nghiêm túc.

"Rất tốt." Mộ Dung Khuynh Nhan nhìn Bạch Trạch trước mắt, đột nhiên dòi dề tài, "Bạch Trạch, hay là ta đặt lại tên cho người đi!"

Nàng thật sự là không có cách nào đem viễn cổ thần thú Bạch Trạch trong truyền thuyết liên hệ cùng với tiểu bạch đoàn trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 18: Bạch Trạch đổi tên

Editor: Emily Ton.

"Thật vậy chăng? Chủ nhân, người sẽ đặt tên cho ta?"

Vừa nghe được lời Mộ Dung Khuynh Nhan nói, Bạch Trạch có vẻ rất vui. Theo nó, chủ nhân muốn đặt một cái tên mới cho nó, đó chính là biểu hiện thích nó. Vì thế, làm sao mà nó không cảm thấy vui sướng đây?

Nhìn đến Bạch Trạch sáng khoái đáp ứng như vậy, Mộ Dung Khuynh Nhan chốc lát sau liền nghiêm túc chìm trong suy tư, sau đó mở miệng lần nữa, "Về về sau người gọi là Tiểu Bạch đi."

Tha thứ cho nàng thật sự là không có tài năng để đặt tên. Trước đó, nàng thật sự là không thể nghĩ ra được một cái tên nào có tính cạnh tranh hơn. Tuy nhiên, những cái tên cạnh tranh, cùng một đoàn tiểu bạch đoàn trước mắt này có vẻ cũng không hợp lắm. Hơn nữa, tên Tiểu Bạch này thật ra cũng khá tốt, đơn giản dễ nhớ, và chữ "Bạch" này vẫn là "Bạch" trong Bạch Trạch!

Hai chữ Tiểu Bạch, khiến tâm tình Bạch Trạch đang vui sướng giống như được dội lên một chậu nước lạnh. Nó chính là Bạch Trạch, thần thú viễn cổ nổi danh hùng vĩ, làm sao có thể chấp nhận một cái tên như vậy?

Tương tự đến hình tượng uy vũ hùng tráng của mình bị cái tên này làm cho lùn một đoạn, biểu tình trên mặt Bạch Trạch lập tức hiện lên đủ mọi màu sắc. Cuối cùng, nó ngẩng đầu lên, đáng thương hề hề nhìn về phía Mộ Dung Khuynh Nhan, "Chủ nhân, có thể không cần gọi là Tiểu Bạch hay không!"

"Đương nhiên là có thể."

Nghe thấy Mộ Dung Khuynh Nhan nói thế, trái tim Bạch Trạch lập tức lại trở nên vui sướng lên, nhưng lời nói kế tiếp của Mộ Dung Khuynh Nhan, lại khiến trái tim nó một lần nữa rơi vào địa ngục, "Nếu người không thích tên Tiểu Bạch này, vậy gọi là Tiểu Trạch cũng tốt."

Tiểu Bạch, Tiểu Trạch, cho dù là cái tên nào, Bạch Trạch đều cảm thấy mình không thể nào tiếp thu nổi. Lúc này trong lòng nó đang lặng yên rơi lệ, nếu

biết trước chủ nhân sửa lại tên như vậy cho nó, vừa rồi nó sẽ không cần phải thống khoái đáp ứng như thế.

"Như thế nào, ngươi không thích ta sửa tên cho ngươi hay sao?" Ánh mắt Mộ Dung Khuynh Nhan lập tức trở nên nguy hiểm.

"Không phải." Vừa thấy đến biểu tình của Mộ Dung Khuynh Nhan, Bạch Trạch lập tức xua tay, nó nín nọt cười, "Chủ nhân, chỉ là ta cảm thấy, thật ra tên của ta vốn dĩ nghe cũng khá tốt, không cần phải sửa lại. Hơn nữa, chỉ cần vừa nghe đến tên của ta, mọi người đều có thể biết đến hình tượng của ta."

"Tiểu Bạch, hoặc là Tiểu Trạch, ngươi chọn một cái đi!" Mộ Dung Khuynh Nhan trực tiếp ra lệnh, "Nếu như ngươi không chọn, vậy để ta chọn giúp."

Nghe những lời của Bạch Trạch, Mộ Dung Khuynh Nhan càng thêm kiên định phải sửa lại tên cho Bạch Trạch. Không nói đến cái khác, tên Bạch Trạch này thật sự là quá rêu rao. Chỉ cần vừa nghe đến tên này, tất cả mọi người đều sẽ biết thân phận Bạch Trạch.

Hiện tại năng lực thật sự là quá yếu, bên người có một viên cổ thần thú như Bạch Trạch, đối với nàng mà nói, cũng không phải là một chuyện tốt. Thực lực không cường đại, lại có kẻ ước thủ cường đại như vậy, sẽ chỉ khiến người khác mơ ước mà thôi.

Cuối cùng, dưới sức ép của Mộ Dung Khuynh Nhan, Bạch Trạch vẫn phải lựa chọn một cái tên trong đó. Sau đó, nó, Bạch Trạch đại nhân anh minh thần võ, hiện tại đã trở thành Tiểu Bạch.

Mộ Dung Khuynh Nhan gật gù đầu, dùng một loại ánh mắt "xem như ngươi thức thời" nhìn về phía Bạch Trạch, tiếp tục mở miệng nói, "Tốt, nếu đã quyết định phải tu luyện thật tốt, vậy ngày mai, chúng ta sẽ tiến vào trong núi phía sau gia tộc Mộ Dung tu luyện đi! Nơi đó không có người đến, là một địa phương tốt để tu luyện, cũng không phải lo lắng sẽ có người quấy rầy."

"Ta nghe theo chủ nhân." Tiểu Bạch, cũng chính là Bạch Trạch ngoan ngoãn gật đầu, "Ta nhất định sẽ nỗ lực trợ giúp chủ nhân tăng cường thực lực, đến lúc đó chủ nhân nhất định có thể đánh bại Nam Cung Diệp đến nỗi hoa rơi nước chảy."

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 19: Tu luyện

Editor: Emily Ton.

Trong sơn động, một nữ tử một thân hồng y, trên nửa khuôn mặt mang theo vết bớt, đang ngồi xếp bằng ở phía trên hòn đá, đôi mắt nhắm lại. Xung quanh từng luồng linh khí, không ngừng dừng mảnh hướng về phía nữ tử đang ngồi.

Cách nơi đó không xa, một đoàn mao cầu màu trắng đột ngột xuất hiện, vẫn không hề nhúc nhích, bất quá, mắt to tròn vo đen nhánh như mực của nó, đang nhìn không chớp mắt về phía nữ tử.

"Hô ——"

Sau khi Mộ Dung Khuynh Nhan hấp thu một tia linh khí cuối cùng và biến hóa thành Huyền Lực, rốt cuộc lại mở mắt ra lần nữa. Đôi mắt đen nhánh giống như một ngôi sao trong màn đêm đen tối, khiến cho cả sơn động bỗng trở nên sáng ngời.

"Chủ nhân, ngươi tỉnh." Vừa thấy Mộ Dung Khuynh Nhan mở to mắt, Tiểu Bạch đặc biệt hưng phấn, bất quá, cũng không trách được nó. Từ sau khi đi vào núi này, Mộ Dung Khuynh Nhan vẫn luôn trong trạng thái tu luyện, vì an toàn, nó đành phải gánh vác trách nhiệm thủ vệ.

Hơn nửa tháng ở bên trong nơi này, nó không ai để nói chuyện. Thời điểm trước kia, cho dù đã trải qua trăm ngàn năm, nó cũng chỉ cảm thấy như là giây lát lướt qua. Sau khi nhận chủ nhân, nó lại cảm thấy nếu như không có chủ nhân, nó thật sự thấy cuộc sống một ngày bằng một năm!

Sau khi Tiểu Bạch nhìn thoáng qua tu vi của Mộ Dung Khuynh Nhan, thập phần kinh hi, "Chủ nhân, ngươi thật là quá lợi hại, chưa đến một tháng, ngươi cũng đã đạt tới hậu kỳ của Trúc Cơ Kỳ, hiện tại ngươi cách Hành Động Kỳ (行动期)* cũng chỉ có một bước mà thôi."

**Note: Mình đọc ở đoạn sau nên nghĩ ở đây chắc là Tâm Động Kỳ, nhưng trong bản gốc tác giả viết là Hành Động Kỳ. Vậy nên mình dịch nguyên như thế.*

Người bình thường muốn từ giai đoạn sơ kỳ đến trung kỳ của Trúc Cơ Kỳ, ít nhất cũng phải mất hai năm. Từ trung kỳ đến hậu kỳ, thời gian yêu cầu càng dài hơn. Nam Cung Diệp cho dù là thiên tài, hẳn từ Trúc Cơ Kỳ tới Khai Quang Kỳ (开光期), sợ là cũng phải dùng rất nhiều năm đi!

Hiện tại chủ nhân bất quá chỉ dùng thời gian hơn nửa tháng, đã trực tiếp nhảy từ sơ kỳ tới hậu kỳ, thậm chí chỉ cách một bước nữa là đạt đến Tâm Động Kỳ (心动期), tốc độ như vậy sao có thể không khiến người cảm thấy kinh ngạc đây!

"Vốn đang cho rằng có thể lập tức đạt tới Tâm Động Kỳ." Mộ Dung Khuynh Nhan lúc này cũng không vì thành tựu của mình làm choáng váng đầu óc. Nàng bình tĩnh mở miệng, trong giọng nói còn mang theo một tia tiếc nuối, "Ta cảm giác Tâm Động Kỳ cũng không cách một bước xa như vậy, nhưng

không có cách nào để đạt tới, chỉ sợ cần phải có một cơ hội, mới có thể thành công."

Tuy rằng thật đáng tiếc, nhưng nàng cũng sẽ không cưỡng cầu. Phải biết rằng, tu luyện là chuyện tuyệt đối không gấp được, nếu không vô ý một cái, rất có khả năng sẽ sinh ra tâm ma, đến lúc đó sẽ lành ít dữ nhiều.

"Chủ nhân, tuy rằng người đã rất lợi hại, nhưng Nam Cung Diệp đã là trung kỳ Tâm Động Kỳ a!" Tiểu Bạch cắn ngón tay, hơi buồn rầu, "Đại hội gia tộc đã sắp bắt đầu rồi, chủ nhân, người còn kém hẳn ta hai cấp, ta lo lắng——"

"Sự tình còn chưa bắt đầu, người đã lo lắng." So với sự lo lắng của Tiểu Bạch, Mộ Dung Khuynh Nhan lại có vẻ nhẹ nhàng, "Kết quả cuối cùng là hươu chết về tay ai, cũng chưa biết được!"

"Vậy chủ nhân, kế tiếp chúng ta làm gì đây?"

Nhìn đến bộ dáng Mộ Dung Khuynh Nhan một chút lo lắng cũng không có, trái tim Tiểu Bạch cũng cảm thấy thoải mái. Nhiều nhất, đến lúc đó nếu như chủ nhân địch không lại, nó sẽ tự mình ra tay. Mặc kệ thế nào, nhất định phải đánh cho Nam Cung Diệp thành hoa rơi nước chảy.

"Kế tiếp. Chúng ta đi ra bên ngoài huấn luyện đi!" Đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan hiện lên một tia ánh sáng, "Trạng thái tu luyện linh lực đã đạt đủ, nếu tiếp tục luyện cũng không có hiệu quả gì. Hiện tại cần phải huấn luyện thể lực một chút."

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 20: Hắc y nam tử

Edit & Dịch: Emily Ton.

Tuy rằng nói muốn huấn luyện thể năng, nhưng cũng không cần vội. Mộ Dung Khuynh Nhan quyết định tìm vật gì đó để ăn trước vẫn tốt nhất, ngay cả duyên cớ là vì tu luyện, nàng đã không có cảm giác đói bụng. Tuy nhiên, khi nói đến đồ ăn, nàng vẫn luyện tiếc những đồ ăn ngon!

Mộ Dung Khuynh Nhan nói với hai Tiểu Bạch có thể chơi bên ngoài và quay lại sau, nàng cũng rời khỏi sơn động. Nàng tính toán đi xem xung quanh một chút, tìm xem có nấm dại, hoặc là quả dại gì đó có thể dùng để ăn hay không.

Sau khi rời khỏi sơn động, Mộ Dung Khuynh Nhan lang thang không có mục tiêu đi về bốn phía, đương nhiên, nàng cũng âm thầm chú ý xung quanh xem có vật gì có thể ăn hay không.

Ngay khi nàng rời khỏi sơn động không lâu, liền nghe thấy cách đó không xa truyền đến tiếng đánh nhau.

Sau khi nghe thấy tiếng đánh nhau, Mộ Dung Khuynh Nhan khẽ cau mày, sau đó thật cẩn thận đi về hướng đánh nhau. Vốn dĩ nàng đang tính toán sẽ rời đi, rất cuộc hiện tại vì của nàng thật sự không giống như trước, hơn nữa độ linh hoạt của thân thể cũng không trở lại như trước kia. Bất quá, không biết vì cái gì, nàng lại đột nhiên thay đổi chủ ý, quyết định muốn đi xem một chút.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Rất nhanh, Mộ Dung Khuynh Nhan đã tới nơi đánh nhau, đương nhiên, nàng cũng sẽ không ngốc mà tự đi ra ngoài lộ diện. Nàng chính là rất quý trọng tính mạng mình, hiện tại nàng yếu nhược như vậy, không nghĩ sẽ đánh mất mạng mình ở địa phương này.

Lúc này ở giữa rừng cây, vài người đang vây quanh một hắc y nam tử. Mộ Dung Khuynh Nhan tuy rằng ở hiện đại đã thấy không ít mình tinh tuấn mỹ. Nhưng không thể không thừa nhận, hắc y nam tử này thật đúng là đẹp trai như vị thần bất tử. Ngũ quan của hắn, quả thực chính là kiệt tác đặc ý nhất của ông trời.

Làn da trắng và một đôi mắt đen sáng như ánh mặt trời. Mũi thẳng, môi màu tự nhiên, lặng im như một tảng băng lạnh lùng. Sườn mặt giống như được đao gọt đẽo, góc cạnh rõ ràng mà không mất đi vẻ cương nghị.

Đôi mắt cao ngạo lạnh băng phảng phất không có tiêu cự, đáy mắt âm trầm tràn ngập bình tĩnh, đầu tóc đen nhánh, phân tán ở bên tai, bông tai phát ra ánh sáng mờ nhạt. Tuấn mỹ không thể không khiến người âm thầm kinh ngạc cảm thán, một cổ hơi thở lạnh lẽo quay chung quanh người hắn.

Tuy rằng hắc y nam tử bị vây quanh tuấn mỹ không giống như là phàm nhân, nhưng Mộ Dung Khuynh Nhan lại không có một chút động tâm. Bởi vì trong mắt nam tử, nàng nhìn thấy được nguy hiểm.

Không sai, toàn thân trên dưới nam tử đều tản mát ra một luồng hơi thở nguy hiểm. Có thể nhìn ra được, nam tử này tuyệt đối không phải *thiện nam tín nữ** gì, trên tay hắn tuyệt đối là đã từng nhiễm huyết, và cũng không phải chỉ có vài người.

**Thiện nam tín nữ* (善男信女): vốn để chỉ những người quy y phật pháp; chỉ người đàn ông và phụ nữ trung tín, chân thành. (devotees to

buddha; devout men and women) {dịch: Emily Ton}

Rất nhanh, sự thật cũng chứng minh suy đoán của Mộ Dung Khuynh Nhan.

Tuy rằng hắc y nam tử bị vài người vây quanh, nhưng chỉ trong nháy mắt, chỉ còn một mình nam tử hắc y đang đứng ở nơi đó. Mà vài người vừa mới vây quanh hắn, đều đã bị xé rách thành từng mảnh nhỏ.

Không sai, là từng mảnh nhỏ. Mộ Dung Khuynh Nhan thậm chí còn chưa nhìn thấy hắc y nam tử ra tay, sự tình cũng đã kết thúc.

Cường (cường đại; mạnh), đây là cảm giác duy nhất của Mộ Dung Khuynh Nhan.

Tuy rằng nhìn không thấu tu vi của nam tử, nhưng Mộ Dung Khuynh Nhan lại biết, thực lực của nam tử này tuyệt đối là rất mạnh. Thậm chí ngay cả khi nàng tránh ở nơi này, đều có thể cảm giác được trên người nam tử truyền đến từng trận uy áp.

"Đã nhìn lâu như vậy, chẳng lẽ còn không muốn đứng ra sao?" Ngay thời điểm Mộ Dung Khuynh Nhan đang thất thần, một giọng nói trầm thấp mang theo từ tính vang lên bên tai nàng, đồng thời mang đến một trận uy áp càng mạnh hơn.

Mộ Dung Khuynh Nhan cắn răng, nỗ lực chống đỡ, mới không ngã xuống. Bất quá, nàng vẫn có thể cảm giác được nơi yết hầu (cổ) của mình tựa hồ nảy lên một trận tanh ngọt.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 21: Gặp mặt

Tuy rằng chậm, nhưng Mộ Dung Khuynh Nhan vẫn từng bước một đi ra. Cho dù là ở dưới uy áp của hắc y nam tử, nàng như cũ vẫn không có bất luận tư thái *khom lưng uốn gối** nào.

**Khom lưng uốn gối (卑躬屈膝): nằm phục xuống đất; bò; quỳ gối. (to bow and bend the knee; fawning) {Edit & Dịch: Emily Ton}*

Nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan đi ra, đáy mắt hắc y nam tử hiện lên một tia kinh ngạc. Từ lúc bắt đầu, hắn đã phát hiện có người đang nhìn lên. Chỉ là, hắn cũng không thêm để ý chút nào.

Những người đó công vây quanh hắn đến tột cùng là người của ai, trong lòng hắn rất rõ ràng. Không nghĩ tới, bất quá hắn chỉ vừa mới rời đi chưa được bao lâu, có một số người đã bắt đầu rục rịch ngoe.

Vốn dĩ, hắn không có khả năng đi vào phiên đại lục này. Nếu không phải bởi vì vật mà hắn đang luôn tìm kiếm, nghe nói đã từng xuất hiện trên phiên đại lục này, hắn sẽ không tới một địa phương thừa thối linh khí như vậy. Bất quá, một chuyến rời đi này của hắn, cũng có thu hoạch, ít nhất câu ra được ra vài kẻ không an phận. Sau khi chờ hắn trở về, sẽ phải xử lý tốt một chút.

Bên trong một mảnh đại lục này, mọi người bất quá đều là con kiến mà thôi. Hắn dung túng người khác nhìn lên, cũng không tỏ vẻ như hắn sẽ buông tha người nhìn lên này. Sau khi giải quyết những kẻ không biết thức thời đó, sẽ đến lượt người nhìn lên kia.

Chỉ là, hắn không nghĩ tới——

"Tiểu nha đầu, lá gan thật ra không nhỏ." Ánh mắt hắc y nam tử lạnh băng bắn thẳng đến trên người Mộ Dung Khuynh Nhan, "Chẳng lẽ không có người từng nói với ngươi, làm người không cần quá tò mò sao?"

Không thể không nói, Mộ Dung Khuynh Nhan xuất hiện, thật sự khiến hắn cảm thấy giật mình. Ngay cả những thuộc hạ của hắn, dưới uy áp mà hắn phóng xuất ra, đều không có biện pháp trấn định như vậy. Nhưng tiểu nha đầu trước mắt thoạt nhìn bất quá chỉ hơn mười tuổi, cư nhiên có thể kiên trì trụ vững, tuy rằng sự kiên trì thật sự rất vất vả.

"Ta vốn dĩ cũng không có ý tứ muốn quấy rầy các hạ." Mộ Dung Khuynh Nhan không có dấu hiệu lui bước, nàng ngẩng đầu, không tránh không né mà thẳng tắp nhìn về phía hắc y nam tử, "Ta chỉ là đi ngang qua mà thôi. Tin nghỉ các hạ cũng không phải người không nói lý, sẽ không bởi vì một chuyện nhỏ như vậy liền tức giận với người khác đi!"

Tuy rằng trong lòng nàng thực sự lo lắng, nhưng Mộ Dung Khuynh Nhan lại không có dấu hiệu lùi bước. Vốn dĩ nàng đi vào nơi này chính là ngẫu nhiên, muốn thật sự trách cứ, cũng là muốn trách người trước mắt đã đi vào địa bàn của nàng!

Đôi mắt đen nhánh của Mộ Dung Khuynh Nhan, cứ như vậy thẳng tắp đâm vào trong mắt hắc y nam tử.

Hắc y nam tử có chút thất thần trong nháy mắt, bất quá hắn rất nhanh đã bình phục trở về. Hắn nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan đứng ở trước mắt mình, tuy rằng thực lực thấp hèn, nhưng lại không có chút sợ hãi nào. Trên khuôn mặt luôn lạnh băng đột nhiên gọi lên một nụ cười mỉa hoặc nhân tâm, "Còn chưa

từng có người nói chuyện cùng bản tôn như vậy. Người biết những người không khách khí đối bản tôn, hiện tại đều ở nơi nào sao?"

Hắc y nam tử cũng không nghĩ tới, ở địa phương nhỏ như vậy sẽ gặp được một nha đầu thú vị như vậy. Kỳ thật, nói thật ra, nha đầu trước mắt này lớn lên cũng không tính là đẹp. Một cái bốt cực lớn chiếm cứ một nửa bên mặt, một bên khác không có bốt, cho dù là đẹp, hiện tại cũng chỉ cảm thấy rất quý dị mà thôi.

Nhưng một tiểu nha đầu như vậy, hẳn thật ra lại cảm thấy rất thuận mắt.

Nghe hắc y nam tử nói thế, trong lòng Mộ Dung Khuynh Nhan run rẩy một chút, bất quá trên mặt vẫn không hiển lộ một phân, "Đối với những việc này, ta không có một chút hứng thú. Các hạ nếu như không có sự tình gì, ta liền cáo từ trước."

Hiện tại nàng chỉ nghĩ muốn nhanh chóng rời đi, nam tử trước mắt cho nàng cảm giác thật sự là quá nguy hiểm. Đồng thời, trong lòng nàng cũng đang không ngừng cảm thán, thật đúng là: *tò mò hại chết miêu* a!*

**Tò mò hại chết miêu /mèo (寄害死猫): kỳ hại tử miêu; (curiosity can kill a cat).*

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 22: Cuộc gặp đầu tiên

"Nếu đã tới, vậy không cần phải vội vã đi!"

Hắc y nam tử hiển nhiên không nghĩ để Mộ Dung Khuynh Nhan cứ như vậy rời đi, hẳn đi bước một đến gần Mộ Dung Khuynh Nhan, từ trên cao nhìn xuống nhìn nàng, trong ánh mắt mang theo sự tìm tòi nghiên cứu, "Bản tôn thật đúng là chưa từng gặp qua người có suy nghĩ như vậy như ngươi, chẳng lẽ ngươi không sợ bản tôn sẽ giết ngươi sao?"

"Các hạ nếu như thật sự muốn giết ta, sẽ không nhiều lời vô nghĩa với ta ở nơi này." Đối với lời của hắc y nam tử giống như mang theo một tia uy hiếp, Mộ Dung Khuynh Nhan cũng không có cảm giác sợ hãi, "Chỉ là, ta không biết các hạ muốn lưu ta lại, là vì cái gì?"

Từ lời nói và hành động của hắc y nam tử, Mộ Dung Khuynh Nhan có thể nhìn ra được, nam tử trước mắt cũng không phải chỉ nói nói mà thôi. Ở trong mắt hắn, mạng của những người đó bất quá chỉ là con kiến. Tuy nhiên, trên người nam tử trước mắt cũng không có sát ý, cho nên cái danh nhỏ của nàng, hôm nay hẳn là có thể giữ được.

"Ha ha, ngươi có thể nhìn xuyên qua ta," nghe những lời vô lễ của Mộ Dung Khuynh Nhan, hắc y nam tử không giận, thay vào đó cười nói, "Mạng của ngươi, bất quá chỉ là một cái búng tay của bản tôn mà thôi. Tuy nhiên, có một câu, nếu ngươi nói đúng, hôm nay bản tôn có ý định sẽ không giết ngươi."

Nói xong, hắc y nam tử cũng không nhìn thấy bất kỳ biến hoá nào từ trên mặt Mộ Dung Khuynh Nhan. Điều này càng làm cho hắn thêm tò mò đối nữ tử trước mắt, *người bình thường dưới tình huống như thế, không phải đều nên cảm thấy nhẹ nhõm hay sao? Nàng như thế nào mà ngay cả một chút thả lỏng cũng không có?*

"Tên của ngươi là gì?"

Giọng nói của hắc y nam tử trầm thấp mang theo từ tính, vang lên bên tai Mộ Dung Khuynh Nhan, làm nàng nhin không được cảm thấy có chút phù phiếm. Bất quá, đối với vấn đề hắc y nam tử vừa nói, nàng cũng không trả lời.

Hai người chỉ nhìn chăm chăm vào nhau.

Thật lâu sau về sau, hắc y nam tử rốt cuộc thu hồi ánh mắt của mình, khóe miệng gợi lên một nụ cười, "Nếu ngươi không muốn nói, vậy bản tôn cũng sẽ không miễn cưỡng. Bất quá, bản tôn tin tưởng, sau này chúng ta sẽ còn tái kiến."

Nói xong, hắc y nam tử vẫy vẫy ống tay áo, xoay người rời đi. Bất quá trong nháy mắt, bóng dáng hắc y nam tử liền biến mất trong mắt Mộ Dung Khuynh Nhan.

Khi hắc y nam tử đã rời đi, thần kinh căng chặt của Mộ Dung Khuynh Nhan bây giờ rốt cuộc có thể buông lỏng xuống. Thực lực của nam tử kia thật sự là cao thâm khó đoán, cho nên mặc dù nam tử đối nàng không có bất luận ác ý gì, nàng vẫn không có cách nào buông xuống tảng đá lớn trong lòng.

Lần gặp gỡ ngẫu nhiên này, Mộ Dung Khuynh Nhan hoàn toàn không để ở trong lòng. Đối với nàng, đây bất quá chỉ là một đoạn ký ức nho nhỏ trong cuộc đời này của nàng mà thôi. Nhưng, nàng sẽ không thể nào nghĩ tới, cuộc gặp gỡ đầu tiên này, đã đặt nền móng cho tương lai vương vào. Tuy rằng, hiện tại hai người bọn họ còn chưa biết biết tên đối phương.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Sau khi rời đi không lâu, Mộ Dung Khuynh Nhan liền nhìn đến Tiểu Bạch đã trở lại với hai chú thỏ hoang.

Rất nhanh, Mộ Dung Khuynh Nhan lập tức nướng hai con thỏ hoang, cùng Tiểu Bạch vui vẻ ăn uống thỏa thích.

Con thỏ rất béo, làm miệng của Tiểu Bạch dính đầy dầu. Sau khi ăn no, nó thỏa mãn sờ sờ bụng nhỏ của mình. *Ngày tháng như bây giờ thật sự là quá mỹ mãn, sau này đi theo chủ nhân có thịt ăn a!*

Ăn xong, cả hai đều nghỉ ngơi, Mộ Dung Khuynh Nhan lập tức bắt đầu huấn luyện thể chất của mình. Thời gian còn lại không nhiều lắm, nàng cần phải nắm bắt lấy, trước khi đại hội gia tộc bắt đầu, nàng phải khôi phục sức mạnh thể chất trước kia của mình.

Mặc kệ thế nào, lần đại hội gia tộc lần này, nàng nhất định phải thắng.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 23: Trở lại mộ dung gia

Edit & Dịch: Emily Ton.

Sau khi huấn luyện thêm mấy ngày, Mộ Dung Khuynh Nhan liền rời khỏi núi.

Trải qua mấy ngày huấn luyện cơ thể, thể lực của nàng tuy rằng còn chưa khôi phục được như bộ dáng trước kia, nhưng so lúc trước đã tốt hơn nhiều, độ linh hoạt của thân thủ đã được cải thiện lên rất nhiều.

Vốn dĩ là nàng muốn huấn luyện đến trình độ trước kia, chỉ vì đại hội gia tộc sẽ sớm bắt đầu, nếu như nàng còn chưa quay về, sợ rằng sẽ mất đi tư cách dự thi. Hơn nữa, nàng cũng biết, chuyện huấn luyện thể lực, cũng không phải làm một lần là có thể xong.

Một lần nữa trở lại tiểu viện cũ nát tiêu của mình, Mộ Dung Khuynh Nhan cảm thấy hơi lạ. Nửa tháng trước, nàng đều sống trong sơn động, hiện tại hoàn cảnh bỗng nhiên đổi mới.

Trở lại phòng mình, nhìn trên bàn gỗ phủ đầy tro bụi, khóe miệng Mộ Dung Khuynh Nhan gọi lên một nụ cười châm chọc.

Có vẻ như, sự tồn tại của nàng ở trong cái nhà này quả thật đúng là không quan trọng a! Nàng cơ hồ đã biến mất một tháng, nhưng ở trong gia tộc Mộ Dung to như vậy, lại không có một người phát hiện. Bởi vậy có thể thấy được, thân phận nàng ở trong nhà này thật sự rất thấp a!

Bất quá, những việc này, thật ra nàng không để bụng một chút nào. Dù sao sau đại hội gia tộc, nàng sẽ lập tức rời đi. Sau này gia tộc Mộ Dung sẽ không có một chút quan hệ gì cùng nàng.

Mộ Dung Khuynh Nhan mở cửa sổ ra, để gió lùa vào trong phòng chút khí, lấy chăn ra từ trong ngăn tủ, trải lại giường, có ý định nghỉ ngơi một chút.

Ở sau núi trong khoảng thời gian này, ngoại trừ tu luyện, nàng đều ngủ ở trên mặt đá bên trong sơn động. Hiện tại trở về, tự nhiên là phải ngủ một giấc thật ngon. Tuy rằng, nhà nàng ở thật đúng là cũ nát, nhưng giường này còn tốt và thoải mái hơn so với giường đá kia. Sau hai ngày nữa chính là đại hội gia tộc, nàng không tính sẽ tiếp tục tu luyện, mà là chuẩn bị nghỉ ngơi thật tốt một chút.

Từ luyện của nàng hiện tại đã tới Bình Cảnh Kỳ (瓶颈期), nếu tiếp tục luyện, cũng sẽ không có tiến triển gì, không bằng hãy nghỉ ngơi dưỡng sức.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

"Mộ Dung Khuynh Nhan——"

Ngay thời điểm khi Mộ Dung Khuynh Nhan vừa mới nằm xuống, đột nhiên truyền đến một đạo thân ảnh. Cùng với giọng nói vang lên, cửa phòng nàng cũng bị đẩy ra ngay sau đó.

Rất nhanh, một thân ảnh màu xanh lá cây ngay lập tức đi thẳng vào phòng Mộ Dung Khuynh Nhan.

Nhìn thiếu nữ đi vào phòng mình, đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan hiện lên một tia lạnh lùng, nàng lập tức đứng dậy, nhìn về phía nữ tử đứng cách nàng không xa, lạnh giọng mở miệng nói, "Ai cho người lá gan này, trực tiếp đi vào ta phòng. Phụ thân người đã dạy dỗ quy củ cho người như vậy sao?"

Chỉ một cái liếc mắt, nàng liền nhận ra thiếu nữ đột ngột đi vào phòng nàng. Thiếu nữ này không phải người khác, đúng là cháu gái của Lâm Quang Hùng làm quản gia của gia tộc Mộ Dung—— Lâm Vi Vi.

Lâm Vi Vi này là cháu gái duy nhất của Lâm Quang Hùng, rất được Lâm Quang Hùng yêu thích. Hơn nữa Lâm Quang Hùng là người được Mộ Dung Hùng tin tưởng nhất, cho nên điều này cũng bởi đường nên ngõ khí của Lâm Vi Vi.

Tuy rằng không mang họ Mộ Dung, nhưng Lâm Vi Vi vẫn có địa vị trong gia tộc Mộ Dung.

Mộ Dung Khuynh Nhan nhớ rất rõ ràng, Lâm Vi Vi này thích nhất là đi theo phía sau Mộ Dung Khuynh Tuyết giống như một con chó Nhật. Vì để lấy lòng Mộ Dung Khuynh Tuyết, Lâm Vi Vi vẫn luôn khi dễ nguyên chủ.

Nghĩ đến đây, đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan càng lạnh hơn. Nàng cũng không phải là nguyên chủ, không phải ai cũng có thể khi dễ. Nếu hôm nay Lâm Vi Vi dám đến, vậy đừng trách nàng không khách khí.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 24: Bất quá là một hạ nhân mà thôi!

Cho tới nay, Lâm Vi Vi đều không đem Mộ Dung Khuynh Nhan là tiểu thư con vợ cả để vào trong mắt. Theo nàng, Mộ Dung Khuynh Nhan là một phế vật, lại cố tình chiếm vị trí tiểu thư Mộ Dung gia, quả thực chính là phỉ phạm của trời.

Nàng cảm thấy, mình không hề thua kém Mộ Dung Khuynh Nhan chút nào, nếu như nàng mới là tiểu thư con vợ cả Mộ Dung gia, nói không chừng hiện tại nàng còn muốn nổi trội hơn cả Mộ Dung Khuynh Tuyết. Tuy rằng nàng vẫn luôn phải lấy lòng Mộ Dung Khuynh Tuyết, nhưng từ trước tới nay nàng không cảm thấy Mộ Dung Khuynh Tuyết tốt hơn nàng bao nhiêu. Nếu như nàng cũng sinh ra giống như Mộ Dung Khuynh Tuyết, nàng sẽ không phải lấy lòng Mộ Dung Khuynh Tuyết như vậy.

Cho nên, bất cứ lúc nào nhìn đến Mộ Dung Khuynh Nhan, đáy lòng nàng luôn có cảm giác cay đắng. Ngày thường, nàng luôn không ngừng khi dễ Mộ Dung Khuynh Nhan, mượn cớ để thỏa mãn sự thất vọng trong lòng.

Sau khi Mộ Dung Khuynh Nhan bị nàng khi dễ, căn bản không dám có bất luận phản kháng gì. Bên trong gia tộc Mộ Dung, cũng không có bất luận kẻ nào xuất đầu vì Mộ Dung Khuynh Nhan. Vì vậy, nàng không hề lo lắng sẽ bị xử phạt chút nào.

Nhưng bây giờ, khi Mộ Dung Khuynh Nhan bị bắt nạt đột nhiên mở miệng quát lớn, trong lúc nhất thời, Lâm Vi Vi thật sự có hơi sợ hãi.

Bất quá, rất nhanh nàng liền bình tĩnh lại, nhìn thấy Mộ Dung Khuynh Nhan đang ngồi trên giường, sự tức giận trong lòng càng không có chỗ để chơi, "Mộ Dung Khuynh Nhan, ngươi có biết mình đang nói chuyện với ai hay không? Ai cho ngươi lá gan như vậy? Ngươi không muốn sống nữa sao?"

Đối với sự tình vừa rồi bản thân mình hơi bị dọa sợ, Lâm Vi Vi có hơi buồn lòng, thời điểm nhìn về phía Mộ Dung Khuynh Nhan, tính khí bên trong thậm chí còn thô bạo hơn.

"Ta nghĩ ngươi không muốn sống nữa, hẳn là ngươi đi!" Nhìn bộ dáng Lâm Vi Vi vênh mặt hất hàm sai khiến như vậy, khoé miệng Mộ Dung Khuynh Nhan gọi lên một nụ cười lạnh, "Lâm Vi Vi, ngươi bất quá chỉ là một hạ nhân mà thôi. Nơi này là gia tộc Mộ Dung, mà ngươi lại mang họ Lâm. Một hạ nhân mà thôi, cư nhiên dám chỉ vào tiểu thư của gia chủ mà mắng như vậy, gia giáo này, thật sự khiến ta phải lau mắt mà nhìn!"

Những lời của Mộ Dung Khuynh Nhan, giống như đã dùng một chân dẫm lên Lâm Vi Vi khiến nàng ta đau đớn. Đề tài xuất thân này, vẫn luôn là điều kiêng kỵ nhất của Lâm Vi Vi, mặc dù ở trong gia tộc Mộ Dung nàng cũng có một chút địa vị, rất nhiều người cũng không dám bất kính đối với nàng.

Nhưng trong lòng nàng rất rõ ràng, trong gia tộc Mộ Dung, nàng vĩnh viễn sẽ chỉ là một hạ nhân mà thôi. Tuy rằng đãi ngộ của nàng còn muốn tốt hơn so với một số tiểu thư trong gia tộc nhỏ, nhưng vẫn không có cách nào thay đổi được xuất thân của nàng.

Hiện tại bị Mộ Dung Khuynh Nhan lớn tiếng nói ra như vậy, khiến cho sự tức giận trong lòng Lâm Vi Vi tăng vọt mà xưa nay chưa từng có. Nàng ta tiến lên một bước, nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan giống như đang nhìn kẻ thù giết cha, "Mộ Dung Khuynh Nhan, ta muốn giết ngươi."

"Giết ta, ngươi có lá gan đó hay sao?" Đối mặt với lửa giận của Lâm Vi Vi, Mộ Dung Khuynh Nhan không hề sợ hãi, khoé miệng nàng gọi lên một nụ cười châm chọc, "Ngay cả khi ta có địa vị thấp trong gia tộc Mộ Dung, thì ta cũng là một vị tiểu thư. Vì vậy, nếu ngươi thật sự giết ta, ngay cả lá vị quyền uy của gia tộc Mộ Dung, gia chủ cũng hẳn là sẽ không buông tha ngươi đi!"

Những lời nói này, Mộ Dung Khuynh Nhan nói được rất kiên quyết, bởi vì đây là sự thật. Mặc kệ Mộ Dung Hùng không thích nàng cỡ nào, đều không thể để nàng chết trong tay một kẻ hạ nhân, bởi vì đó là vũ nhục đối với gia tộc Mộ Dung.

Hiện tại, tin chắc trong lòng Lâm Vi Vi cũng biết rõ ràng. Nếu không cho tới bây giờ, Lâm Vi Vi tuy rằng luôn dám khi dễ Mộ Dung Khuynh Nhan, nhưng từ trước tới nay đều không dám nặng tay, chính là bởi vì nguyên nhân này.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Quyển 1 - Chương 25: Công kích

"Mộ Dung Khuynh Nhan, ngươi muốn tìm chết."

Cho dù biết lời của Mộ Dung Khuynh Nhan nói chính là lời nói thật, Lâm Vi Vi vẫn không có cách nào kiềm chế được lửa giận trong lòng. Nàng đột nhiên cong tay phải như móng vuốt, dồn huyền lực dâng đến đan điền, mang theo hơi thở sắc bén, trực tiếp đánh tới Mộ Dung Khuynh Nhan.

Lâm Vi Vi tuy rằng chỉ là hậu kỳ Luyện Khí Kỳ, nhưng một kích này của nàng lại dùng sức lực rất mạnh. Công kích như vậy đối với cao thủ mà nói thì không tính là gì, nhưng đối với một người không có cách nào tu luyện mà nói, chính là một kích rất mạnh, tuy rằng sẽ không mất mạng, nhưng không thể tránh khỏi bị trọng thương.

Đối mặt với thế tấn công của Lâm Vi Vi, đáy mắt Mộ Dung Khuynh Nhan hiện lên một tia sương lạnh. Trong quá khứ, Lâm Vi Vi luôn khi dễ nguyên chủ, nhưng đại đa số đều chỉ là dùng miệng nhục mạ, nhiều nhất chính là tay đâm chân đá mà thôi, còn chưa từng dùng qua huyền lực để đối phó với nguyên chủ. Có thể thấy được, Lâm Vi Vi hiện tại thật sự đã mất đi lý trí.

Nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan gằn trong gang tấc, đáy mắt Lâm Vi Vi hiện lên một tia thống khoái. Mộ Dung Khuynh Nhan cư nhiên dám nói ra như vậy đối với nàng, hôm nay nàng phải cho Mộ Dung Khuynh Nhan nhìn một chút màu sắc. *Đúng vậy, cho dù không có cách nào lấy tính mạng của Mộ Dung Khuynh Nhan, nàng cũng muốn Mộ Dung Khuynh Nhan phải nằm trên giường mấy tháng.*

Đại tiểu thư gì chứ? Bất quá chỉ là một phế vật không có cách nào tu luyện, cho dù nàng thật sự đã thương Mộ Dung Khuynh Nhan, cũng sẽ không có người truy cứu trách nhiệm với nàng.

Ngay khi Lâm Vi Vi cho rằng mình chắc chắn có thể khiến cho Mộ Dung Khuynh Nhan bị trọng thương, bóng người vốn đang ở trước mặt nàng đột nhiên biến mất. Biến cố xảy ra làm nàng không kịp thu hồi thể công của mình, thế công sắc bén kia, trực tiếp làm chiếc giường hơi cũ nát sập xuống.

Dưới tình huống Lâm Vi Vi còn chưa kịp phản ứng lại, đột nhiên một trận quyền phong sắc bén trực tiếp đánh úp lại từ phía sau người nàng. Trong lòng nàng cả kinh, vội vàng chột lóe, nhưng vẫn chậm một bước, nàng đã bị đánh một cú phía sau lưng. Lực độ rất cường đại, khiến nàng không khỏi thối lui hai bước.

Khi nàng vừa quay đầu lại, thình lình phát hiện ra một sự thật khiến nàng khiếp sợ, đó chính là người vừa mới đã thương nàng không phải ai khác, cư nhiên là phế vật mà nàng vẫn luôn khinh thường-- Mộ Dung Khuynh Nhan.

Lúc này nàng có thể cảm nhận được rõ ràng, phía sau lưng mình truyền đến từng trận đau đớn. Hơn nữa, điều khiến nàng cảm thấy khiếp sợ hơn đó là, một quyền kia căn bản là không hề có bất cứ huyền lực nào, chỉ là đơn thuần là một loại lực lượng bình thường vốn có mà thôi.

"Mộ Dung Khuynh Nhan, sao ngươi có thể--" Đáy mắt Lâm Vi Vi tất cả đều là không dám tin tưởng.

"Như thế nào? Ngươi nói muốn đánh ta, chẳng lẽ ta còn không chuẩn đánh trả hay sao?" Khóe miệng Mộ Dung Khuynh Nhan gợi lên một nụ cười khinh thường, "Lâm Vi Vi, ngươi muốn đánh ta trọng thương, chẳng lẽ ngươi cảm thấy ta sẽ đứng ở chỗ này tùy ý ngươi đánh mà không đánh trả, bị mắng mà không cãi lại hay sao? Ngươi có thể nằm mơ, nhưng muốn mộng tưởng hảo huyền thì còn quá sớm."

Với trình độ như vậy của Lâm Vi Vi, cũng dám điếu võ dương oai trước mặt nàng, thật đúng là nực cười. Ngay cả khi không dùng một chút huyền lực nào, nàng cũng có thể đánh bại người trước mắt.

"Mộ Dung Khuynh Nhan, ta sẽ không bỏ qua ngươi."

Bị một phế vật đã thương, đối với Lâm Vi Vi mà nói, quả thực chính là sỉ nhục lớn xưa nay chưa từng có, điều này cũng khiến lửa giận trong lòng nàng bốc tới đỉnh điểm, ngay cả khi nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan, trong ánh mắt đều mang theo một tia tàn nhẫn, "Hôm nay, ta muốn ngươi chết."

Nói xong, Lâm Vi Vi rút cuộc bắt chấp thân phận của Mộ Dung Khuynh Nhan, nàng trực tiếp dẫn động huyền lực trên người mình, sau đó tấn công về phía Mộ Dung Khuynh Nhan càng thêm mãnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 26: Ra sức đánh Lâm Vi Vi

Đối mặt với Lâm Vi Vi dùng toàn lực ứng phó, Mộ Dung Khuynh Nhan lại nhẹ nhàng ứng đối. Đừng nói là tu vi nàng ta sắp bước vào Tâm Động Kỳ, cho dù là không cần dùng đến huyền lực, nàng cũng có thể đánh bại Lâm Vi Vi.

Mà sự thật đúng là như thế, Mộ Dung Khuynh Nhan dễ như trở bàn tay né tránh công kích của Lâm Vi Vi, sau đó không chút lưu tình trực tiếp ra tay. Đây có lẽ đã không được tính là cuộc cạnh tranh, mà quả thực chính là một bên lạm dụng.

Mộ Dung Khuynh Nhan xuống tay không lưu tình chút nào, ra tay nhanh chóng, lại mang theo lực độ vốn có của nàng.

Lâm Vi Vi chưa từng nghĩ tới, có một ngày, nàng sẽ bị phế vật như Mộ Dung Khuynh Nhan đuổi đánh. Nàng ta vốn dĩ đã hạ quyết tâm, lần này cho dù sẽ phải chịu trừng phạt, cũng muốn cẩn thận giáo huấn Mộ Dung Khuynh Nhan một phen.

Tuy nhiên, điều khiến nàng ta không tài nào nghĩ tới chính là, đối mặt với công kích của nàng ta, Mộ Dung Khuynh Nhan cư nhiên có thể dễ dàng tránh né giống như trở bàn tay. Nàng ta còn chưa kịp nghĩ lại, công kích của Mộ Dung Khuynh Nhan đã trực tiếp đánh lại đây. Nàng ta vội vàng nhanh chóng tránh ra.

Tình huống xảy ra ngay sau đó, hoàn toàn không nằm trong phạm vi khống chế của nàng ta. Nàng ta có thể cảm nhận được, bên trong nắm tay Mộ Dung Khuynh Nhan không hề mang theo bất luận huyền lực nào. Tuy nhiên, cho dù là như thế, nàng ta vẫn không có cách nào né tránh. Sau khi nàng ta bị đánh trúng một quyền, tiếp theo đó là vô số nắm tay không ngừng đâm tới về phía trên người nàng ta. Mặc kệ nàng ta cố gắng tránh né thế nào, đều không thể thoát.

Tại thời điểm này, suy nghĩ trong lòng nàng ta đã không phải là giáo huấn Mộ Dung Khuynh Nhan một trận, mà là nên né tránh nắm tay của Mộ Dung Khuynh Nhan như thế nào. Nàng ta cảm giác được nơi nơi trên người mình đều truyền đến từng trận đau đớn, tuy rằng không thấy bộ dáng của mình, nhưng nàng ta lại biết hiện tại chỉ sợ mình thật sự rất chật vật khó xem.

Sau một lát, Mộ Dung Khuynh Nhan rút cuộc dừng công kích. Tuy nhiên, Lâm Vi Vi lúc này sớm đã bị đánh đến nổi mặt mũi bầm dập, cả người thoát nhìn giống như là đầu heo.

"Mộ Dung Khuynh Nhan, ngươi vì sao --" Lâm Vi Vi kinh ngạc nghi ngờ nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan trước mắt, phảng phất giống như hoàn toàn không quen biết người trước mắt.

Trước kia, mặc kệ xảy ra chuyện gì, Mộ Dung Khuynh Nhan đều luôn cúi đầu, ngay cả giọng nói chuyện đều giống như chim cút. Đối mặt với việc bị nàng ta gây khó dễ, cũng chưa bao giờ dám phản bác. Thậm chí ngay cả bị đánh, cũng tuyệt đối sẽ không cáo trạng.

Tuy nhiên, Mộ Dung Khuynh Nhan trước mắt, mặc dù vẫn là khuôn mặt xấu xí, nhưng lúc này lại ngẩng đầu ưỡn ngực, đáy mắt một mảnh bằng phẳng, ánh mắt sắc bén, trên mặt mang theo sự thờ ơ, hoàn toàn không có bộ dáng sợ hãi rụt rè trước kia.

"Như thế nào? Còn chưa bị đánh đủ hay sao?" Mộ Dung Khuynh Nhan cười lạnh nhìn về phía Lâm Vi Vi trước mắt, "Sự tình lần này, chỉ là một cảnh cáo cho ngươi. Trước kia ta vốn không muốn so đo cùng ngươi, chỉ tiếc, ngươi nhất định phải từng bước ép sát, vậy thì đừng trách ta."

"Mộ Dung Khuynh Nhan, trước kia ngươi vẫn luôn ngại trang, có phải hay không?" Lâm Vi Vi hận đến nổi nghiến răng nghiến lợi. Nàng ta cảm thấy trước kia mình giống như là đồ ngốc, bị Mộ Dung Khuynh Nhan xoay chơi vòng quanh.

Tuy rằng không cảm thụ được huyền lực của Mộ Dung Khuynh Nhan, nhưng thân thủ của Mộ Dung Khuynh Nhan, nàng ta lại để ở trong mắt. Trước kia, mặc kệ nàng ta khi dễ như thế nào, Mộ Dung Khuynh Nhan đều là: bị đánh mà không đánh trả, bị mắng mà không cãi lại. Hiện tại xem ra, hết thảy những điều đó, bất quá đều là đang diễn kịch.

"Những điều ấy không có bất luận quan hệ gì với ngươi." Đối mặt với sự nghi ngờ của Lâm Vi Vi, biểu tình trên mặt của Mộ Dung Khuynh Nhan đều không có một tia biến hóa, "Mặc kệ ta là dạng gì, đều không cần phải nói cho ngươi."

"Mộ Dung Khuynh Nhan, ngươi cho rằng ta sẽ dễ yên như vậy hay sao?" Hận ý nơi đáy mắt của Lâm Vi Vi có thể nhìn thấy rất rõ ràng. "Cho dù ngươi có chút công phu quyền cước thì thế nào, ngươi còn không phải chỉ là một phế vật mà ngay cả huyền lực cũng đều không thể ngưng tụ nổi mà thôi."

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 27: Trên bất chính, dưới tất loạn*

**Thượng lương bất chính, hạ lương oai (上梁不正下梁歪): người trên không nghiêm, người dưới sẽ lệch lạc. (If the upper beam is not straight, the lower beam will be crooked) {Edit & Dịch: Emily Ton}*

"Ha ha, phải không?" Nghe Lâm Vi Vi nói lời hạ thấp như vậy, Mộ Dung Khuynh Nhan không giận mà cười phản công, "Không sai, đúng như lời ngươi nói, ta bất quá chỉ là một phế vật"

Nói tới đây, Mộ Dung Khuynh Nhan khinh miệt cười, "Tuy nhiên, ngươi không được quên, nếu như ta là phế vật, vậy bản thân ngươi còn kém xa so với một phế vật. Lâm Vi Vi, ngươi ngay cả một phế vật cũng không bằng."

Lâm Vi Vi vốn dĩ đã nổi trận lôi đình, sau khi nghe thấy những lời này của Mộ Dung Khuynh Nhan, gần như ngắt di vì tức giận. Nàng không nghĩ tới, có một ngày, chính mình cư nhiên sẽ bị Mộ Dung Khuynh Nhan nhục nhã như vậy.

"Mộ Dung Khuynh Nhan, ngươi chờ, ta sẽ không buông tha ngươi." Lâm Vi Vi chỉ vào Mộ Dung Khuynh Nhan, sau khi nguyên rủa một câu thì lập tức rời khỏi phòng.

"Chủ nhân, sao ngươi có thể để nàng cứ rời đi như vậy?" Lâm Vi Vi vừa rời khỏi phòng, Tiểu Bạch lập tức chạy ra, "Ngươi nên hung hăng mà giáo huấn nàng mới đúng, ngươi xem, nàng đã đánh hỏng chiếc giường của ngươi."

"Yên tâm, người sửa giường rất nhanh sẽ tới cửa." Mộ Dung Khuynh Nhan phát phát tay không để ý chút nào, đáy mắt loé lên một tia ánh sáng. "Lần này, ta sẽ khiến nàng ta không chỉ phải trả phí tổn làm hỏng giường ta, còn có những sai trái trước kia. Đã đến lúc nàng ta phải trả hết nợ. Bằng không, đều cảm thấy rất tiếc khi Lâm Vi Vi tự mình tìm tới cửa nhắc nhở."

"Chủ nhân, ngươi đây là có ý gì?" Nghe Mộ Dung Khuynh Nhan nói, Tiểu Bạch lại giống như sương mù, hoàn toàn làm không rõ ràng lắm ý của nàng là gì.

"Ha ha, ngươi sẽ nhanh chóng biết đến." Mộ Dung Khuynh Nhan cười mà không nói.

Tầm mắt nàng chuyển tới chiếc giường đã sụp xuống trên mặt đất, đáy mắt hiện lên một tia ánh sáng đen tối. Cho dù nàng đã hạ quyết tâm phải rời khỏi gia tộc Mộ Dung, cũng không có nghĩa là nàng sẽ mặc người xấu xé, không để bụng một chút nào.

Nếu hiện tại giường đã bị gãy, nàng cũng không có cách nào để nghỉ ngơi, vậy tự nhiên là phải chuẩn bị chờ đợi "khách quý" tới cửa.

Tiểu Bạch nhìn tươi cười trên mặt Mộ Dung Khuynh Nhan, cũng không hiểu vì sao. Nhưng, nếu chủ nhân đã nói như vậy, vậy nó cũng chỉ cần chờ xem diễn.

Không lâu sau, bên ngoài lại lần nữa truyền đến một loạt tiếng bước chân trầm ổn. Tuy nhiên, từ những tiếng bước chân, vẫn có thể nghe ra, trong lòng người tới không hề có sự bình tĩnh.

Rất nhanh, cửa phòng lại lần nữa bị đẩy ra. Hai người một già một trẻ hùng hổ đi đến.

"Xem ra Lâm Vi Vi vô lễ, là do học theo từ Lâm quân gia!" Nhìn thấy Lâm Quang Hùng và Lâm Vi Vi đến vẫn tội, khoe miệng Mộ Dung Khuynh Nhan gọi lên một nụ cười hứng thú, "Lâm Vi Vi vừa rời cũng trực tiếp đẩy cửa tiến vào như thế này, không có chút gia giáo nào. Bất quá, hiện tại nhìn đến cách làm việc của Lâm quân gia, ta đột nhiên nhận ra, đây hẳn là tình huống mà mọi người thường nói, *trên bất chính dưới tất loạn!*"

"Mộ Dung Khuynh Nhan, ngươi --" nghe thấy Mộ Dung Khuynh Nhan nói không chút lưu tình như vậy, Lâm Vi Vi không kìm nén được, trực tiếp mở to miệng muốn mắng.

Hừ, hiện tại gia gia đã tới, nàng sẽ phải trả lại toàn bộ những vũ nhục vừa rồi cho Mộ Dung Khuynh Nhan.

Rốt cuộc, nàng ấy chỉ là một phế vật không thể nào tu luyện, cư nhiên dám đối xử như vậy với nàng. Gia gia nàng chính là quân gia trong gia tộc Mộ Dung, là tâm phúc của gia chủ. Địa vị của gia gia, căn bản không phải là một phế vật như Mộ Dung Khuynh Nhan có thể so được.

Lâm Vi Vi còn chưa kịp mắng ra lời, đã bị Lâm Quang Hùng ngăn lại.

"Gia gia?" Nhìn gia gia ngăn mình lại, đáy mắt Lâm Vi Vi đều rất khó hiểu. Nàng không rõ, gia gia vì sao không cho nàng phản bác lại Mộ Dung Khuynh Nhan?

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Quyển 1 - Chương 28: Quỳ xuống xin lỗi

Sau khi Lâm Quang Hùng quay đầu lại, dùng ánh mắt trấn an nhìn về phía cháu gái mình. Sau đó quay đầu lại lần nữa và nhìn về phía Mộ Dung Khuynh Nhan, "Mồm miệng đại tiểu thư quả thật là lạnh lợi! Tuy nhiên, cho dù cháu gái lão phu làm điều gì không đúng, đại tiểu thư xử phạt nàng ấy nặng như vậy, cũng không nên đi!"

"Lâm quân gia có ý muốn nói, ta không nên ra tay, phải không?" Mộ Dung Khuynh Nhan ngẩng đầu, dùng ánh mắt chăm chọc nhìn về phía Lâm Quang Hùng. "Vậy không biết Lâm quân gia có rõ ràng chân tướng sự tình hay không? Người ra tay trước, chính là cháu gái tốt của ngươi. Chẳng lẽ, ngươi cảm thấy, ta cứ nên khoanh tay chịu chết như vậy hay sao?"

"Đại tiểu thư nói lời này sai rồi." Đối mặt Mộ Dung Khuynh Nhan, Lâm Quang Hùng hoàn toàn không có bất luận thái độ tôn kính nào, vẫn như cũ mang

về kiệt ngạo khó thuần, "Thậm chí là Vi Vi đã ra tay trước, đại tiểu thư cũng không nên ra tay nặng như vậy! Vi Vi dù sao cũng chỉ là một nữ hài tử, hiện tại bị đại tiểu thư đánh cho bị thương như vậy, nếu như để gia chủ biết được, chỉ sợ sẽ không cao hứng đi!"

Cho tới nay, Lâm Quang Hùng trước nay đều khinh thường Mộ Dung Khuynh Nhan. Đặc biệt là trước đó một đoạn thời gian, Nam Cung gia đã tới từ hôn. Có thể nói, hiện tại Mộ Dung Khuynh Nhan đã hoàn toàn không có bất luận giá trị lợi dụng nào nữa. Thậm chí là muốn liên hôn, phẩm giá của Mộ Dung Khuynh Nhan như vậy, chỉ cần đôi mắt không mù, đều tuyệt đối chướng mắt.

"Lâm quân gia, người đây là dùng gia chủ tới áp ta sao?" Ánh mắt Mộ Dung Khuynh Nhan dần trở nên lạnh lẽo, nhìn Lâm Quang Hùng giống như đang nhìn một người đã chết.

Đối mặt với sự thay đổi bất ngờ của Mộ Dung Khuynh Nhan, thật ra, trong nháy mắt Lâm Quang Hùng có chút kinh sợ, nhưng rất nhanh hắn đã phục hồi lại tinh thần. Đồng thời, trong lòng hắn tự chế nhạo bản thân mình, *sao hắn có thể sợ hãi khi đối mặt với ánh mắt của một phế vật như vậy, thật đúng là càng sống càng thụt lùi.*

"Lão phu cũng không có ý tứ này." Lâm Quang Hùng nâng đầu, khinh thường nhìn về phía Mộ Dung Khuynh Nhan, "Chỉ là, lão phu cảm thấy, đại tiểu thư hẳn là nhận rõ thời thế. Hiện tại địa vị của người trong gia tộc Mộ Dung đến tột cùng là gì, tin tưởng chính người cũng rất rõ ràng. Vi Vi cho dù là vô dụng, nhưng nàng cũng là một phần tử của gia tộc Mộ Dung. Gia chủ cũng thực sự coi trọng nàng ấy."

"Ha ha, Lâm quân gia tới đây là để lấy lại mặt mũi cho Lâm Vi Vi, phải không?" Mộ Dung Khuynh Nhan ngẩng đầu, khoe miệng gọi lên một nụ cười, tiếp tục mở miệng dò hỏi, "Vậy không biết Lâm quân gia hy vọng ta sẽ làm thế nào đây?"

"Hừ, Mộ Dung Khuynh Nhan, ta hôm nay sẽ khiến người phải quỳ trên mặt đất xin lỗi cho ta." Lâm Quang Hùng còn chưa mở miệng nói tiếp, Lâm Vi Vi lập tức cướp lời, "Nếu như người không chịu, hôm nay ta sẽ xử đẹp người. Sờ dĩ ta vừa rồi thất bại bởi người, bất quá là vì người đã sử dụng bằng môn tà đạo mà thôi. Ta nói cho người biết, những bằng môn tà đạo đó của người, ở trước mặt gia gia, đều không có một chút tác dụng nào."

Lúc này đây, Lâm Quang Hùng cũng không ngăn cản Lâm Vi Vi, hiển nhiên, mục đích hắn tới lần này, chính là muốn để cháu gái mình xả giận.

"Lâm quân gia cũng đang nghĩ như thế này sao?" Mộ Dung Khuynh Nhan cười lạnh, ngay sau đó ánh mắt sắc bén trực tiếp nhìn về phía Lâm Quang Hùng, "Nếu như thật là như vậy, hiện tại ta sẽ nói cho người biết, tuyệt đối không có khả năng này."

"Đại tiểu thư không đồng ý sao?" Đối mặt với sự cự tuyệt của Mộ Dung Khuynh Nhan, Lâm Quang Hùng cũng không tức giận, đáy mắt hắn hiện lên một tia ác độc, "Nếu vậy, những ngày sau của đại tiểu thư sẽ phải tự cầu nhiều phúc."

Nói như vậy, đã coi như là uy hiếp. Rốt cuộc, Lâm Quang Hùng là quân gia của gia tộc Mộ Dung. Tuy rằng hắn không có cách nào trực tiếp trả thù Mộ Dung Khuynh Nhan, nhưng muốn động tay chân ở trong tối, lại là một sự tình dễ như trở bàn tay.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 29: Sát ý

"Lâm quân gia đang muốn uy hiếp ta sao?" Mộ Dung Khuynh Nhan nhìn về phía Lâm Quang Hùng, không có một tia lùi bước, "Chỉ tiếc, Lâm quân gia đã quên mất một chuyện rất quan trọng ——"

Nhìn bộ dáng Mộ Dung Khuynh Nhan bình tĩnh như một con gió, trong lòng Lâm Quang Hùng có một loại cảm giác rất quái dị. Không biết vì sao, hắn luôn cảm thấy, dường như toàn bộ sự tình đang phát triển giống như đều được nắm giữ ở trong tay Mộ Dung Khuynh Nhan. Không thể không nói, Mộ Dung Khuynh Nhan hôm nay cho hắn cảm giác thật sự rất là quý dị.

Tuy rằng Mộ Dung Khuynh Nhan là đại tiểu thư gia tộc Mộ Dung, nhưng ở bên trong gia tộc Mộ Dung căn bản không có một chút địa vị nào. Cho tới nay, Mộ Dung Khuynh Nhan đều luôn luôn cúi thấp đầu.

Hôm nay Mộ Dung Khuynh Nhan không những đã đã thương Vi Vi, còn không có một chút sợ hãi, thậm chí còn đứng nơi này bình tĩnh mà nói chuyện với hắn. Hơn nữa, hắn nhìn ra được, Mộ Dung Khuynh Nhan căn bản không hề sợ hãi sự uy hiếp của hắn.

"Ý của đại tiểu thư là ——" Lâm Quang Hùng thu hẹp mắt lại, đáy mắt tất cả đều là kinh nghi bất định.

"Ý của ta rất đơn giản." Mộ Dung Khuynh Nhan nhìn về phía Lâm Quang Hùng, khoe miệng gọi lên một nụ cười châm chọc, "Không cần phải hỏi, ta đã biết trong lòng Lâm quân gia đang suy nghĩ gì, còn không phải là đang nghĩ, ta bất quá chỉ là một phế vật, không có chút địa vị nào ở trong gia tộc này. Cho nên, mặc kệ người đối xử với ta như thế nào, gia chủ cũng sẽ không để ý đến sao?"

Nhìn trên mặt Lâm Quang Hùng không cho là đúng, tươi cười trên mặt Mộ Dung Khuynh Nhan càng thêm sâu, "Nhưng, Lâm quân gia, cho dù ta là một phế vật, ta cũng là phế vật của họ Mộ Dung. Mà người cho dù có lợi hại, cũng vẫn là họ Lâm."

"Gia chủ có thể không quan tâm đến ta, nhưng sẽ không cách nào không quan tâm đến thanh danh của Mộ Dung gia. Ngay cả khi ta không có một chút giá trị lợi dụng nào, cũng là tiểu thư Mộ Dung gia. Người nói xem, nếu như tin tức tiểu thư con vợ cả của gia tộc Mộ Dung bởi vì không thể nào tu luyện, vẫn luôn bị hạ nhân trong gia tộc Mộ Dung ức hiếp truyền đi ra ngoài, gia chủ sẽ bỏ mặc, hay là sẽ giận tím mặt đây?"

Giọng điệu của Mộ Dung Khuynh Nhan rất buồn tẻ, giống như là đang nói ra một sự thật đơn giản. Mà thật sự đây cũng là một sự thật, cho dù Mộ Dung Hùng không quan tâm đến một đứa cháu gái như nàng, nhưng lại cực kỳ coi trọng danh dự của gia tộc Mộ Dung.

Tuy rằng nàng không có địa vị gì trong gia tộc và trong lòng tất cả mọi người đều biết rất rõ ràng. Nhưng, có một số việc, một khi đặt xuống mặt bàn và trên mặt bàn bị người sôi nổi thương nghị luận lại là một chuyện khác.

Lâm Quang Hùng hiển nhiên cũng rất minh bạch sự thật này, trong ánh mắt khi hắn nhìn về phía Mộ Dung Khuynh Nhan tràn ngập nguy hiểm, "Đại tiểu thư đang muốn uy hiếp lão phu sao? Ngay cả khi đại tiểu thư nói ra bên ngoài, cũng sẽ không mấy người tin tưởng. Hơn nữa, đại tiểu thư thật sự cảm thấy bản thân mình có biện pháp nói ra hay sao?"

Lâm Quang Hùng lúc vừa rồi chỉ là muốn uy hiếp Mộ Dung Khuynh Nhan mà thôi, hiện tại hắn lại có một cảm giác sát ý mơ hồ. Hắn đang cân nhắc, nếu như lúc này giải quyết Mộ Dung Khuynh Nhan, có phải là tốt hơn hay không?

"Nếu ta nói ra ngoài, có người tin tưởng hay không, điều này không quan trọng." Sát ý rõ ràng như vậy, Mộ Dung Khuynh Nhan tự nhiên là cảm nhận được, nhưng nàng cũng không quan tâm một chút nào, "Lâm quân gia, ta biết trong lòng người đang suy nghĩ gì, nhưng ta khuyên người tốt nhất vẫn không nên hành động thiếu suy nghĩ."

"Hừ, Mộ Dung Khuynh Nhan, người hiện tại đã biết sợ hãi!" Vừa nghe lời Mộ Dung Khuynh Nhan nói, Lâm Vi Vi nghĩ rằng đối phương bởi vì hiện tại đang ở vào thế yếu, "Ta nói cho người biết, hiện tại người muốn cầu xin tha thứ cũng đã chậm rồi. Người cho rằng chính mình là ai! Thậm chí nếu người biết mất tại đây bên trong gia tộc Mộ Dung, cũng sẽ không có người nào để ý."

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 30: Uy hiếp

Lâm Quang Hùng không nói gì, hiển nhiên cũng cho rằng như thế.

Đối với vấn đề này, Mộ Dung Khuynh Nhan không sợ hãi chút nào. Với thân thủ hiện tại của nàng, tuy rằng không phải là đối thủ của Lâm Quang Hùng, nhưng muốn chạy trốn, vẫn là có thể. Cho dù nàng vô dụng, cũng còn có Tiểu Bạch ở đây. Tiểu Bạch đều không để Mộ Dung Hùng vào trong mắt, huống chi là một Lâm Quang Hùng nhỏ nhỏ?

Hơn nữa, nàng rất chắc chắn. Hôm nay Lâm Quang Hùng sẽ không có cách nào động thủ đối với nàng. Rốt cuộc, Lâm Quang Hùng đã nuốt rất nhiều đồ vật của nàng trong nhiều năm qua.

"Phải không?" Khóe miệng Mộ Dung Khuynh Nhan gợi lên một nụ cười nhợt nhạt, "Nếu là trước kia, ta biến mất trong gia tộc Mộ Dung, thật sự sẽ không có bất luận kẻ nào để ý. Tuy nhiên, hiện tại đang vào thời kỳ mẫn cảm, nếu như ta xảy ra chuyện gì, chỉ sợ gia chủ cũng phải điều tra rõ ràng!"

"Nam Cung gia vừa mới từ hôn, nếu như ngay lúc này ta xảy ra chuyện, thanh danh gia tộc Mộ Dung nhất định sẽ chịu tổn hại rất lớn. Người nói xem, đến lúc đó gia chủ có thể truy cứu hay không?"

Nói xong, Mộ Dung Khuynh Nhan cười như không cười nhìn Lâm Quang Hùng. Những lời nàng nói không phải là tên bắn không trúng đích, mà sự thật đúng là như thế. Nếu như ngay khi Nam Cung gia vừa mới từ hôn, nàng lập tức xảy ra chuyện, gia tộc Mộ Dung tuyệt đối sẽ bị người ngoài nói là không thể chịu đựng được chuyện này.

Nghe xong những lời Mộ Dung Khuynh Nhan nói, đáy mắt Lâm Quang Hùng lộ lên ánh sáng lập loè không rõ, hiển nhiên, hắn hiểu được ý trong lời nói kia.

"Sự tình hôm nay, nếu như Vi Vi là người có lỗi trước, vậy lão phu cũng không có gì để nói." Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Lâm Quang Hùng cũng chỉ có thể lui xuống một bước, "Quấy rầy đại tiểu thư."

Nói xong, muốn lôi kéo Lâm Vi Vi rời đi.

"Gia gia, người vì sao cứ rời đi như vậy?" Vừa thấy bộ dáng muốn rời đi của Lâm Quang Hùng, Lâm Vi Vi không kìm nén được, "Không phải người đã nói, sẽ lấy lại công đạo cho ta hay sao?"

"Vi Vi, chúng ta trở về rồi nói."

Lâm Quang Hùng xụ mặt, muốn lôi kéo Lâm Vi Vi rời đi. Đáng tiếc, bọn họ còn chưa bước đi vài bước, đã bị Mộ Dung Khuynh Nhan đột nhiên gọi lại.

"Lâm quân gia thật đúng là tự nhiên đến tự nhiên đi a! Nếu người không biết, còn tưởng rằng người là chủ nhân nơi này! Xem ra, Mộ Dung gia chỉ sợ rất nhanh sẽ phải sửa thành họ Lâm."

Muốn chạy, chỉ sợ sẽ không đơn giản như vậy.

"Đại tiểu thư, người đừng được một tắc lại muốn tiến một thước." Nghe thấy những lời này của Mộ Dung Khuynh Nhan, Lâm Quang Hùng tự nhiên không thể đi luôn. Nếu không, nếu như truyền tới lỗ tai gia chủ, hẳn thật sự là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không trôi.

"Ta bất quá là đang nói sự thật mà thôi." Mộ Dung Khuynh Nhan nhún vai, mở miệng nói không chút để ý, "Chỉ là, những lời này nếu như không cẩn thận mà truyền ra ngoài, như vậy cũng không có chút quan hệ gì với ta."

"Người đến tốt cùng là muốn thế nào?" Lâm Quang Hùng nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan khí định thần nhân, nghiêng răng nghiêng lợi mở miệng hỏi.

Hắn cũng muốn cứ trực tiếp xoay người rồi đi như vậy, tuy nhiên, hắn không thể đánh cuộc. Hôm nay hắn muốn đối phó với Mộ Dung Khuynh Nhan, chỉ sợ là không có khả năng. Hiện tại đang là thời kỳ mẫn cảm, nếu như Mộ Dung Khuynh Nhan phát sinh sự tình gì, gia chủ khẳng định sẽ điều tra rõ ràng.

Giống như những lời khác thường mà Mộ Dung Khuynh Nhan vừa nói, cho dù là phế vật, Mộ Dung Khuynh Nhan cũng vẫn mang họ Mộ Dung. Gia chủ có thể chịu đựng bất cứ chuyện gì bọn họ ngấm ngầm làm ra, cũng tuyệt đối không thể bị người bên ngoài biết đến.

Hiện tại nhìn bộ dáng Mộ Dung Khuynh Nhan, tựa hồ như muốn đem sự tình nháo lớn. Nếu như sự tình thật sự nháo lớn, Mộ Dung Khuynh Nhan sẽ không có bất cứ tổn thất gì, mà hắn, có thể sẽ mất đi vị trí quân gia này.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 31: Bạc tiêu hàng tháng

Nếu là Mộ Dung Khuynh Nhan trước kia, hắn sẽ không có chút lo lắng nào. Tuy nhiên, nhìn đến Mộ Dung Khuynh Nhan hôm nay, hắn không thể xác định được. Nếu như Mộ Dung Khuynh Nhan thật sự nói vậy gì đó ở bên ngoài, gia chủ sẽ làm như thế nào, hắn thật đúng là không đoán được.

"Thật ra ta cũng không muốn làm khó Lâm quân gia." Mộ Dung Khuynh Nhan nhún vai, một bộ dáng bất đắc dĩ, ngay sau đó chỉ tay vào giường của mình, "Chỉ tiếc, hôm nay cháu gái ngoan của người đã tìm tới cửa. Người xem, giường của đều bị nàng đánh sập."

"Người nói xem, ngay cả nơi ngủ ta đều không có. Nếu như ngủ không ngon giấc, tâm tình của ta sẽ không tốt. Nếu chạy đi đâu đó hay nói gì đó không nên nói ra bên ngoài, như vậy cũng không tốt."

Nhìn bộ dáng Mộ Dung Khuynh Nhan, trong bụng Lâm Quang Hùng nóng như lửa cháy, nhưng cũng biết lúc này mình không làm gì được Mộ Dung Khuynh Nhan, chỉ có thể cắn răng, mở miệng nói, "Đại tiểu thư yên tâm, lão phu sẽ lập tức tìm người tới giúp người sửa lại giường."

"Ta đây đa tạ Lâm quân gia trước." Mộ Dung Khuynh Nhan cười gật gật đầu, tiếp tục mở miệng nói, "Đúng rồi, còn có một việc."

"Tuy rằng ta không được gia chủ coi trọng, nhưng mấy năm nay, chỉ tiêu hàng ngày của ta tựa hồ thật sự ít đi không ít. Ta cẩn thận tính toán một chút, bạc tiêu mỗi tháng dường như thiếu mất một nửa. Không biết Lâm quân gia có thể thu hồi lại cho ta hay không?"

"Ta cũng biết, chuyện này nhất định không phải do Lâm quân gia tính sai. Lâm quân gia quản lý Mộ Dung gia lớn như vậy, nhất định không thể chiếu cố hết tất cả các nơi, ta có thể thông cảm."

Nghe thấy Mộ Dung Khuynh Nhan nói vậy, Lâm Quang Hùng thiếu chút nữa là phun ra một búng máu. Nếu như có thể, hắn thật sự muốn trực tiếp tát Mộ Dung Khuynh Nhan một cái.

"Lời đại tiểu thư nói rất đúng, hết thảy này đều do lão phu quản lý không tốt." Ánh mắt Lâm Quang Hùng nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan giống như đang muốn giết người, "Chờ một chút, lão phu sẽ phái người đem bạc tiêu hàng tháng còn thiếu mấy năm nay của đại tiểu thư tới đây."

Nói xong, Lâm Quang Hùng cố gắng chịu đựng tức giận, bắt bình lời kéo Lâm Vi Vi, rời khỏi sân của Mộ Dung Khuynh Nhan.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

"Chủ nhân, người thật là quá lợi hại."

Hai ông cháu Lâm Quang Hùng vừa mới rời đi, Tiểu Bạch liền hóa thành một luồng ánh sáng trắng, trực tiếp nhào vào trong lòng ngực Mộ Dung Khuynh Nhan, trên mặt tất cả đều là bội phục, "Người bất quá chỉ nói ba câu, đã khiến cho lão thất phu: vừa mất phu nhân lại thiệt quân."

Trong khi nói chuyện, ánh mắt lấp lánh của Tiểu Bạch vẫn luôn khâm phục mà nhìn Mộ Dung Khuynh Nhan. Vừa rồi thời điểm khi nghe chủ nhân nói chuyện, nó cũng không hiểu chuyện xảy ra như thế nào. Hiện tại nhìn đến bộ dáng nghẹn khuất của lão thất phu kia. Nó thật đúng là muốn ngửa mặt lên trời cười to! Chủ nhân quả thật là quá ghê gớm.

"Kỹ xảo như vậy cũng chỉ có thể dùng một lần mà thôi." So với hưng phấn của Tiểu Bạch, Mộ Dung Khuynh Nhan có vẻ bình đạm hơn nhiều, "Hơn nữa, ta sợ rằng còn phải cảm tạ Nam Cung Diệp đã tới cửa từ hôn. Nếu không phải bởi vì hấn nháo như vậy, hiện tại ta cũng sẽ không trở thành tiêu điểm của mọi người."

"Cũng chính là vì nguyên nhân này, hiện tại, ta tuyệt đối không thể xảy ra chuyện. Điểm này, trong lòng Lâm Quang Hùng cũng là biết rõ ràng. Bất quá, lúc này tuy rằng hấn đã thỏa hiệp, nhưng trong lòng khẳng định sẽ rất hận ta. Về sau, tuyệt đối sẽ âm thầm ngáng chân."

"Chủ nhân cứ yên tâm." Tiểu Bạch vỗ vỗ bộ ngực, mở miệng cam đoan nói, "Về sau ta sẽ bảo hộ người thật tốt."

Nhìn một đoàn Tiểu Bạch nho nhỏ, bộ dáng nghiêm túc cam đoan, Mộ Dung Khuynh Nhan không nhịn được phật cười ra tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 32: Liễu Mi

Tuy rằng trong lòng Lâm Quang Hùng còn tràn ngập con tức, nhưng cuối cùng vẫn phải phai người tới sửa giường cho Mộ Dung Khuynh Nhan. Đương nhiên, bạc tiêu hàng tháng đã thiếu của Mộ Dung Khuynh Nhan từ những năm trước tới nay, hấn cũng phải người đưa qua.

Trong đó, người buồn bực nhất chính là Lâm Vi Vi. Vốn dĩ nàng mang gia gia đi theo, chính là muốn báo thù cho mình. Tuy nhiên cuối cùng, nàng căn bản là không hề động đến được một sợi lông tơ của Mộ Dung Khuynh Nhan. Hơn nữa, sau hôm đó trở về, nàng đã bị gia gia hung hăng giáo huấn một trận.

Từ nhỏ đến lớn, gia gia đều chưa từng trách cứ nàng như vậy. Thậm chí, cũng chưa từng nói một câu nặng lời với nàng. Nhưng, hôm nay bởi vì Mộ Dung Khuynh Nhan, nàng đã bị gia gia giáo huấn.

Chỉ cần nghĩ đến điều này, trong lòng Lâm Vi Vi không nhịn được bắt đầu nảy sinh một sự oán hận. Nàng nắm chặt nắm tay, âm thầm hạ quyết tâm trong lòng, sự tình lần này, nàng tuyệt đối sẽ không bỏ qua như vậy. Nàng nhất định sẽ trả lại toàn bộ tất cả những ury khuất hôm nay cho Mộ Dung Khuynh Nhan.

Tuy nhiên, sau những gì đã xảy ra hôm nay, nàng cũng biết, nếu dựa vào năng lực của chính nàng, căn bản không có khả năng làm được gì Mộ Dung Khuynh Nhan.

Chỉ là, mặc dù nàng không có cách nào ra tay, không có nghĩa người khác không có cách. Ít nhất, ở trong gia tộc Mộ Dung, có một người, tuyệt đối sẽ có biện pháp. Quan trọng nhất chính là, người kia, hoàn toàn không vừa mắt Mộ Dung Khuynh Nhan.

Nghĩ đến đây, khóe miệng Lâm Vi Vi gọi lên một nụ cười tính kế. Ngay sau đó, nàng rời khỏi phòng mình và đi về phía Như Tuyết Viện, nơi ở của Mộ Dung Khuynh Tuyết. Tuy nhiên, người mà nàng muốn tìm, cũng không phải là Mộ Dung Khuynh Tuyết.

Rất nhanh, Lâm Vi Vi đã đi tới sân của Mộ Dung Khuynh Tuyết, sau đó đi về phía một thiên viện khác. Còn chưa đi vào trong phòng, nàng đã nhìn thấy một phu nhân tầm ba mươi tuổi, đang ngồi tu bổ chậu hoa trước mặt.

"Mi đi, thì ra người thật sự ở chỗ này!" Lâm Vi Vi nở nụ cười, đi về phía nữ phụ trung niên.

Mi đi trong lời nói của Lâm Vi Vi, đúng là mẹ đẻ của Mộ Dung Khuynh Tuyết, cũng là thiếp thất của Mộ Dung Hi Chiêu.

Người được gọi là *Mi đi* (gì Mi), vốn tên là Liễu Mi (柳眉), là một thân thích xa của gia tộc Mộ Dung. Sau này, bởi vì Liễu gia suy tàn, đã ẩn náu trong gia tộc Mộ Dung. Liễu Mi, người cũng như tên, chính là một nữ tử yếu ớt mảnh mai, khiến nam nhân vừa thấy là có thể kích động có ý nghĩ muốn bảo hộ.

Sau này, bà ta cũng thành công trở thành thiếp thất của Mộ Dung Hi Chiêu. Tuy nhiên, Mộ Dung Hi Chiêu mặc dù cưới Liễu Mi, nhưng không thích thiếp thất này chút nào. Cho nên, tháng ngày của Liễu Mi và Mộ Dung Khuynh Tuyết ở trong gia tộc Mộ Dung, đã không được tốt ngay từ đầu.

Bất quá, sau khi Mộ Dung Khuynh Tuyết thành công trong tu luyện và trở thành cháu gái yêu thích nhất trong gia tộc Mộ Dung, thân phận Liễu Mi cũng theo đó *mọc lên thì thuyền lên*. Bà ta thậm chí còn đi theo và dọn vào trong viện của Mộ Dung Khuynh Tuyết. Phải biết rằng, vị trí của Như Tuyết Viện ở trong gia tộc Mộ Dung chính là vị trí rất tốt.

Chỉ là, tính tình Liễu Mi không nhu nhược giống như mặt ngoài của bà ta như vậy. Cho tới nay, bà ta đều ghi hận Mộ Dung Hi Chiêu vắng vẻ bà ta. Sau

này, khi Mộ Dung Hi Chiêu và Trần Nhược Thủy mất tích, bà ta liền bắt đầu trong tối ngoài sáng xa lánh Mộ Dung Khuynh Nhan. Hơn nữa, còn thường xuyên giáo huấn một loại khái niệm ở trước mặt Mộ Dung Khuynh Tuyết, đó chính là hai mẹ con các nàng trước kia không được đối xử tốt, đều là bởi vì hai mẹ con Mộ Dung Khuynh Nhan và Trần Nhược Thủy hãm hại.

Có thể nói, nhiều năm qua Mộ Dung Khuynh Nhan đều chịu ức hiếp, Liễu Mi cũng là người đã cố gắng không ít.

Cũng là vì nguyên nhân này, Lâm Vi Vi mới tới tìm tới Liễu Mi.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 33: Châm ngòi ly gián

"Thì ra là Vi Vi!" Liễu Mi nở một nụ cười, bất quá, thời điểm khi bà ta nhìn đến vết thương rõ ràng trên mặt Lý Vi Vi, bỗng nhiên hoảng sợ, "Vi Vi, người bị làm sao vậy? Sao lại bị thương?"

Lâm Vi Vi vẫn luôn đi theo bên người Mộ Dung Khuynh Tuyết, Liễu Mi vẫn luôn có sắc mặt tốt hơn vài phần. Đặc biệt là Lý Vi Vi này lại là cháu gái của Lâm quân gia Mộ Dung gia. Địa vị của Lâm Quang Hùng ở gia tộc Mộ Dung không thấp. Tuy rằng không mang họ Mộ Dung, nhưng lại thật sự là tâm phúc của gia chủ.

"Mi đi." Vừa nghe thấy Liễu Mi hỏi chuyện, hốc mắt Lâm Vi Vi đỏ lên, ủy khuất trên mặt càng thêm rõ ràng, có thể nhìn thấy được.

"Vi Vi, có chuyện ủy khuất gì thế này?" Liễu Mi vội kéo tay Lâm Vi Vi, ngồi xuống bên cạnh mình, về mặt quan tâm mở miệng và dò hỏi. "Là ai đã đánh người thành dạng này?"

"Còn không phải là Mộ Dung Khuynh Nhan." Đáy mắt Lâm Vi Vi loé lên một tia ánh sáng thành công, ngay sau đó cúi đầu, trong giọng nói mang theo ủy khuất, "Mộ Dung Khuynh Nhan thật là quá khinh cuồng, ý vào mình có thân phận đích nữ của gia tộc Mộ Dung, đã đánh ta một trận."

"Người nói gì?" Ngay khi nghe được những lời Lâm Vi Vi nói, đáy mắt Liễu Mi trầm xuống, trong giọng nói mang theo một tia hoài nghi, "Người nói chính là Mộ Dung Khuynh Nhan?"

Bất quá, tuy rằng trong giọng nói mang theo hoài nghi, nhưng, trong lòng Liễu Mi vẫn thực sự không thoải mái. Đặc biệt là thời điểm Lý Vi Vi nói ra thân phận Mộ Dung Khuynh Nhan là đích nữ, không vui trong lòng bà ta càng thêm sâu nặng.

"Chính là Mộ Dung Khuynh Nhan." Lâm Vi Vi khẳng định gật gật đầu, "Hôm nay khi ta đi tới sân Mộ Dung Khuynh Nhan, phát hiện cả người nàng đều đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Nàng không chỉ đã hoàn toàn không còn yếu đuối giống như trước kia, mà còn có thể đánh ta một trận."

"Gia gia vốn là muốn lấy lại công đạo cho ta. Nhưng cuối cùng vẫn bị Mộ Dung Khuynh Nhan nhanh mồm dẻo miệng nên đành phải trở về."

"Người nói chính là sự thật sao?" Trong giọng nói của Liễu Mi không tự chủ được mang theo một tia coi trọng, "Chẳng lẽ, hiện tại Mộ Dung Khuynh Nhan đã có thể bắt đầu tu luyện hay sao?"

Nếu như Mộ Dung Khuynh Nhan thật sự có thể bắt đầu tu luyện, vậy thì bà ta tuyệt đối không thể ngồi đây chờ chết. Tuyệt Nhi của bà ta thật vất vả mới hết khổ ở trong gia tộc Mộ Dung, tuyệt đối không thể bị Mộ Dung Khuynh Nhan phá hư. Đặc biệt là hiện tại hôn sự của Nam Cung gia cũng đã dừng ở trên người Tuyệt Nhi. Nếu như Mộ Dung Khuynh Nhan lúc này mà nháo ra sự gì, ảnh hưởng đến Tuyệt Nhi của bà ta, như vậy thật sự là không xong.

"Không thể nào." Tuy rằng thực sự không muốn thừa nhận, nhưng Lâm Vi Vi vẫn mở miệng, "Ta có thể cảm giác được, Mộ Dung Khuynh Nhan vẫn không có cách nào ngưng tụ huyền lực."

"Mộ Dung Khuynh Nhan không có cách nào tu luyện, vậy vì sao ——?"

Không trách Liễu Mi kinh ngạc như vậy. Phải biết rằng, Lâm Vi Vi đã là hậu kỳ của Luyện Khí Kỳ, rất nhanh sẽ tiến vào Trúc Cơ kỳ. Mộ Dung Khuynh Nhan chỉ là một phế vật không thể nào tu luyện, sao có thể đánh thắng được Lâm Vi Vi?

Đáy mắt Lâm Vi Vi hiện lên một chút bối rối, nhưng rất nhanh nàng đã khôi phục lại, vẫn mang bộ dáng nhu nhược với vẻ mặt ủy khuất như cũ, "Cũng không biết Mộ Dung Khuynh Nhan từ khi nào mà có thân thủ tốt như vậy, cho dù không có huyền lực, nhưng động tác thực sự rất nhanh. Ta chỉ không cẩn thận một chút, nàng đã có thể làm theo cách của nàng."

"Ài, Vi Vi, Mộ Dung Khuynh Nhan tuy rằng không đúng, nhưng người cũng không cần để trong lòng." Nghe thấy Mộ Dung Khuynh Nhan vẫn không có cách nào tu luyện như cũ, Liễu Mi thở dài nhẹ nhõm một hơi, "Về sau, người vẫn không cần phát sinh xung đột với nàng là tốt rồi."

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 34: Khói mù

Liễu Mi cũng không phải là ngốc tử, tự nhiên có khả năng nhìn ra mục đích của Lâm Vi Vi lần này. Bất quá, bà ta cũng sẽ không dễ dàng ra tay. Bà ta thật sự không thích Mộ Dung Khuynh Nhan, nhưng cũng sẽ không dễ dàng rơi vào cái bẫy. Đặc biệt là hiện tại Nam Cung gia vừa mới từ hôn với Mộ Dung Khuynh Nhan, đính hôn với Tuyết nhi. Lúc này, nếu như bà ta ra tay đối Mộ Dung Khuynh Nhan, vậy sẽ mang đến phiền toái không cần thiết đối với hôn sự của Tuyết nhi.

Nghe Liễu Mi nói như vậy, đáy mắt Lâm Vi Vi hiện lên một tia không vui, bất quá nàng đã nhanh chóng che dấu cảm xúc chính mình, ngẩng đầu nhìn về phía người đang ngồi đối diện mình. Sau khi thở dài một hơi, lại tiếp tục mở miệng nói, "Thật ra, ta cũng không muốn phát sinh xung đột với Mộ Dung Khuynh Nhan, chỉ là Mộ Dung Khuynh Nhan thật sự là quá đáng. Nàng vẫn luôn ở cường điệu chính mình là đích nữ thật sự của gia tộc Mộ Dung."

Thời điểm nói tới đây, Lâm Vi Vi không dấu vết liếc mắt nhìn Liễu Mi một cái, quả nhiên phát hiện ra một tia khói mù trên sắc mặt Liễu Mi. Nàng vẫn mang bộ dáng không phát hiện ra cái gì, tiếp tục mở miệng nói, "Không chỉ có như thế, nàng còn nói, ở trong gia tộc này, cho dù không được gia chủ coi trọng, thân phận và địa vị của nàng cũng không thể thay đổi được."

"Hơn nữa, nàng còn nói, tiểu thư Khuynh Tuyết sở dĩ có thể định ra hôn ước cùng với Nam Cung gia, đây cũng là do nàng không cần. Bằng không, tiểu thư Khuynh Tuyết căn bản là không có bất luận cơ hội nào."

Nghe những lời Lâm Vi Vi nói, mặt Liễu Mi hoàn toàn đen. Bà ta thống hận nhất chính là bị người khác nói lên thân phận thứ xuất của Mộ Dung Khuynh Tuyết. Tuy nhiên, hiện tại Mộ Dung Khuynh Nhan lại lần nữa cường điệu mình chính là con vợ cả như vậy, không phải rõ ràng là đang xem thường Tuyết nhi, và cũng là đang châm chọc thân phận thứ xuất của Tuyết nhi sao?

Hơn nữa, hôn sự với Nam Cung gia, là vì Mộ Dung Khuynh Nhan không có tư cách. Tuyết nhi của bà ta có tư chất tốt như vậy, được Thiếu gia Nam Cung gia ưu ái, đây mới là sự thật.

Mộ Dung Khuynh Nhan cư nhiên dám bẽ cong sự thật như vậy, thật đúng là đủ hạ tiện. Xem ra, Mộ Dung Khuynh Nhan chính là đang ghét bỏ cuộc sống trôi qua êm đềm ở bên trong gia tộc Mộ Dung.

Nghĩ như vậy, đáy mắt Liễu Mi hiện lên một tia khói mù, bất quá trên mặt bà ta vẫn là vẻ mặt tươi cười như cũ, vẫn luôn khuyên giải và an ủi Lâm Vi Vi.

Lâm Vi Vi vẫn luôn âm thầm chú ý đến biến hoá trên sắc mặt của Liễu Mi, sau khi khẳng định mục đích của mình đã đạt được. Nàng cũng không tiếp tục theo đuổi chuyện này.

Sau đó hai người lại tiếp tục nói chuyện thêm trong chốc lát, Lâm Vi Vi mới cáo từ. Dù sao hôm nay mục đích của nàng đã đạt được, cũng không cần phải tiếp tục lưu lại đây.

Lâm Vi Vi vừa rời đi, tươi cười trên mặt Liễu Mi lập tức liền tan biến. Bà ta lập tức phái người đi gọi Mộ Dung Khuynh Tuyết trở về.

Mà Mộ Dung Khuynh Nhan bên kia, hoàn toàn không biết Lâm Vi Vi đã đi tìm Liễu Mi, tố cáo sự tình của mình. Bất quá, cho dù có biết, nàng cũng sẽ không thêm để ý.

Đối với Mộ Dung Khuynh Tuyết muội muội này, nàng cũng không để bụng chút nào. Hơn nữa, nàng cũng không quên, nguyên chủ sở dĩ biến mất, trong đó cũng có "công lao" của Mộ Dung Khuynh Tuyết.

Mộ Dung Khuynh Tuyết nếu như không tới khiêu khích nàng, vậy nàng cũng sẽ không chủ động đi tìm lỗi. Tuy nhiên, nếu như Mộ Dung Khuynh Tuyết không biết tốt xấu, vậy cũng không nên trách nàng không khách khí. Nàng cho tới bây giờ cũng chưa từng có cảm giác Mộ Dung Khuynh Tuyết chính là muội muội của mình, cho nên nếu xuống tay tuyệt đối sẽ không lưu tình.

Lúc này Mộ Dung Khuynh Nhan đã rời khỏi Mộ Dung gia. Sau khi nhận được những khoản khấu trừ hàng tháng của mình, nàng liền cầm bạc đó, chạy đi dạo phố. Đại hội gia tộc vẫn còn cách một vài ngày, vừa lúc nàng có thể nhẹ nhàng ra ngoài nghỉ ngơi một chút.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 35: Mua bình được

Hơn nữa, sau khi Mộ Dung Khuynh Nhan đi vào đại lục xa lạ này, đây là lần đầu tiên ra ngoài.

Lúc này, trên mặt Mộ Dung Khuynh Nhan đã phủ kín bằng một chiếc khăn. Nàng vẫn không quên, chính nàng rất nổi danh ở nơi này, trên mặt có một cái bớt lớn như vậy, nếu cứ như không hề che lấp mà đi ra ngoài, tin tưởng không đến mười lăm phút, mọi người trong thành đều sẽ nhận ra.

Tiểu Bạch lúc này ghé vào tên vai Mộ Dung Khuynh Nhan, nhìn náo nhiệt trên đường cái, có vẻ rất hưng phấn. Phải biết rằng, nó không biết đã ở bên trong vòng càn khôn bấy nhiêu người bao nhiêu vạn năm. Hiện tại rốt cuộc có thể ra ngoài, đương nhiên sẽ rất hưng phấn.

Bất quá, tuy rằng trong lòng thực sự hưng phấn, Tiểu Bạch vẫn không hề đắc ý vênh vao. Nó cứ như vậy ngoan ngoãn ghé vào trên vai Mộ Dung Khuynh Nhan, chỉ có một đôi mắt to sáng như nước mở rộng và chuyển động.

Mộ Dung Khuynh Nhan nhìn một chút, cũng cảm thấy rất mới mẻ. Trên mặt đường cái nơi này vẫn rất náo nhiệt, trừ bỏ cửa hiệu hai bên ra, còn có rất nhiều gian hàng buôn bán nhỏ.

Sau khi đi một vòng, Mộ Dung Khuynh Nhan cũng không mua được thứ gì, ngược lại là tới một cửa hiệu bán đồ sứ.

"Vị tiểu thư này, không biết ngài muốn mua cái gì?" Vừa nhìn thấy có người tới cửa, một nhân viên cửa hiệu lập tức đi tới, cả người cười rất sáng lạn, "Đồ sứ nơi này của chúng ta là đầy đủ nhất, cho dù ngài muốn dạng gì, chúng ta đều có thể cung cấp đủ."

"Vây là tốt rồi." Mộ Dung Khuynh Nhan gật gật đầu, ngay sau đó mở miệng dò hỏi, "Vây nơi này của các ngài có bán bình sứ đan được sao? Ta muốn mua một ít."

Vừa nghe Mộ Dung Khuynh Nhan nói, biểu tình của nhân viên cửa hiệu lập tức trở nên nghiêm túc hơn, so vừa rồi còn muốn nghiêm túc hơn nhiều. Thời điểm nói chuyện, thậm chí còn có vài phần kính ý, "Vị tiểu thư này, ngài là được sư?"

Bên trong đại lục Thánh Hồng, được sư là người được tôn kính nhất. Rốt cuộc, luyện chế đan dược quá khó khăn, người bình thường không có cách nào có thể trở thành được sư. Hơn nữa, được sư luyện chế đan dược, có yêu cầu rất cao đối với tinh thần lực, không phải tùy tiện người nào cũng đều có thể làm được.

Mà tác dụng của đan dược thật sự là quá lớn, đan dược tốt ở thời điểm nguy nan, có thể cứu một mạng người. Còn có, thời điểm khi tu luyện đạt tới Bình Cảnh, đan dược có thể trợ giúp đột phá.

Dù sao cũng phải nói tới, đan dược thật sự là quá trọng yếu. Cũng bởi vì nguyên nhân này, được sư trở thành người được tôn trọng nhất. Bất quá, tất cả những được sư tương đối xuất sắc, đều sẽ bị một số đại gia tộc tuyển dụng.

Nghe nói bên trong tứ đại gia tộc, mỗi gia tộc đều có nuôi dưỡng một số được sư.

Đối mặt với biến hoá về thái độ của nhân viên cửa hiệu, Mộ Dung Khuynh Nhan chỉ nhàn nhạt gật gật đầu, "Cứ xem như vậy đi! Ta muốn mua một số bình dược."

Nàng cũng không biết hiện tại mình có được xem như là được sư hay không. Đối với y thuật, nàng vẫn rất coi trọng. Trước khi xuyên qua, nàng chính là một vị bác sĩ. Hiện tại nàng vẫn như cũ chính là một vị bác sĩ. Nàng đã bắt đầu học tập nội dung trên quyển 《Y Kinh》. Tuy nhiên, hiện tại nàng còn chưa luyện chế ra đan dược.

Hiện tại nàng chỉ có thể luyện chế ra một số dược tán mà thôi. Luyện chế dược tán thì đơn giản hơn so với luyện chế đan dược, nàng vẫn còn trong quá trình học tập. Dược tán đã được luyện chế ra, nàng đều vẫn luôn đặt ở phía trong không gian, muốn lấy ra ngoài, cần phải dùng một số bình nhỏ để nguy trang.

Tất nhiên, Mộ Dung Khuynh Nhan cũng không biết, phương thuốc ở trên quyển 《Y Kinh》, mặc dù nàng luyện chế ra chỉ là dược tán, nhưng hiệu quả của dược tán, thậm chí còn tốt hơn nhiều so với đan dược. Chỉ là hiện tại nàng vẫn chưa rõ ràng hiểu hết tất cả những việc này mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 36: Oan gia ngõ hẹp

Tuy rằng không có lời khẳng định của Mộ Dung Khuynh Nhan, nhưng thái độ của nhân viên cửa hiệu vẫn không thay đổi.

Hắn làm nhân viên cửa hiệu, bình thường đã gặp rất nhiều người khác nhau. Vị tiểu thư trước mặt tuy rằng đã che mặt, nhưng khí chất trên người lại không thể lừa được người. Một vị tiểu thư có khí chất xuất trần như vậy, cho dù không phải là được sư, cũng tuyệt đối là một tiểu thư được bồi dưỡng bên trong đại gia tộc. Cho nên tuyệt đối không thể đắc tội.

Đối với suy nghĩ trong lòng nhân viên cửa hiệu, Mộ Dung Khuynh Nhan tất nhiên sẽ không biết được.

Dù sao, nàng chỉ đến tiệm đồ sứ này để tìm bình sứ đựng được mình cần. Bất quá, nàng cũng không có kế hoạch mua quá nhiều.

Bởi vì Tiểu Bạch nói cho nàng biết, chờ đến thời điểm luyện chế ra đan dược, tốt nhất vẫn nên dùng bình ngọc để đựng. Bởi vì bình ngọc có thể phòng ngừa mức độ xói mòn của dược tính. Mà điểm này, bình sứ không thể làm được.

Suy nghĩ đến điều đó, Mộ Dung Khuynh Nhan không nhịn được thở dài một hơi.

"Chủ nhân, làm sao vậy?" Nghe được tiếng thở dài của Mộ Dung Khuynh Nhan, Tiểu Bạch rất tò mò, "Chẳng lẽ những chiếc bình vừa mới mua đều không hợp tâm ý của ngài sao?"

Đương nhiên, Tiểu Bạch cũng không phải mở miệng nói chuyện trực tiếp, mà là dùng thần thức để tiến hành giao tiếp với Mộ Dung Khuynh Nhan. Rốt cuộc, một con thú có thể mở miệng, chính là không tồn tại ở nơi đây. Nó đã định ra kế ước với chủ nhân, cho nên giữa bọn họ có thể sử dụng tâm trí để giao tiếp với nhau.

"Không có, những cái bình nhỏ đó đều khá tốt." Những bình sứ nhỏ kia, Mộ Dung Khuynh Nhan thừa dịp khi không có người chú ý tới, đã thu hồi toàn bộ vào trong không gian, "Chỉ đang cảm thán một chút, hiện tại ta thật sự đúng là một kẻ nghèo khó! Những bình sứ đó cơ hồ đã ngốn mất nửa số tiền ta có."

"Tương lai còn muốn mua bình ngọc để đựng đan dược, có thể thấy được, được sự thật đúng là chức nghiệp đắt tiền!"

Nghe thấy Mộ Dung Khuynh Nhan nói vậy, Tiểu Bạch không nhịn được bật cười, "Chủ nhân, ngài sao sẽ là kẻ nghèo hèn được chứ? Trong không gian có nhiều bảo vật như vậy, tùy tiện tìm ra một kiện bán đi, đều có giá trị rất nhiều tiền a!"

"Điều này hãy chờ đến lúc đó rồi nói sau!" Mộ Dung Khuynh Nhan thật ra không nghĩ được lâu dài như vậy, "Tiểu Bạch, đi dạo lâu như vậy, ngài có đói bụng không?"

Hiện tại đã sắp đến giữa trưa, Mộ Dung Khuynh Nhan cảm thấy bụng mình đang bồn chồn.

"Chủ nhân, hiện tại chúng ta sẽ đi dùng cơm trưa sao?" Vừa nghe đến ăn cơm, hai con mắt Tiểu Bạch đều bắt đầu phát sáng, "Vậy nhanh lên đi! Ta rất đói bụng!"

Nhìn Tiểu Bạch đang ngồi ở trên vai mình, một bộ dạng tham ăn, Mộ Dung Khuynh Nhan buồn cười lắc lắc đầu. Bất quá, nàng vẫn nhắc chân, hướng về phía một lầu lớn nhất đi đến.

Đi vào lầu, Mộ Dung Khuynh Nhan đã gọi riêng một phòng. Dù sao cũng đã tiêu nhiều tiền như vậy, nàng cảm thấy cũng không cần phải úy khuất bản thân mình.

Không thể không nói, lầu này thật sự không hổ là lầu lớn nhất nơi này. Bất quá chỉ tầm 15 phút sau, đồ ăn nàng gọi cũng đã được đưa lên toàn bộ.

Tiểu Bạch vừa nhìn thấy trên bàn bày đầy đồ ăn, lập tức hoàn toàn không có bất luận ý tứ rụt rè gì. Nó trực tiếp nhảy đến trên bàn, bắt đầu ăn uống thỏa thích.

Nhìn Tiểu Bạch ăn lấy ăn để, Mộ Dung Khuynh Nhan buồn cười lắc lắc đầu. Nếu như người khác không biết, còn tưởng rằng Tiểu Bạch đã bị bỏ đói rất lâu!

Mộ Dung Khuynh Nhan giờ chiếc đũa lên, thời điểm vừa định bắt đầu ăn, đột nhiên nghe thấy một loạt tiếng ồn ào truyền tới từ bên ngoài.

"Chớ quấy, chúng ta muốn phòng này, ngài hãy đi lên nói một tiếng với người bên trong, chúng ta nguyện ý bồi thường tổn thất cho bọn họ, thỉnh bọn họ đến nơi khác dùng bữa."

Nghe thấy tiếng nói quen thuộc, đôi mắt Mộ Dung Khuynh Nhan không nhịn được nhấp nháy, đáy mắt hiện lên một tia ánh sáng sắc nét, khóe miệng gọi lên một nụ cười châm chọc.

Xem ra thật đúng là oan gia ngõ hẹp! Ngay cả ăn bữa cơm cũng không được sống yên ổn.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 37: Ý thế hiếp người

Mộ Dung Khuynh Nhan buông chiếc đũa trong tay, bởi vì nàng biết, rất nhanh sẽ có người xông vào. Đương nhiên, nàng cũng không quên bịt kín khăn che mặt. Hiện tại nàng không muốn có cảnh mẹ đẻ cảnh con.

Quả nhiên, rất nhanh, cửa phòng đã bị mở ra.

Ngay khi nhìn thấy cửa phòng bị mở ra, Tiểu bạch kiểm không hề do dự, một lần nữa nhảy tới trên vai Mộ Dung Khuynh Nhan.

Đoàn người đi đến, dẫn đầu chính là chương quầy tửu lâu. Lúc này sắc mặt của hắn mang theo xin lỗi, thời điểm nhìn về phía Mộ Dung Khuynh Nhan, cũng cảm thấy thật sự không tốt.

Mà vài người đi theo phía sau hắn, cũng coi như là người quen cũ của Mộ Dung Khuynh Nhan. Bọn họ chính là Nam Cung Diệp, Mộ Dung Khuynh Tuyết và muội muội Nam Cung Diệp, đại tiểu thư Nam Cung gia —— Nam Cung San San.

"Vị tiểu thư này," chương quầy mang về mặt xin lỗi đến gần Mộ Dung Khuynh Nhan, "Không biết người có thể nhường phòng này hay không? Đương nhiên, để tỏ lòng xin lỗi, tiêu phí hôm nay của người ở trong bốn tiệm, tất cả đều miễn phí."

Chương quầy cũng không muốn làm chuyện như vậy, rốt cuộc phòng này là do vị tiểu thư trước mắt đặt trước. Nhưng, vài vị phía sau hắn đều là khách quý! gia thiếu và tiểu thư Nam Cung gia, cùng với tiểu thư gia tộc Mộ Dung. Đây đều là những người không thể đắc tội.

"Ồ, thời điểm khi ta vừa mới tới, phòng này chính là chưa có người đặt." Mộ Dung Khuynh Nhan đứng dậy, giọng điệu nhẹ nhàng, nhưng thái độ lại không nhường chút nào, "Tửu lâu này mở cửa là để làm ăn buôn bán, không phải đều luôn có thứ tự đến trước đến sau hay sao? Chẳng lẽ chỉ có vài vị phía sau người mới là khách nhân, mà ta không phải là khách nhân hay sao?"

"Điều này ——" nghe thấy Mộ Dung Khuynh Nhan nói như vậy, chương quầy cũng không biết nên nói thế nào mới tốt.

Rốt cuộc, những lời của vị tiểu thư trước mắt đều rất có lý.

"Uy, người... người này sao không biết tốt xấu!" Nam Cung San San trực tiếp tiến lên một bước, mở miệng hùng hổ dọa người nói, "Người có biết chúng ta là người nào hay không? Bình thường, chúng ta vẫn luôn dùng phòng này. Hơn nữa, chính là người đã chiếm phòng của chúng ta!"

"Ha ha, nếu đây thật là phòng của các người, vậy các người nên đặt dài hạn chứ!" Mộ Dung Khuynh Nhan cười lắc lắc đầu, "Hơn nữa, cho dù các người có thân phận là gì, ở chỗ này cũng chỉ là khách nhân mà thôi. Chẳng lẽ các người còn muốn ăn cơm bá vương hay sao?"

"Người đang nói hươu nói vượn gì vậy?" Nghe thấy những lời Mộ Dung Khuynh Nhan nói, Nam Cung San San thiếu chút nữa đã muốn nhào lên giật tóc, "Người nói ai ăn cơm bá vương vậy? Ta đường đường là đại tiểu thư Nam Cung gia, sẽ làm chuyện như vậy sao?"

"Người là đại tiểu thư Nam Cung gia có thể ăn cơm bá vương hay không, ta không biết." Mộ Dung Khuynh Nhan tiếp tục mở miệng nói, "Tuy nhiên, Nam Cung gia các người ý thể hiệp người, ta lại nhìn xem rất rõ ràng. Ta đang êm đẹp dùng cơm trưa ở chỗ này, cũng không mời gọi người, không chọc đến người, người lại cố tình bắt ta phải nhường phòng. Diễn xuất như vậy, thật đúng là khiến người phải lau mắt mà nhìn!"

Trong trí nhớ của Mộ Dung Khuynh Nhan vẫn tồn tại về Nam Cung San San. Nam Cung San San là muội muội cùng mẫu thân với Nam Cung Diệp, tài năng tu luyện giống nhau. Tuy nhiên, cho dù cả gia tộc có cung cấp rất nhiều tài nguyên, nàng ta cũng không có cách nào đạt tới Trúc Cơ kỳ.

Nếu không phải bởi vì nàng ta có ca ca tốt, địa vị của nàng ta ở trong Nam Cung gia thật đúng là không chạy được đến đâu cho tốt.

Thời điểm trước kia, Nam Cung San San vẫn luôn không vừa mắt nguyên chủ, cảm thấy nàng là một phế vật không xứng với ca ca mình.

Đồng thời, nàng ta cũng không ngừng tác hợp Nam Cung Diệp với Mộ Dung Khuynh Tuyết. Có thể nói, nàng ta chính là Hồng Nương (bà mối) giữa Nam Cung Diệp và Mộ Dung Khuynh Tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Y Khuynh Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.